

PRILOGA 3:

PREDLOG (EVA 2025-1611-0005)

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVČNEM POSTOPKU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o davčnem postopku (v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2¹) je kot poseben upravni postopek sistem procesnih pravil, po katerih morajo ravnati davčni organ in zavezanci za davek pri pobiranju davkov (obračunavanju, odmeri, plačevanju, vračilu, nadzoru in izvršbi davkov). Ta pravna pravila zagotavljajo pravno varstvo davčnih upravnih razmerij, v katera stopajo zavezanci za davek in drugi udeleženci pri pobiranju davkov oziroma varujejo položaj zavezancev za davek in drugih udeležencev v tem postopku, ter s tem onemogočajo nedopustne oblastne posege v položaje davčnih zavezancev. Davčni zavezanci tako po postopku, določenem v ZDavP-2, lahko uveljavljajo in zavarujejo svoje pravice in pravne koristi.

Poleg postopkovnih pravil ZDavP-2 vsebuje tudi materialnopravne določbe (način plačila, vrstni red plačila, obresti, zastaranje ipd.) ter ureja medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavi podatkov z državami članicami Evropske unije, tretjimi državami in ozemlji.

Državni zbor Republike Slovenije je Zakon o davčnem postopku sprejel na seji 26. oktobra 2006, objavljen pa je bil v Uradnem listu RS, št. 117/06. Prvič je bil spremenjen z Zakonom o davku na dobitke pri klasičnih igrah na srečo (Uradni list RS, št. 24/08; ZDDKIS), nato pa še z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 125/08; ZDavP-2A), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 20/09; ZDoh-2D), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 110/09 in 1/10 – popr.; ZDavP-2B), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 43/10; ZDavP-2C), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 97/10; ZDavP-2D), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 32/12; ZDavP-2E), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 94/12; ZDavP-2F), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 111/13; ZDavP-2G), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 90/14; ZDavP-2H), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 91/15; ZDavP-2I), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 63/16; ZDavP-2J), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 69/17; ZDavP-2K), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 36/19; ZDavP-2L), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 66/19; ZDavP-2M), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 163/22; ZDavP-2N)

¹ Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US, 203/20 – ZIUOPDVE, 39/22 – ZFU-A, 52/22 – odl. US, 87/22 – odl. US, 163/22, 109/23 – odl. US, 131/23 – ZORZFS, 55/24 – odl. US in 100/24.

in Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 100/24; ZDavP-2O).

S predlaganimi spremembami in dopolnitvami zakona se v slovenski pravni red prenašata Direktiva Sveta 2023/2226/EU z dne 17. oktobra 2023 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2023/2226/EU), ki ureja obveznost poročanja ter avtomatično izmenjavo informacij med davčnimi organi držav članic Evropske unije o dohodkih iz transakcij s kriptosredstvi, in Direktiva Sveta 2025/872/EU z dne 14. aprila 2025 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2025/872/EU). Z Direktivo 2023/2226/EU sta v pravni red Evropske unije prenesena okvir svetovne davčne preglednosti, ki ureja standardizirano avtomatično izmenjavo davčnih informacij o transakcijah s kriptosredstvi z jurisdikcijami rezidentstva davčnih zavezancev na letni ravni, ki ga je skupaj z državami G20 pripravila Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (v nadaljnjem besedilu: OECD), in spremenjeni OECD standard avtomatične izmenjave informacij o finančnih računih. Z Direktivo 2025/872/EU se v zakonodajo EU vključuje nove obveznosti glede davčne preglednosti mednarodnih skupin podjetij, ki temeljijo na globalnih pravilih Vključujočega okvira OECD/G20 za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička (BEPS), o katerih je bil dosežen dogovor v vključujočem okviru OECD/G20 in sta bili objavljeni 20. decembra 2021. Cilj direktive je izvajanje drugega stebra davčne reforme, ki uveljavlja globalno minimalno davčno stopnjo za velika podjetja.

V predlog zakona so vključene tudi nekatere druge spremembe in dopolnitve ZDavP-2, ki so se ob uporabi veljavnega ZDavP-2 pokazale za potrebne. Te spremembe so predstavljene v poglavitnih rešitvah predloga zakona.

2. CILJI, NAČELA IN POGLOVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Poglavitni cilj predlaganih sprememb in dopolnitev Zakona o davčnem postopku je prenos Direktive 2023/2226/EU in Direktive 2025/872/EU v slovenski pravni red.

Direktiva 2023/2226/EU zagotavlja izboljšanje obstoječega okvira v zvezi z izmenjavo informacij in upravnim sodelovanjem na področju neposrednega obdavčevanja. Direktiva zajema poročanje dodatnih kategorij sredstev, kot so kriptosredstva, in dohodkov od neskrbnih dividend. Cilj Direktive 2023/2226/EU je okrepiti obstoječi zakonodajni okvir za sodelovanje med nacionalnimi davčnimi organi za zmanjšanje tveganj čezmejnih davčnih goljufij, davčnih utaj, agresivnega davčnega načrtovanja in izogibanja davkov.

Direktiva 2025/872/EU razširja pravila o davčni preglednosti in tako posodablja obstoječo direktivo EU o upravnem sodelovanju. Poenostavlja poročanje za velike korporacije, saj omogoča centralno vložitev informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, kar pomeni, da eno podjetje vloži odmero za celotno zadevno skupino, za razliko od lokalne vložitve, ko napoved vloži vsako posamezno podjetje. Uvaja standardni obrazec za vložitev informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, ki se uporablja v vsej EU in je skladen z obrazcem, oblikovanim v vključujočem okviru G20/OECD za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička (BEPS). Direktiva 2025/872/EU razširja tudi okvir za avtomatično izmenjavo med državami članicami Evropske unije, kar zadeva informativni obrazec za obračun povrhnjega davka.

Direktiva 2025/872/EU v zakonodajo EU vključuje nove obveznosti glede davčne preglednosti mednarodnih skupin podjetij, ki temeljijo na globalnih pravilih Vključujočega okvira OECD/G20 za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička (BEPS), o katerih je bil dosežen dogovor v vključujočem okviru OECD/G20 in sta bili objavljeni 20. decembra 2021. Cilj direktive je izvajanje drugega stebra davčne reforme, ki uveljavlja globalno minimalno davčno stopnjo za velika podjetja.

Drugi predlogi so namenjeni predvsem zagotovitvi učinkovitejših postopkov pobiranja davkov in ekonomičnosti vodenja postopkov, zagotovljeno pa je tudi nekaj ukrepov za lažje izpolnjevanje davčnih obveznosti.

2.2 Načela

S predlaganimi rešitvami so spoštovane pravice davčnih zavezancev in upoštevana temeljna načela davčnega postopka, ki so opredeljena v veljavnem ZDavP-2. Predlog zakona ne spreminja obstoječih temeljnih načel davčnega postopka. Predlagane spremembe in dopolnitve ZDavP-2 predstavljajo način izvedbe temeljnega načela zakonitosti, načela varstva javnih koristi, načela zakonitega in pravočasnega izpolnjevanja ter plačevanja davčnih obveznosti, načela dolžnosti dajanja podatkov, načela usklajenosti pravnega reda s pravom Evropske unije in načela ekonomičnosti postopka. S predlaganimi spremembami in dopolnitvami ZDavP-2 se še dodatno krepi načelo varstva javnih koristi.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev

Poglavitne rešitve predloga zakona je mogoče strniti v naslednje vsebinske sklope, ki jih sicer ni mogoče popolnoma ločeno obravnavati, saj se medsebojno prepletajo oziroma prekrivajo:

Prenos Direktive 2023/2226/EU

S predlogom sprememb se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva Sveta 2023/2226/EU z dne 17. oktobra 2023 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (Direktiva 2023/2226/EU). To je osma sprememba direktive o upravnem sodelovanju (Direktive Sveta 2011/16/EU). Z dosedanjimi spremembami so bile uvedene obveznosti poročanja in sporočanje drugim državam članicam Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice EU), ki se nanaša na finančne račune, vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnje cenovne sporazume, poročila po posameznih državah, čezmejne aranžmaje, o katerih se poroča, ter o dohodkih, doseženih prek digitalnih platform. S temi spremembami se je tako razširil obseg avtomatične izmenjave podatkov.

Čezmejna (decentralizirana) narava kriptoimetij davčnim organom držav članic EU otežuje učinkovito odmero in pobiranje davka, zato zahteva mednarodno sodelovanje. Cilj Direktive 2023/2226/EU je tako okrepiti obstoječi zakonodajni okvir za sodelovanje med nacionalnimi davčnimi organi, in sicer z določitvijo pravne podlage za avtomatično izmenjavo podatkov. Direktiva razširja področje uporabe obstoječega okvira v zvezi z izmenjavo informacij ter splošnega upravnega sodelovanja davčnih uprav. Direktiva zajema poročanje dodatnih kategorij sredstev in prihodkov, kot so kriptosredstva. Predlagan način zmanjšuje tveganja čezmejnih davčnih goljufij, davčnih utaj, agresivnega davčnega načrtovanja in izogibanja davkov. Skupna pravila o poročanju bodo pripomogla tudi k ustvarjanju enakih konkurenčnih pogojev za ponudnike kriptosredstev.

Direktiva 2023/2226/EU:

- razširja področje uporabe sedanjih pravil o izmenjavi davčnih informacij,
- ureja poročanje in avtomatično izmenjavo informacij o kriptoimetjih (o transakcijah s kriptosredstvi, o katerih se poroča) in vnaprejšnjih davčnih stališčih za premožne posameznike ter o neskrbnih dividendah in podobnih dohodkih med državami članicami EU,
- določa pravila in postopke za izmenjavo informacij o uporabnikih kriptoimetij z izvajanjem postopkov potrebne skrbnosti in pravil poročanja za izvajalce (ponudnike storitev), ki so dejavni pri poslih s kriptoimetji, in njihove uporabnike,
- spreminja tudi obstoječe določbe direktiv, zlasti izboljšuje pravila o poročanju in sporočanju identifikacijske številke davkoplačevalca, z namenom, da se davčnim upravam olajša naloga identifikacije davčnih zavezancev in pravilne ocene povezanih davkov, ter spreminja določbe direktiv v zvezi s kaznimi, ki jih morajo države članice EU naložiti osebam zaradi neizpolnjevanja nacionalne zakonodaje o zahtevah glede poročanja, sprejetih na podlagi direktiv.

S predlogom zakona se:

- uvaja obveznost poročanja ter avtomatična izmenjava informacij med davčnimi organi držav članic EU o dohodkih iz transakcij s kriptosredstvi. S ciljem, da se davčnim upravam omogoči analiziranje informacij, ki jih prejmejo, in njihova uporaba v skladu z nacionalnimi določbami, se s predlogom zakona zahteva poročanje in izmenjavo informacij, ki sta razčlenjena po posameznih kriptosredstvih, v zvezi s katerimi je uporabnik kriptosredstev opravil transakcije. Obveznost poročanja zajema čezmejne in domače transakcije, tako da se zagotovijo učinkovitost pravil glede poročanja, pravilno delovanje notranjega trga, enaki konkurenčni pogoji in spoštovanje načela nediskriminacije,
- določa obveznost za ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki jih ureja Uredba (EU) 2023/1114 in imajo dovoljenje v skladu z njo, ter za upravljavce kriptosredstev, ki jih navedena uredba ne ureja in nimajo dovoljenja v skladu njo. Oboji so opredeljeni kot poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi. Davčni organ bo z avtomatično izmenjavo informacij pristojnim organom drugih držav članic EU sporočal podatke, ki jih bodo morali zagotoviti poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi. Ponudniki bodo morali izvajati tudi postopke dolžne skrbnosti. Informacije se bodo vsako leto izmenjevale z državo EU, v kateri je davčni zavezanec (vlagatelj rezident kriptoimeta),
- prenaša spremenjeni OECD standard avtomatične izmenjave informacij o finančnih računih, ki določa obveznosti finančnih institucij, da davčnim upravam sporočajo informacije o finančnih računih, te uprave pa morajo te informacije nato izmenjati z drugimi zadevnimi državami članicami EU. O večini kriptosredstev v skladu z veljavnim standardom oz. direktivo ni treba poročati, ker niso denar, ki se hrani na depozitnih računih ali v finančnih sredstvih. Poleg tega ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi in upravljavci kriptosredstev v večini primerov niso zajeti v obstoječi opredelitvi finančne institucije iz Direktive 2011/16/EU.

Prenos Direktive 2025/872/EU

S predlogom sprememb se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva Sveta (EU) 2025/872 z dne 14. aprila 2025 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja. To je deveta sprememba direktive o upravnem sodelovanju (Direktive Sveta 2011/16/EU). Direktiva 2025/872/EU v zakonodajo EU vključuje nove obveznosti glede davčne preglednosti mednarodnih skupin podjetij, ki temeljijo na globalnih pravilih OECD in G20 proti zmanjševanju davčne osnove in preusmerjanju dobička (BEPS). Z Direktivo 2025/872/EU se zagotavlja usklajen okvir za vložitev in izmenjavo informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka ter razširja področje uporabe avtomatične izmenjave na informativni obrazec za obračun povrhnjega davka, ki ga vložijo mednarodne skupine podjetij. Davčne informacije iz tega enotnega obrazca za obračun se bodo avtomatično izmenjevale z davčnimi organi v ustreznih državah članicah EU, kar bo omogočilo oceno skladnosti in izračun povrhnjega davka kot razlike med dejansko davčno stopnjo in 15-odstotno minimalno davčno stopnjo. Direktiva 2025/872/EU pomeni pomemben napredek v boju proti izogibanju davkom in zmanjševanju davčne osnove s strani podjetij. Z vzpostavitvijo usklajenega okvira poročanja in preglednosti po vsej EU se zagotavlja poštena davčna konkurenca in podpira prizadevanja EU za okrepitev upravnega sodelovanja na področju davkov v okviru preglednejšega enotnega trga.

Direktiva 2025/872/EU:

- razširja področje uporabe avtomatične izmenjave podatkov na informativni obrazec za obračun povrhnjega davka, ki ga vložijo določene mednarodne skupine podjetij,
- določa nova pravila o avtomatični izmenjavi informacij za lažjo izmenjavo informacij v zvezi z informativnim obrazcem za obračun povrhnjega davka,
- prenaša informativni obrazec za obračun GloBE v pravo EU v obliki informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, določenega v 44. členu Direktive Sveta 2022/2523/EU,
- oblikuje okvir za izvajanje obveznosti glede vložitve informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka iz Direktive Sveta 2022/2523/EU,
- zagotavlja nemoten potek izmenjave informacij in zmanjšuje upravno breme na način, da so pravila, ki se uporabljajo v EU, v celoti skladna s pravili, ki urejajo izmenjavo informacij z jurisdikcijami tretjih držav, in sicer gre za večstranski sporazum med pristojnimi organi o izmenjavi informacij GloBE (GIR MCAA),

- zagotavlja pošteno davčno konkurenco in podpira prizadevanja EU za okrepitev upravnega sodelovanja na področju davkov v okviru preglednejšega enotnega trga, saj vzpostavlja usklajen okvir poročanja in preglednosti po vsej EU,
- je del pobude za upravno poenostavitev, katere cilj je zmanjšati breme poročanja za multinacionalke ter hkrati izboljšati pobiranje davkov,
- pomeni pomemben napredek v boju proti izogibanju davkom in zmanjševanju davčne osnove s strani podjetij.

S predlogom zakona se:

- uvaja obveznosti izvajanja obstoječih obveznosti iz 44. člena Direktive Sveta 2022/2523/EU na način, ki je v celoti skladen z razvojem na svetovni ravni, v zvezi z obveznostmi glede vložitve enotnega informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka,
- pravila GloBE oziroma povrhnjega davka, ki so bila uvedena v slovensko nacionalno zakonodajo z Zakonom o minimalnem davku (Uradni list RS, št. 131/23; v nadaljnjem besedilu: ZMD), in so zasnovana tako, da sovpadajo s pravili OECD in Direktive Sveta 2022/2523/EU, s katerimi se zagotavlja, da velike skupine podjetij plačujejo minimalno raven davka na dohodek v vsaki jurisdikciji, v kateri poslujejo, poenostavljajo na način, da se poročanje za celotno mednarodno podjetje opravi samo enkrat, subjekti v sestavi pa so nato izvzeti iz lokalne predložitve poročil v svoji državi,
- določa obveznost izvajanja 65. člena ZMD, s katerim se ureja sistem minimalne dejanske obdavčitve mednarodnih skupin podjetij in velikih domačih skupin ter uvaja obveznost plačevanja povrhnjega davka. Sistem pravil GloBE zagotavlja najmanj 15 % obdavčitev dobičkov (minimalna obdavčitev) velikih multinacionalnih podjetij v vsaki državi, v kateri delujejo, uvaja usklajen okvir za vložitev in izmenjavo informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, davčne informacije iz tega informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka se bodo avtomatično izmenjale z davčnimi organi v ustreznih državah članicah EU, kar bo omogočilo oceno skladnosti in izračun povrhnjega davka kot razlike med dejansko davčno stopnjo in 15-odstotno minimalno davčno stopnjo.

Odpis, delni odpis, odlog in obročno plačilo davka:

- povišanje zneska za odpis davčne obveznosti v primeru smrti davčnega zavezanca (poseg v 48. člen),
- določitev nesuspendivnega učinka pritožbe v zvezi z odločbo, s katero je bil davčnemu zavezancu odobren odlog ali obročno plačilo davka (poseg v 87. člen),
- določitev najmanjšega zneska posameznega obroka, ki se sme odobriti davčnemu zavezancu (poseg v 101., 102. in 103. člen),
- izvzem možnosti odpisa ali delnega odpisa za davek od nenapovedanih dohodkov in za davčno obveznost, ugotovljeno v zvezi z navideznim pravnim poslom, izogibanjem ali zlorabo predpisov (poseg v 101. člen),
- sprememba določila o odpisu davka, tako da bo davčni organ odpis davka, ki ne presega en euro, izvedel glede na stanje celotnega davčnega dolga, ki ga ima zavezanec za davek, ne pa več po posamezni vrsti davka (poseg v 105. člen),
- določitev, da se odpiše davek, ki ob poteku roka za prijavo terjatev v stečajni postopek ne presega 200 eurov (poseg v 106. člen),
- omejitev možnosti veriženja zahtevkov za obročno plačilo in odlog plačila davka (poseg v 110. člen).

Davčna izvršba:

- določitev pooblastila ministru, pristojnemu za finance, za izdajo podzakonskega predpisa, v katerem bodo predpisani podatki, ki se izmenjujejo med davčnim organom in predlagatelji izvršb, ter način sodelovanja med organoma v postopkih davčne izvršbe (poseg v 146. člen),
- širitev kroga denarnih prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe (poseg v 159. člen),
- sprememba oziroma dopolnitev ureditve, ki ureja rubež vsebine sefa v okviru postopka davčne izvršbe na premoženje (poseg v 185. člen),
- določitev, da se lahko zarubljeni predmeti v primeru neuspešne prodaje na drugi javni dražbi prodajo na kateregakoli od predpisanih načinov prodaje, tudi na (ponovni) javni dražbi (poseg v 197. člen),
- ureditev varstva kupca v postopku davčne izvršbe na premoženje (predlog novega 203.b člena).

Ukrepi, ki vplivajo na **preglednost, določnost in jasnost ureditve**:

- določitev, da se davčni postopek lahko prekine tudi v primeru, kadar gre za mednarodno sodelovanje v carinskih zadevah (poseg v 75.a člen),
- določitev postopka, po katerem davčni organ uveljavlja vračilo neupravičeno izvršenih vračil preveč plačane dohodnine v primeru, ko je bilo vračilo neupravičeno izvršeno po smrti zavezanca (poseg v 97. člen),
- sprememba roka za plačilo poročila akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, poročila dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, ter poročila davka od dohodkov pravnih oseb (poseg v 301., 307.c in 370. člen),
- določitev obveznosti zakonitega zastopnika davčnega zavezanca za sestavo in predložitev davčnega obračuna v primeru prenehanja davčnega zavezanca (poseg v 360. in 369. člen),
- črtanje določbe, ki ureja obračunavanje in plačevanje davka za zavezanca, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, zaradi prenehanja veljavnosti posebne ureditve (poseg v 382.a člen).

Drugi ukrepi za **ekonomičnost vodenja postopkov** in povečanje **učinkovitosti pobiranja davka oziroma za pravilno izvajanje v praksi**:

- določitev, da lahko državni in drugi organi pridobijo podatek o davčni številki davčnega zavezanca tudi iz centralnega registra prebivalstva, če tako določa zakon in če ta podatek potrebujejo za izvajanje svojih z zakonom predpisanih pristojnosti (poseg v 23. člen),
- določitev poročanja o finančnih računih pri slovenskih finančnih institucijah na način, kot že velja za nerezidente (predlog novega 39.b člena),
- določitev obveznosti vlaganja vlog prek sistema eDavki ter uporabe informatiziranih obrazcev za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost (predlog novega 85.b člena),
- določitev, da lahko prejemnik dohodka predloži zahtevek za vračilo davčnega odtegljaja na kakršen koli način (poseg v 262. člen),
- določitev obveznosti vlaganja vlog za uveljavljanje olajšave za vzdrževane družinske člane v elektronski obliki prek sistema eDavki (poseg v 270. člen),
- določitev obvezne oddaje napovedi prek sistema eDavki tudi za odmero dohodnine od drugih obresti in dividend in t.i. bančnih obresti, v kolikor davčni zavezanec v posameznem davčnem letu doseže več kot 5 izplačil obresti oz. dividend (poseg v 326. člen),
- dopolnitev prekrškovnih določb v zvezi z nepredložitvijo davčnega obračuna ali druge vloge oziroma nepredložitvijo davčnega obračuna ali druge vloge na predpisan način (poseg v 395. in 397. člen).

Ukrepi za **odpravo administrativnih ovir** in **lažje oziroma hitrejšje uveljavljanje pravic in pravnih koristi** davčnih zavezancev:

- podaljšanje roka za predložitev davčnega obračuna oziroma popravljenega davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora (poseg v 140.a člen),
- določitev, da lahko davčni zavezanec vloži napoved za odmero akontacije dohodnine od drugega dohodka do 15. dne v mesecu za vse dohodke, dosežene v preteklem mesecu – ukinitvev obveznosti vlaganja napovedi za vsak posamezen prejet dohodek posebej (poseg v 323. člen).

Sprememba določb v zvezi s **postopki priglasitve transakcij prenosa premoženja, zamenjave kapitalskih deležev ter združitvev in delitev** zaradi uveljavljanja davčno nevtralne obravnave:

- sprememba roka za priglasitev transakcij pri združitvah, delitvah, zamenjavi kapitalskih deležev in prenosu premoženja in določitev pravne posledice v primeru zamude (poseg v 379., 380. in 381. člen),
- spremembe glede obveščanja o priglasitvi transakcije (poseg v 331. člen),
- dopolnitev prekrškovnih določb v zvezi s spremenjenimi določbami glede postopkov priglasitve (poseg v 397. člen).

b) Način reševanja

Rešitve, ki izhajajo iz predloga zakona, se bodo reševale z izvajanjem ZDavP-2.

c) Normativna usklajenost predloga zakona

- z veljavnim pravnim redom:

Predlog zakona je skladen z veljavnim pravnim redom.

- s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo:

Predlagane spremembe in dopolnitve ZDavP-2 v predlogu zakona so usklajene z načeli mednarodnega prava in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

- s predpisi, ki jih je tudi treba sprejeti oziroma spremeniti in »paketno« obravnavati: /

č) Usklajenost predloga zakona:

- s samoupravnimi lokalnimi skupnostmi:

Uskladitev ni predvidena.

- s civilno družbo oziroma ciljnim skupinami, na katere se nanaša predlog zakona (navedba neusklajenih vprašanj):

- s subjekti, ki so na poziv predlagatelja neposredno sodelovali pri pripravi predloga zakona oziroma so dali mnenje (znanstvene in strokovne institucije, nevladne organizacije in posamezni strokovnjaki ter predstavniki zainteresirane javnosti):

/

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona bo imel finančne posledice za državni proračun, saj bodo nastali stroški za razvoj oziroma nadgradnjo informacijske podpore za poročanje ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi.

Predlog zakona ne bo povzročil finančnih posledic za druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v državnem proračunu v okviru finančnega načrta Finančne uprave Republike Slovenije.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Z izjemo četrtega dela Zakona o davčnem postopku, ki ureja mednarodno sodelovanje v davčnih zadevah, na ravni Evropske unije ni zavezujočih predpisov, ki bi državam članicam EU nalagali zahteve po določeni ureditvi na področju, ki ga obravnava Zakon o davčnem postopku.

V delu zakona, ki ureja mednarodno sodelovanje v davčnih zadevah, je predlog zakona usklajen s pravom Evropske unije in drugimi mednarodno zavezujočimi pravnimi akti za Republiko Slovenijo.

Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in pravu Evropske unije

Splošna ureditev

Avstrija

Davčni postopek v Republiki Avstriji ureja zvezni dajatveni red (Bundesabgabenordnung), ki vsebuje splošne določbe, ki se nanašajo na obdavčitev, pravice ter dolžnosti zavezancev, in kazenske določbe. Zakon vsebuje tudi določbe, ki se nanašajo na stranke, vloge, pristojnost, izločitev uradnih oseb, pisanja v postopku, vpogled v spise, vročanje, obliko odločitev ipd., saj ne predvideva subsidiarne uporabe zakona o splošnem upravnem postopku. Kot zvezne dajatve so opredeljene vse javne dajatve, določene z zveznimi predpisi, in dajatve, ki izhajajo iz neposredno uporabljivih predpisov Evropske unije, uvozne in izvozne dajatve, če carinski predpisi ne določajo drugače, vse vrste subvencij in vse akcesorne terjatve, ki nastanejo v davčnem postopku (zvišanja dajatev, obresti, stroški postopka in kazni).

Način pobiranja davkov

Davčna obveznost nastane, ko so po zakonu o obdavčenju izpolnjeni pogoji za njen nastanek.

Pri obdavčitvi se uporabi materialno pravo, ki je veljalo v času obdavčljivega dogodka, za razliko od postopkovnih pravil, ki se uporabljajo za vsak obdavčljivi dogodek, pod pogojem, da so v veljavi v času, ko davčni organ odloča. V tem primeru je čas nastanka obdavčljivega dogodka nepomemben. Ob tem velja, da pravila o zastaranju veljajo kot procesna pravila. Potek roka ne vpliva na obstoj davčne obveznosti, temveč na možnost zahtevati izpolnitev davčne obveznosti.

Davčni zavezanec je opredeljen kot oseba, ki mora po davčnih predpisih plačati davek. Zakonodajalec lahko davčno obveznost naloži tudi tretji osebi, vendar v skladu z razsodbami ustavnega sodišča le v primeru opravičljivih razlogov, to je, kadar je tretja oseba v kvalificiranem razmerju z davčnim zavezancem, ki je pravne ali gospodarske narave (npr. banke ali delodajalci). Glede teh v določenem obsegu obstaja tudi dolžnost sodelovanja in dajanja podatkov, vendar mora biti ta sorazmerna.

Ker je davčno pravo del javnega prava, veljajo tudi na tem področju vsa ustavna načela, ki veljajo za javno pravo, zlasti ko to vpliva na lastninsko pravico, in sicer vladavina prava, delitev oblasti, pravica do zasebne lastnine, svobodna gospodarska pobuda, enakopravnost, zasebnost, varovanje podatkov, postopkovna pravila in načelo učinkovitosti.

Nemčija

V Zvezni republiki Nemčiji davčni postopek ureja Nemški fiskalni zakon (Bundesabgabenordnung, AO), ki se v splošnem uporablja za vse vrste davkov, posamezna vprašanja pa so lahko urejena različno. Davčno procesno pravo je na eni strani osnovano na uresničevanju materialnega prava in zaščiti udeležencev v postopku na drugi.

Način pobiranja davkov

Davčni zavezanec je oseba, ki plača davčno obveznost.

Postopkovno pravo temelji v osnovi na enotnem postopku z enotno odločitvijo, ki obsega določitev davka, ki ga zavezanec plača za določeno davčno obdobje. Davčna osnova je pri tem le del odločbe o obdavčenju. Obstaja pa tudi izjema te enotnosti, kjer je upravni davčni postopek razdeljen tako, da so določene upravne odločitve ločene, kar ima za rezultat samostojno upravno odločbo (npr. o delu davčne osnove), na katero je davčni organ vezan.

Čeprav je upravni akt prevladujoča oblika odločanja, upravni postopek obsega tudi druge upravne aktivnosti, kot je na primer čezmejna izmenjava podatkov. Če nemški davčni organ pošlje podatke tujim davčnim organom, gre pri tem za navadno administrativno dejanje, ne pa za upravni akt, saj ni ustanovljena nobena konkretna pravna obveznost, ki bi jo bilo treba izpolniti. Ne glede na to gre za upravni postopek s posledico, da se pri tem uporabi upravni postopkovno pravni okvir.

Načela davčnega postopka, ki izvirajo iz ustavnega prava, so zakonitost in enakost obdavčenja; načelo proporcionalnosti; varstvo temeljnih pravic z oblikovanjem postopkov, ki te zagotavljajo; varstvo upravičenih pričakovanj in varovanje podatkov.

Zakon pozna institut solidarnih davčnih zavezancev, kar pomeni, da davčni organ lahko terja od vsakega od njih izpolnitev celotne davčne obveznosti. Ko kateri koli od dolžnikov izpolni

obveznost, to velja za vse. Za univerzalne pravne naslednike velja, da prevzamejo obveznosti po osebi, ki je umrla oziroma prenehala obstajati, vendar le do višine premoženja zapustnika oziroma osebe, ki je prenehala obstajati. Davčni zavezanec mora davčnemu organu sporočiti vsako spremembo svojega statusa, ki je pomembna za obdavčenje.

Davčne obveznosti obsegajo vse obveznosti davčno aktivnih in pasivnih subjektov. Osnovna obveznost aktivnih subjektov je podrobno spoznavanje pasivnih subjektov s postopkom obdavčenja. Obveza skupnega delovanja pri obdavčenju je skupna za aktivne subjekte, ki morajo pravilno uporabljati predpise, in tudi za pasivne subjekte, ki morajo dajati točne podatke, na podlagi katerih se predpisi lahko pravilno uporabljajo.

Nizozemska

V Kraljevini Nizozemski ureja davčni postopek splošni davčni zakon (Algemene inzake Rijksbelastingen, General Tax Law – GTA), ki vsebuje splošne določbe glede obdavčitve, obveznosti sporočanja podatkov in kazenske določbe. Uporabljata se tudi Zakon o pobiranju davkov (Invorderindswet, Tax Collection Act) in splošni upravni zakon (Algemene Wet Bestuursrecht, General Administrative Law Act – GALA). Prva dva sta specialna zakona, zadnji je lex generalis. Glede zastaranja se uporabljata GALA in GTA, odvisno od vrste odločitve. Pravila o obrnjenem dokaznem bremenu so urejena v GTA. Posebne določbe za posamezne davke določajo posebni zakoni. Državne davke zakon opredeljuje kot davke, ki jih pobira davčna uprava po pooblastilu vlade, ter vse uvozne in izvozne dajatve, ki jih določa carinski zakon.

Način pobiranja davkov

Odločba, s katero inšpektor določi davek, mora biti vedno izdana v pisni obliki. Inšpektor izda odločbo na podlagi davčne napovedi, ki jo mora vložiti vsak, od katerega inšpektor tako zahteva. Rok za vložitev davčne napovedi ne sme biti krajši od enega meseca. Ob vložitvi davčnega obračuna mora vsak priložiti tudi vse dokumente oziroma druge dokaze, katerih vsebina vpliva na odmero davka.

Pri odmeri davka inšpektor ni vezan na davčni obračun in lahko odmeri davek tudi na podlagi ocene davčne osnove. Inšpektor lahko na prošnjo zavezancu tudi podaljša rok, ki ga je postavil za vložitev davčne napovedi.

Na Nizozemskem je sistem odmere davka ločen od sistema pobiranja davka. Pristojnost davčnega inšpektorja je tako ločena od pobiranja davka. Odmerna odločba se preda v nadaljnjo pristojno obravnavo, organ za pobiranje davkov pa to pošlje davčnemu dolžniku. Zakon o pobiranju davkov (Tax Collection Act – TCA) vsebuje obsežne določbe glede pristojnosti organa za pobiranje davkov; daje mu številne možnosti prisilnih ukrepov za pobiranje davkov, med njimi tudi zapor za največ eno leto, ne glede na višino dolga.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic:

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Naloge države v zvezi s pobiranjem davka in nadzor na tem področju bo opravljala Finančna uprava Republike Slovenije.

Predlog zakona bo imel administrativne posledice v postopkih oziroma pri poslovanju davčnega organa, saj se uvaja nova vrsta poročanja poročevalskih ponudnikov v zvezi s kriptosredstvi in upravljavcev kriptosredstev in izmenjave sporočenih podatkov s pristojnimi organi drugih držav članic EU in tretjih držav.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Z zakonom o davčnem postopku se določajo procesna pravila, po katerih postopa davčni organ, kadar odloča o materialnih in procesnih pravicah, pravnih koristih in obveznostih zavezancev za davek in drugih udeležencev davčnega postopka.

Predlagane spremembe prinašajo dodatne administrativne obremenitve za določeno skupino zavezancev, tj. poročevalske ponudnike v zvezi s kriptosredstvi in upravljavce kriptosredstev.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

Predlog zakona ne bo imel posledic za okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Procesne pravice in procesne obveznosti v zvezi z izpolnjevanjem davčnih obveznosti veljajo za fizične in pravne osebe.

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

Predlog zakona nima posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlog zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predlog zakona ne vpliva na druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

- a) Predstavitve sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona je pristojna Finančna uprava Republike Slovenije, ki bo na običajen način zagotovila tudi obveščanje zavezancev o novostih oziroma spremembah sprejetega zakona.

- b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje zakona spremlja Ministrstvo za finance Republike Slovenije v skladu s svojimi pristojnostmi.

Nadzor nad izvajanjem opravlja Inšpektorat za javno upravo, v okviru, ki ga določa 307. člen Zakona o splošnem upravnem postopku.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Ni drugih pomembnih okoliščin v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Predlog zakona je bil objavljen na spletnem portalu eDemokracija, predlogi predpisov:

[eUprava - Predlogi predpisov \(gov.si\)](http://eUprava - Predlogi predpisov (gov.si))

Čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloge in pripombe, je potekal od

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjaki ali pravne osebe niso sodelovali.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES:

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US, 203/20 – ZIUPOPDVE, 39/22 – ZFU-A, 52/22 – odl. US, 87/22 – odl. US, 163/22, 109/23 – odl. US, 131/23 – ZORZFS in 100/24) se v 1. členu v drugem odstavku v drugi alineji besedilo »in Direktivo Sveta 2021/514/EU z dne 22. marca 2021 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (UL L št. 104 z dne 25. 3. 2021, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2021/514/EU), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/16/EU) – z 39. členom ter II., III.B, III.C in III.Č poglavjem četrtega dela tega zakona« nadomesti z vejico in besedilom: »Direktivo Sveta 2021/514/EU z dne 22. marca 2021 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (UL L št. 104 z dne 25. 3. 2021, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2021/514/EU), Direktivo Sveta 2023/2226/EU z dne 17. oktobra 2023 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (UL L z dne 24. 10. 2023; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2023/2226/EU) in Direktivo Sveta 2025/872/EU z dne 14. aprila 2025 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (UL L z dne 6. 5. 2025; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2025/872/EU) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/16/EU) – z 39. členom ter II., III.B, III.C, III.Č, III.D in III. E poglavjem četrtega dela tega zakona.«.

2. člen

V 23. členu se za razveljavljenim šestim odstavkom doda nov, sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko upravni in drugi državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti ter nosilci javnih pooblastil podatek o davčni številki davčnega zavezanca pridobivajo iz centralnega registra prebivalstva, če tako določa zakon in če podatek o davčni številki potrebujejo za izvajanje svojih z zakonom predpisanih pristojnosti.«.

3. člen

V 35. členu se za šestim odstavkom doda nov, sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Če se dohodek izplača fizični osebi, ki se šteje za nerezidenta v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino in nima slovenske davčne številke ter dosega redne dohodke, mora izplačevalec dohodka ob izplačilu zagotoviti tudi podatek o njegovi identifikacijski številki za davčne namene in državo rezidentstva.«.

4. člen

Za 39.a členom se doda nov, 39.b člen, ki se glasi:

»39.b člen
(pridobivanje podatkov od finančnih institucij)

Finančne institucije, ki so ustanovljene na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, zakona, ki ureja trgovanje s finančnimi instrumenti ter zakona, ki ureja zavarovalništvo, pošljejo davčnemu organu podatke o računih, stanju na računih, skupnih zneskih dohodkov na računih oziroma vrednostih računov, podatke o lastniških in dolžniških deležih posameznikov na računih pravnih oseb ter podatke o zavarovalnih poslih fizičnih in pravnih oseb, ki jih vodijo v zvezi z opravljanjem investicijskih, borznoposredniških, skrbniških, zavarovalnih in drugih finančnih storitev. Minister, pristojen za finance, določi roke, vsebino in način pošiljanja teh podatkov.«.

5. člen

V 48. členu se v četrtem odstavku besedilo »80 eurov« nadomesti z besedilom »200 eurov«.

6. člen

V 51. členu se črta peti odstavek.

7. člen

V 57. členu se deveti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(9) Fizična oseba, ki se šteje za plačnika davka po dvanajstem odstavku 58. člena tega zakona, mora obračun davčnega odtegljaja predložiti v elektronski obliki.«.

8. člen

V 75.a členu se črta besedilo »v skladu s četrtim delom tega zakona«.

9. člen

V 85.a členu se v drugem odstavku črta besedilo »ali predložijo davčno napoved ali drugo vlogo v elektronski obliki prek sistema eDavki in se v postopku vložitve vloge prijavijo v sistem elektronskega vročanja prek omenjenega sistema«.

10. člen

Za 85.a členom se doda nov, 85.b člen, ki se glasi:

»85.b člen
(elektronsko vlaganje vlog prek sistema eDavki ali drugih informacijskih sistemov)

(1) Pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, morajo vse vloge vlagati prek sistema eDavki ali prek drugih informacijskih sistemov, če je tako določeno z drugimi predpisi. Če sistem eDavki ali drug informacijski sistem za predložitev določenih vlog zagotavlja informatizirane obrazce, morajo biti takšne vloge vložene prek teh obrazcev.

(2) Kadar zavezanca za davek, ki je fizična oseba, v postopku zastopa pooblaščenec, ki je oseba iz prejšnjega odstavka, mora biti vloga vložena na način iz prejšnjega odstavka.

(3) Fizična oseba lahko vloži vlogo na način iz prvega odstavka tega člena, mora pa to storiti, če je tako določeno s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju. Pred vložitvijo vloge prek sistema eDavki se mora fizična oseba prijaviti v sistem elektronskega vročanja prek tega sistema.«.

11. člen

87. člen se spremeni tako, da se glasi:

»87. člen
(učinek pritožbe)

(1) Pritožba ne zadrži izvršitve odmerne odločbe in odločbe, s katero je bil odobren odlog ali obročno plačilo davka v skladu s 101., 102. in 103. členom tega zakona.

(2) Davčni organ do vročitve odločitve o pritožbi zoper odmerno odločbo odloži davčno izvršbo po uradni dolžnosti, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi, lahko pa tudi na zahtevo davčnega zavezanca, če ta hkrati s pritožbo predloži ustrezni instrument zavarovanja iz 117. člena tega zakona ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezni register.

(3) Če se pritožbi zoper odmerno odločbo ne ugotovi, se za čas, ko je davčnemu zavezancu – fizični osebi odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno.

(4) Če se pritožbi zoper odmerno odločbo ne ugodi, se za čas, ko je davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno oziroma v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.

(5) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja za prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in prispevke za zdravstveno zavarovanje.«.

12. člen

V 97. členu se za petim odstavkom dodata nova, šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»(6) Ne glede na določbe zakona, ki ureja plačilne storitve, ponudnik plačilnih storitev na podlagi zahteve davčnega organa povrne znesek, ki je bil davčnemu zavezancu, ki je umrl pred odpremo informativnega izračuna dohodnine, iz naslova preveč plačane dohodnine vrnjen na njegov račun po njegovi smrti.

(7) Če v primeru iz prejšnjega odstavka sredstev ni več na računu, na katerega je bilo izvedeno vračilo preveč plačanega davka, mora ponudnik plačilnih storitev davčnemu organu posredovati podatke o osebi, ki je denar dvignila, in sicer ime, priimek, naslov in davčno številko.«.

13. člen

V 101. členu se v prvem odstavku za besedilom odstavka, ki postane prvi stavek, doda nov, drugi stavek, ki se glasi:

»Najmanjši obrok po posamezni vrsti davka sme znašati 20 eurov.«.

Za devetim odstavkom se doda nov, deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Davčni organ ne more odobriti odpisa ali delnega odpisa v skladu s tem členom za davek od nenapovedanih dohodkov in davčno obveznost, ugotovljeno v odmerni odločbi na podlagi tretjega ali četrtega odstavka 74. člena tega zakona.«.

14. člen

V 102. členu se v prvem odstavku za besedilom odstavka, ki postane prvi stavek, doda nov, drugi stavek, ki se glasi:

»Najmanjši obrok po posamezni vrsti davka sme znašati 200 eurov.«.

15. člen

V 103. členu se v prvem odstavku za besedilom odstavka, ki postane prvi stavek, doda nov, drugi stavek, ki se glasi:

»Najmanjši obrok po posamezni vrsti davka sme znašati 20 eurov za fizične osebe in 200 eurov za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti.«.

V drugem odstavku se za besedilom odstavka, ki postane prvi stavek, doda nov, drugi stavek, ki se glasi:

»Najmanjši obrok po posamezni vrsti davka sme znašati 20 eurov.«.

16. člen

V 105. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Zavezancu za davek se po uradni dolžnosti odpišejo neplačani davki, če na dan 31. decembra ne presežejo 1 euro.

(2) Odpis se opravi do 31. januarja za preteklo leto.«.

17. člen

V 106. členu se prvi, drugi in tretji odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»(1) Davčni organ zavezancu za davek odpiše davek, ki ob poteku roka za prijavo terjatev v stečajni postopek ne presega 200 eurov, ter davek, ki ga v postopku stečaja ni bilo mogoče izterjati.

(2) Davek iz prejšnjega odstavka, ki ob poteku roka za prijavo terjatev v stečajni postopek ne presega 200 eurov, se odpiše po poteku tega roka. Davek, ki presega navedeni znesek, ter davek, ki ga v skladu z določbami zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, ni treba prijaviti v stečajni postopek, ne glede na višino, se odpišeta z dnem pravnomočnosti sklepa o končanju stečajnega postopka, če ju v postopku stečaja ni bilo mogoče izterjati.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se v delu, ki se nanaša na odpis davka, ki ne presega 200 eurov, uporabljata tudi v primeru, ko se nad davčnim zavezancem vodi postopek osebnega stečaja. Davek, ki presega navedeni znesek in v postopku osebnega stečaja ni bil plačan, se odpiše na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o odpustu obveznosti, in sicer z dnem pravnomočnosti sklepa o končanju postopka osebnega stečaja.«.

18. člen

V 110. členu se za tretjim odstavkom doda nov, četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Davčni organ ne more dovoliti obročnega plačila ali odloga plačila davka v skladu s 101., 102. in 103. členom tega zakona za davke, za katere je bilo istemu davčnemu zavezancu že odobreno obročno plačilo ali odlog plačila po isti pravni podlagi.«.

19. člen

V 140.a členu se v prvem odstavku število »20« nadomesti s številom »30«.

20. člen

V 146. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Predlagatelj izvršbe pošlje davčnemu organu predlog za izvršbo v elektronski obliki. Podatke, ki se izmenjujejo med organoma v postopkih davčne izvršbe, in način sodelovanja med organoma v teh postopkih predpiše minister, pristojen za finance.«.

21. člen

V 158. členu se v drugem odstavku beseda »četrtga« nadomesti z besedo »šestega«.

22. člen

V 159. členu se v 7. točki beseda »dodatek« nadomesti z besedo »dohodek«.

Na koncu 17. točke se pika nadomesti s podpičjem ter dodata novi, 18. in 19. točka, ki se glasita:

»18. denarna sredstva, prejeta iz naslova izvrševanja dela v splošno korist po zakonu, ki ureja probacijo;

19. denarna sredstva, prejeta iz naslova povračila potnih stroškov v zvezi z uveljavljanjem zdravstvenih storitev po zakonu, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.«.

23. člen

Besedilo 185. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčni organ lahko pred vročitvijo sklepa o izvršbi dolžniku odredi upravljalcu sefa, da dolžniku oziroma pooblaščenim osebam dolžnika takoj onemogoči dostop do vsebine sefa, ker bi bil sicer ogrožen namen izvršbe.

(2) Davčni organ po vročitvi sklepa o izvršbi od dolžnika zahteva, da mu omogoči vpogled v sef in pri tem zarubi vsebino sefa.

(3) Če dolžnik na poziv davčnega organa ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, uradna oseba oziroma oseba po njenem pooblastilu odpre sef v navzočnosti dolžnika, predstavnika upravljalca sefa in ene priče, da bi se lahko opravil rubež. Če dolžnik ni navzoč, se sef odpre ob navzočnosti dveh prič.«.

24. člen

V 197. členu se v sedmem odstavku črta beseda »drugih«.

25. člen

Za 203.a členom se doda nov, 203.b člen, ki se glasi:

»203.b člen
(varstvo kupca v postopku davčne izvršbe na premičnine)

(1) Kupec pridobi premičnino, ki je bila prodana v skladu s 193. členom tega zakona, prosto vseh bremen in postane njen lastnik tudi v primeru, ko dolžnik ni bil njen lastnik.

(2) Če je bila prodana premičnina, ki se vpisuje v register iz drugega ali šestega odstavka 188. člena tega zakona, se po opravljeni prodaji opravi izbris vseh bremen in prepovedi na prodani premičnini iz ustreznega registra.«.

26. člen

V 243.a členu se 6. točka spremeni tako, da se glasi:

»6. avtomatična izmenjava podatkov je za namene prvega odstavka 248. člena ter 248.a do 248.e člena tega zakona sistematično pošiljanje vnaprej opredeljenih podatkov drugi državi članici brez njenega predhodnega zaprosila in v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih, pri čemer so podatki iz prvega odstavka 248. člena tega zakona, s katerimi davčni organ razpolaga, podatki v davčnih evidencah davčnega organa, ki so mu na voljo v skladu s postopki za zbiranje in obdelavo podatkov, in za namene tretjega odstavka 248. člena tega zakona sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih podatkov rezidentov drugih držav članic in drugih podatkov drugi državi članici brez predhodnega zaprosila v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih;«.

Na koncu 7. točke se podpičje nadomesti z vejico in doda besedilo »oziroma z vprašanjem, ali je fizična oseba rezident za davčne namene v Republiki Sloveniji, ali ne;«.

Na koncu 16. točke se pika nadomesti s podpičjem in dodajo nove, 17., 18., 19. in 20. točka, ki se glasijo:

»17. dohodek od neskrbnih dividend je dividenda ali drug dohodek, ki se obravnava kot dividenda v državi članici plačnika in se izplača ali pripiše na račun, ki ni skrbniški račun, kot je opredeljen v pododstavku C(3) oddelka VIII Priloge I Direktive 2011/16/EU;

18. produkti življenjskih zavarovanj, ki niso zajeti v drugih pravnih instrumentih v EU o izmenjavi informacij in v drugih podobnih ukrepih, so zavarovalne pogodbe, pri katerih se sredstva po pogodbi izplačajo ob smrti imetnika police, razen zavarovalnih pogodb z odkupno vrednostjo, za katere velja poročanje v skladu z oddelkom I Priloge I Direktive 2011/16/EU;

19. stranka v zvezi s čezmejnimi aranžmajem, o katerem se poroča, je vsak posrednik ali zadevni davčni zavezanec, ki od posrednika, ki ga zavezuje varovanje zakonsko predpisane poklicne skrivnosti v zvezi s čezmejnimi aranžmajem, o katerem se poroča, prejme storitve, vključno s pomočjo, svetovanjem, usmerjanjem ali navodili;

20. identifikacijska storitev pomeni elektronski postopek, ki ga da država članica EU ali EU brezplačno na voljo poročevalskemu operaterju platforme za namene identifikacije prodajalca in države, v kateri je prodajalec rezident.«.

27. člen

V 248. členu se v prvem odstavku na koncu četrte alineje pika nadomesti s podpičjem in doda nova, peta alineja, ki se glasi:

»- dohodkih od neskrbnih dividend, razen dohodkov od dividend, ki so oproščeni davka od dohodkov pravnih oseb v skladu z 71. členom ZDPPO-2.«.

V tretjem odstavku se 1. točka nadomesti s točkama 1.a in 1.b, ki se glasita:

»1.a ime, naslov, državo članico ali države članice, katerih rezident je imetnik računa, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca ter datum in kraj rojstva osebe, o kateri se poroča in ki je imetnik računa, ter ali je imetnik računa predložil veljavno samopotrdilo;

1.b v primeru subjekta, ki je imetnik računa in za katerega se po uporabi postopkov dolžne skrbnosti v skladu z oddelki V, VI in VII iz Priloge I in Prilogo II Direktive 2011/16/EU ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, ime, naslov, državo članico ali države članice in drugo jurisdikcijo ali jurisdikcije, katerih rezident je, in davčno številko subjekta ter ime, naslov, državo članico ali države članice, katerih rezident je, davčno številko ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča, ter vlogo ali vloge, na podlagi katerih je vsaka oseba, o kateri se poroča, obvladujoča oseba subjekta, ter to, ali je bilo za vsako osebo, o kateri se poroča, predloženo veljavno samopotrdilo;«.

2. in 6. točka se spremenita tako, da se glasita:

»2. številko računa ali drugo ustrezno oznako, če ni številke računa, vrsto računa, in ali gre za že obstoječi račun ali za novi račun, ter ali je račun skupni račun in število imetnikov skupnega računa;

6. v primeru depozitnega računa skupni bruto znesek obresti, plačanih ali pripisanih na račun v koledarskem letu ali drugem ustreznem poročevalnem obdobju;«.

Za 6. točko se doda nova 7. točka, ki se glasi:

»7. v primeru kakršnega koli lastniškega deleža v investicijskem subjektu, ki je pravna ureditev, vlogo ali vloge, na podlagi katerih je oseba, o kateri se poroča, imetnik lastniškega deleža,«.

Dosedanja 7. točka postane 8. točka.

28. člen

V 248.a členu se v prvem odstavku v 1. točki za besedo »osebe« črtata vejica in besedilo »ki ni fizična oseba,« v 11. točki pa se za besedo »oseb« črtata vejica in besedilo »ki niso fizične osebe,«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Podatki o vnaprejšnjih davčnih stališčih ali vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, ki se nanašajo izključno na fizične osebe, se ne posredujejo v okviru avtomatične izmenjave informacij o davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom, razen če vrednost transakcije ali niza transakcij, na katere se nanaša vnaprejšnje davčno stališče, ustreza znesku najmanj 1.500.000 eurov ali znesku v drugi valuti, ki je najmanj enakovreden 1.500.000 eurom, ali če vnaprejšnje davčno stališče ugotavlja, ali je fizična oseba rezident za davčne namene v Republiki Sloveniji ali ne.«.

Za šestim odstavkom se dodata nova, sedmi in osmi odstavek, ki se glasita:

»(7) Znesek iz vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom v primeru niza transakcij v zvezi z različnim blagom, storitvami ali sredstvi zajema njihovo skupno vrednost, pri tem pa se zneski ne seštevajo, če se transakcije za isto blago, storitve ali sredstva opravijo večkrat.

(8) Pristojni organ v sporočanje informacij o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom v zvezi s fizičnimi osebami pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji ne vključi davčnih stališč s čezmejnimi učinkom o dohodkih, ki imajo vir v Republiki Sloveniji v zvezi z dohodki nerezidentov iz zaposlitve ter plačili direktorjem ali pokojninami nerezidentov.«.

29. člen

V 248.c členu se v prvem odstavku 1. in 3. točka spremenita tako, da se glasita:

»1. identifikacijo posrednikov, razen posrednikov, ki so oproščeni obveznosti poročanja zaradi varovanja zakonsko predpisane poklicne skrivnosti v skladu z 255.s členom tega zakona, in zadevnih davčnih zavezancev, vključno z njihovim imenom, datumom in krajem rojstva v primeru fizičnih oseb, rezidentstvom za davčne namene, davčno številko ter, če je primerno, osebami, ki so povezana podjetja zadevnega davčnega zavezanca;

3. povzetek vsebine čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča, vključno z navedbo imena, pod katerim je znan, če tako ime obstaja, in opisom zadevnih aranžmajev, in vse druge informacije, ki bi pristojnemu organu lahko pomagale pri oceni morebitnega davčnega tveganja, ne da bi to privedlo do razkritja poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa ali razkritja informacij, ki bi bilo v nasprotju z javnim redom;«.

30. člen

V 248.č členu se za četrtem odstavkom doda nov, peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena podatkov iz 3., 4., 5., 6. in 7. točke drugega odstavka tega člena ni potrebno sporočiti pristojnemu organu države izdajateljice identifikatorja identifikacijske številke, če se poročevalski operater platforme pri ugotavljanju identitete in rezidentstva prodajalca opre na identifikacijsko storitev, ki jo zagotavlja država članica EU ali EU, in sporoči identifikator identifikacijske storitve in državo članico izdajateljico identifikacijske storitve.«.

31. člen

Za 248.č členom se dodajo novi, 248.d, 248.e in 248.f člen, ki se glasijo:

»248.d člen

(avtomatična izmenjava informacij, ki jih sporočijo poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi in upravljavci kriptosredstev)

(1) Avtomatična izmenjava informacij s strani ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi, o katerih se poroča, in upravljavcev kriptosredstev (v nadaljnjem besedilu: avtomatična izmenjava informacij o kriptosredstvih, o katerih se poroča) zagotavlja informacije v zvezi s transakcijami, o katerih se poroča, ki so jih poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi izvedli za uporabnike kriptosredstev, o katerih se poroča.

(2) Pojmi, uporabljeni v tem členu, imajo enak pomen, kot ga določa oddelek IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU.

(3) Pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov sporoči pristojnim organom drugih držav članic EU in Evropski komisiji naslednje podatke, ki se nanašajo na osebo, o kateri se poroča:

1. ime, naslov, jurisdikcija(e) rezidentstva, davčna številka oziroma številka za davčne namene davčnega zavezanca, izdana v državi rezidentstva, ter datum in kraj rojstva (pri posamezniku) vsakega uporabnika, o katerem se poroča, ter pri vsakem subjektu, za katerega se po postopkih dolžne skrbnosti ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, ime, naslov, jurisdikcija(e) rezidentstva in davčna številka oziroma številka za davčne namene subjekta ter ime, naslov, jurisdikcija(e) rezidentstva, ter datum in kraj rojstva vsake obvladujoče osebe subjekta, o kateri se poroča, ter vloge(e), zaradi katere(ih) je ta oseba, o kateri se poroča, obvladujoča oseba subjekta;
2. ime, naslov registriranega sedeža poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki je subjekt;
3. ime in naslov prebivališča poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki je fizična oseba;
4. davčno številko oziroma številko za davčne namene poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi;
5. identifikacijsko številko upravljavca kriptosredstev;
6. globalni identifikator pravnih subjektov poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, če je dodeljen;
7. ime in identifikator identifikacijske storitve ter navedbo države članice EU ali jurisdikcije, ki jo je dodelila, ali če jo je dodelila EU, kadar se poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi zanaša na neposredno potrditev identitete in prebivališča prodajalca prek identifikacijske storitve;
8. za vsako vrsto kriptosredstva, v zvezi s katerim je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi opravil transakcije za uporabnika, o katerem se poroča, v zadevnem koledarskem letu ali drugem ustreznem poročevalskem obdobju:
 - a) polno ime vrste kriptosredstva, o katerem se poroča;
 - b) skupni plačani bruto znesek, izražen v fiat valuti, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi s pridobitvami za fiat valuto;
 - c) skupni prejeti bruto znesek, izražen v fiat valuti, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi z odsvojitvami v fiat valuti;
 - d) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi s pridobitvami za druga kriptosredstva, o katerih se poroča;
 - e) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi z odsvojitvami za druga kriptosredstva, o katerih se poroča;
 - f) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število plačilnih transakcij malih vrednosti, o katerih se poroča;
 - g) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, ter razčlenjeno po vrsti prenosa, če je ta poročevalskemu ponudniku storitev v zvezi s kriptosredstvi znana, v zvezi s prenosi na uporabnike, o katerih se poroča, ki niso zajeti v točkah b) in d);
 - h) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, ter razčlenjeno po vrsti prenosa, če je ta poročevalskemu ponudniku storitev v zvezi s kriptosredstvi znana, v zvezi s prenosi uporabnikov, o katerih se poroča, ki niso zajeti v točkaj c), e) in f);
 - i) skupno pošteno tržno vrednost in skupno število enot prenosov, ki jih je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi opravil na naslove razpršene evidence iz Uredbe (EU) 2023/1114, za katere ni znano, da so povezani s ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi ali finančno institucijo v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ali z osebo ali subjektom, ki opravlja podobno dejavnost v skladu s tujim pravom.

(4) Podatki iz prejšnjega odstavka se sporočajo letno, in sicer v devetih mesecih po koncu koledarskega leta, na katero se nanaša obveznost poročanja za poročevalske ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi.

(5) Pristojni organ pristojnemu organu države članice in Evropski komisiji pošlje podatke iz tretjega odstavka tega člena v osrednjo podatkovno zbirko, vzpostavljeno pri Evropski Komisiji.

248.e člen

(avtomatična izmenjava informacij v zvezi z informativnim obrazcem za obračun povrnjega davka)

(1) Pristojni organ, ki je prejel informativni obrazec za obračun povrnjega davka iz priloge VII Direktive 2011/16/EU, ki ga je vložil krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt iz tretjega odstavka 65. člena Zakona o minimalnem davku (Uradni list RS, št. 131/23; v nadaljnjem besedilu: ZMD) z avtomatično izmenjavo pošlje oziroma sporoči naslednje:

a) splošni oddelek informativnega obrazca za obračun povrnjega davka izvajalski državi članici, v kateri se nahajajo krovni matični subjekt ali subjekti v sestavi mednarodne skupine podjetij;

b) splošni oddelek informativnega obrazca za obračun povrnjega davka, razen povzetka s splošnimi informacijami iz oddelka 1.4 informativnega obrazca za obračun povrnjega davka, državam članicam s samo kvalificiranim domačim povrnjim davkom:

- v katerih se nahajajo subjekti v sestavi mednarodne skupine podjetij;
- v katerih se nahaja skupni podvig ali član skupine skupnega podviga mednarodne skupine podjetij, če se kvalificirani domači povrnji davek naloži skupnim podvigom v državi članici;
- kadar se kvalificirani domači povrnji davek naloži v državi članici za subjekt v sestavi brez države ali skupno podjetje brez države mednarodne skupine podjetij;

c) enega ali več jurisdikcijskih oddelkov iz informativnega obrazca za obračun povrnjega davka državam članicam, ki imajo pravice do obdavčitve na podlagi Direktive 2022/2533/EU, vključno s kvalificiranim domačim povrnjim davkom v zvezi z državami članicami, na katere se takšni jurisdikcijski oddelki nanašajo.

(2) Ne glede na točko c) prejšnjega odstavka se jurisdikcijam s pravilom o prenizko obdavčenih dobičkih, v katerih je odstotek na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih enak nič, zagotovi le tisti del informativnega obrazca za obračun povrnjega davka, ki vsebuje informacije o pripisovanju povrnjega davka na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih v zvezi s to jurisdikcijo, pri čemer so te informacije skladne z izvlečkom iz oddelka 3.4.3 informativnega obrazca za obračun povrnjega davka, izvajalski državi članici, v kateri se nahaja krovni matični subjekt, pa se zagotovijo vsi jurisdikcijski oddelki.

(3) Pristojni organ pošlje informativni obrazec za obračun povrnjega davka iz prvega odstavka tega člena najpozneje tri mesece po roku za vložitev informativnega obrazca za obračun povrnjega davka za zadevno poslovno leto poročanja.

(4) Pristojni organ pošlje informativni obrazec za obračun povrnjega davka, prejet po roku za njegovo vložitev, najpozneje tri mesece po datumu prejema tega informativnega obrazca za obračun povrnjega davka.

(5) Sporočanje informacij iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena poteka z uporabo standardne elektronske oblike.

248.f člen

(avtomatična izmenjava informacij v zvezi s popravki informativnega obrazca za obračun povrnjega davka, roki in način obveščanja pristojnih organov o neopravljeni izmenjavi)

(1) Če pristojni organ utemeljeno domneva, da je treba informacije v informativnem obrazcu za obračun povrnjega davka, ki ga vloži krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt, ki se nahaja v drugi državi članici, in ki se pošlje na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena, popraviti zaradi očitnih napak, o tem uradno obvesti pristojni organ druge države članice.

(2) Če pristojni organ prejme tako obvestilo od pristojnega organa druge države članice in se strinja, da je treba informacije iz informativnega obrazca za obračun povrnjega davka popraviti, zahteva

od krovnega matičnega subjekta ali imenovanega vložniškega subjekta, da predloži popravljen informativni obrazec za obračun povrnjenega davka in ga pošlje vsem pristojnim organom, s katerimi je treba takšne informacije izmenjati.

(3) Če pristojni organ od enega ali več subjektov v sestavi prejme uradno obvestilo, da naj bi informativni obrazec za obračun povrnjenega davka za take subjekte v sestavi vložil krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt, ki se nahaja v drugi državi članici, vendar informacije, vključene v informativni obrazec za obračun povrnjenega davka, niso bile sporočene v roku iz četrtega odstavka prejšnjega člena, nemudoma obvesti pristojni organ te države članice, da informacije niso bile prejete.

(4) Če pristojni organ prejme tako obvestilo od pristojnega organa druge države članice, nemudoma ugotovi, zakaj zadevni informativni obrazec za obračun povrnjenega davka ni bil sporočen, in o tem uradno obvesti pristojni organ države članice, ki je obvestilo poslal, v enem mesecu od prejema uradnega obvestila, vključno s pričakovanim datumom izmenjave za informativni obrazec za obračun povrnjenega davka, ki ni poznejši od treh mesecev od datuma prejema uradnega obvestila o neopravljeni izmenjavi.«.

32. člen

V 252. členu se v drugem odstavku v prvi alineji za besedo »in« doda besedilo: »za oceno tega zakona in zakonov o obdavčenju ter«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko pridobljeni podatki uporabijo tudi za odmero in izterjavo drugih davščin iz 215. člena tega zakona, za odmero in izterjavo obveznih prispevkov za socialno varnost ter za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma.«.

V šestem odstavku se besedilo »10 delovnih dneh« nadomesti z besedilom »15 koledarskih dneh«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Pristojni organ, ki prejme informacije in dokumente, lahko prejete informacije in dokumente brez dogovora iz četrtega odstavka tega člena uporabi tudi za kateri koli namen, ki je zajet z aktom, ki temelji na členu 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije, in jih v ta namen posreduje organu, pristojnemu za omejevalne ukrepe v Republiki Sloveniji.«.

Dosedanji sedmi odstavek postane osmi odstavek.

33. člen

252.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»252.a člen
(obveščanje o obdelavi podatkov)

Vsaka poročevalska finančna institucija, posrednik, poročevalski operater platforme oziroma poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi pred zbiranjem in pošiljanjem informacij iz 255.č, 255.p, 255.aa oziroma 255.au člena tega zakona obvesti vsakega zadevnega posameznika, o katerem se poroča, da se bodo z njim povezane informacije zbirale in pošiljale v skladu s tem delom zakona, ter mu zagotovi vse informacije o tem, na kakšen način lahko uveljavlja svoje pravice glede varovanja svojih podatkov.«.

34. člen

Za 252.c členom se dodajo novi, 252.č, 252.d, 252.e in 255.f člen, ki se glasijo:

»252.č člen
(obveznost evidentiranja)

(1) Davčni organ lahko od davčnega zavezanca zahteva, da poleg evidenc, določenih z zakonom, vodi posebne evidence, potrebne za zagotovitev pravnega izpolnjevanja obveznosti iz tega poglavja.

(2) Davčni zavezanec hrani evidence in dokumente, za katere velja obveznost evidentiranja iz prejšnjega odstavka, le dokler je to potrebno, vendar najmanj pet let in največ deset let od zadnjega dne roka za sporočanje podatkov.

252.d člen

(upravljavci pri obdelavi podatkov, pridobljenih z avtomatično izmenjavo podatkov)

Za namene obdelave podatkov se poročevalske finančne institucije, posredniki, poročevalski operaterji platform, poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi in pristojni organ štejejo za upravljavce, ki delujejo samostojno ali skupaj.

252.e člen

(sporočanje davčne številke, ki jo je izdala država članica rezidentstva)

(1) Posredniki oziroma poročevalci v sporočanje podatkov po 255.i in 255.p členu tega zakona vključijo davčno številko posameznikov in subjektov, ki jo je izdala država članica rezidentstva.

(2) Davčni zavezanec iz prvega odstavka 14. oziroma 14.a člena tega zakona v vlogi za izdajo zavezujoče informacije oziroma sklenitev APA sporazuma navede davčno številko, ki jo je izdala država članica rezidentstva povezanih oseb.

(3) Pristojni organ v sporočanje podatkov skladno s prvim odstavkom 248. člena in prvim odstavkom 248.a člena tega zakona vključi davčno številko posameznikov in subjektov, ki jo je izdala država članica rezidentstva.

252.f člen

(hramba evidence avtomatične izmenjave informacij)

Pristojni organ evidence o informacijah, prejetih z avtomatično izmenjavo informacij v skladu z 248.a do 248.e členom tega zakona, hrani pet let od datuma njihovega prejema.«.

35. člen

V 255.č členu se v prvem odstavku 1. točka nadomesti s točkama 1.a in 1.b, ki se glasita:

»1.a ime, naslov, državo članico ali države članice, katerih rezident je imetnik računa, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca ter datum in kraj rojstva osebe, o kateri se poroča in ki je imetnik računa, ter ali je imetnik računa predložil veljavno samopotrnilo;

1.b v primeru subjekta, ki je imetnik računa in za katerega se po uporabi postopkov dolžne skrbnosti v skladu z oddelki V, VI in VII iz Priloge I in Prilogo II Direktive 2011/16/EU ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, ime, naslov, državo članico ali države članice in drugo jurisdikcijo ali jurisdikcije, katerih rezident je, in davčno številko subjekta ter ime, naslov, državo članico ali države članice, katerih rezident je, davčno številko ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča, ter vlogo ali vloge, na podlagi katerih je vsaka oseba, o kateri se poroča, obvladujoča oseba subjekta, ter to, ali je bilo za vsako osebo, o kateri se poroča, predloženo veljavno samopotrnilo;«.

2. in 6. točka se spremenita tako, da se glasita:

»2. številko računa ali drugo ustrezno oznako, če ni številke računa, vrsto računa, in ali gre za že obstoječi račun ali za novi račun, ter ali je račun skupni račun in število imetnikov skupnega računa;

»6. v primeru depozitnega računa skupni bruto znesek obresti, plačanih ali pripisanih na račun v koledarskem letu ali drugem ustreznem poročevalskem obdobju;«.

Za 6. točko se doda nova, 7. točka, ki se glasi:

»7. v primeru kakršnega koli lastniškega deleža v investicijskem subjektu, ki je pravna ureditev, vloga ali vloge, na podlagi katerih je oseba, o kateri se poroča, imetnik lastniškega deleža, in«.

Za dosedanjo 7. točko, ki postane 8. točka, se doda nova, 9. točka, ki se glasi:

»9. Ne glede na drugo alinejo 5. točke tega odstavka, in razen če se poročevalska finančna institucija v zvezi s katero koli jasno identificirano skupino računov odloči drugače, ni treba poročati o bruto iztržku od prodaje ali odkupa finančnega sredstva, kolikor poročevalska finančna institucija o takem bruto iztržku od prodaje ali odkupa takega finančnega sredstva poroča v skladu z 255. au členom tega zakona.«.

36. člen

V 255.g členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če poročevalska finančna institucija izpolnjuje zahteve, opredeljene v pododstavkih B.1(c) ali C.17(g) Oddelka VIII Priloge I Direktive 2017/107/EU, in bi jo bilo potrebno obravnavati kot neporočevalsko finančno institucijo Slovenije, oziroma račune, ki jih vodi, kot izključene račune, ustrezne informacije glede izpolnjevanja zahtev posreduje Ministrstvu, pristojnemu za finance.«.

37. člen

V 255.s členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Če se posrednik sklicuje na poklicno skrivnost, mora o tem nemudoma pisno obvestiti svojo stranko, če je ta posrednik, oziroma če ni takega posrednika, je stranka zadevni davčni zavezanec, ter jo obvestiti tudi o njeni obveznosti poročanja iz 255.š člena tega zakona.«.

38. člen

V 255.š členu se v prvem odstavku za besedilom »drugega posrednika« dodata vejica in besedilo »ki je njegova stranka,«.

39. člen

V 255.aa členu se za 3. točko doda nova, 4. točka, ki se glasi:

»4. Če se poročevalski operater platforme za ugotavljanje identitete in vseh davčnih rezidentstev prodajalca opira na identifikacijsko storitev, ki jo uporablja pristojni organ, namesto informacij iz 1. in 2. točke tega člena sporoči samo ime prodajalca, ki je posameznik, oziroma naziv in sedež prodajalca, ki je subjekt, identifikator identifikacijske storitve in državo članico izdajateljico identifikacijske storitve.«.

40. člen

V 255.al členu se besedilo »zaproši Evropsko komisijo za izbris« nadomesti z besedo »odstrani«.

41. člen

Za 255.ar členom se dodata novi III.D in III. E poglavje in novi 255.as, 255.aš, 255.at, 255.au, 255.av, 255.az, 255.až, 255.ba, 255.bb, 255.bc, 255.bč, 255.bd, 255.be, 255.bf, 255.bg, 255.bh, 255.bi, 255.bj, 255.bk, 255.bl, 255.bm, 255.bn, 255.bo, 255.bp in 255.br člen, ki se glasijo:

»III.D POGLAVJE

PRAVILA ZA POROČANJE PONUDNIKOV STORITEV V ZVEZI S KRIPTOSREDSTVI

255.as člen
(opredelitev pojmov in smiselna uporaba določb glede poročanja)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot ga določa oddelek IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU, razen če so v tem poglavju opredeljeni drugače.

(2) To poglavje se smiselno uporablja tudi za poročanje ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi, za namene avtomatične izmenjave podatkov med pristojnim organom in pristojnimi organi jurisdikcij, ki niso države članice EU.

(3) Za namene izvajanja tega poglavja se za kvalificirano jurisdikcijo šteje jurisdikcija, če se med pristojnima organoma te jurisdikcije in Republike Slovenije uporablja sporazum o avtomatični izmenjavi informacij na podlagi okvira poročanja o kriptosredstvih, v skladu s katerim pristojni organ Republike Slovenije zagotavlja informacije iz 255.au člena tega zakona in je ta jurisdikcija navedena na seznamu jurisdikcij, ki jim Republika Slovenija zagotavlja informacije v zvezi s transakcijami s kriptosredstvi, o katerih se poroča, objavljenem na spletni strani Ministrstva za finance.

(4) Oseba, o kateri se poroča, pomeni osebo (posameznik ali subjekt), razen izključena oseba, ki je rezident države članice EU, Republike Slovenije ali kvalificirane jurisdikcije, v katero se poroča.

(5) Številka za davčne namene pomeni identifikacijsko številko davčnega zavezanca ali funkcijski ekvivalent identifikacijske številke davčnega zavezanca, izdane s strani države članice EU ali kvalificirane jurisdikcije, kjer je oseba rezident.

(6) Subjekt iz točke F.2 oddelka IV priloge VI Direktive 2011/16/EU vključuje tudi samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki opravlja dejavnost.

(7) Naslov razpršene evidence pomeni naslov razpršene evidence, ki je v skladu z Uredbo (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) 2023/1114) opredeljena kot repozitorij informacij, ki hrani evidence poslov in ki je skupen sklopu omrežnih vozlišč ter sinhroniziran med njimi na podlagi mehanizma soglasja.

(8) Poročevalno obdobje pomeni koledarsko leto, za katero je poročanje zaključeno v skladu z 255.au členom tega zakona.

255.aš člen
(seznam dovoljenj ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi)

Agencija za trg vrednostnih papirjev, ki izdaja dovoljenja ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi v skladu s 63. členom Uredbe (EU) 2023/1114 in odloča o veljavnosti uradnega obvestila ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi v skladu s 60. členom Uredbe (EU) 2023/1114, redno, najpozneje pa do 31. decembra zadevnega koledarskega leta, pristojnemu organu Republike Slovenije posreduje seznam vseh ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki jim je dovoljeno opravljati dejavnosti in storitve v zvezi s kriptosredstvi.

255.at člen
(obveznosti poročevalskih ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi)

(1) Za poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, kot je opredeljen v pododstavku B(3) oddelka IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU in točkah A(1) in A(2) iz Oddelka I Priloge VI veljajo zahteve glede poročanja in dolžne skrbnosti iz oddelkov II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU.

(2) Za poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi veljajo zahteve glede poročanja in dolžne skrbnosti iz oddelkov II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU tudi za transakcije, ki se opravljajo prek podružnice v Republiki Sloveniji.

(3) Za poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi ne veljajo zahteve glede poročanja in dolžne skrbnosti iz oddelkov II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU, če izpolnjuje zahteve iz točk C, D, E, F, in H oddelka I Priloge VI Direktive 2011/16/EU.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi, za katerega ne veljajo zahteve glede poročanja in dolžne skrbnosti iz oddelkov II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU, ker izpolnjuje zahteve iz točke G, oddelka I Priloge VI Direktive 2011/16/EU, pristojni organ najpozneje v roku iz prvega odstavka 255.až člena tega zakona pisno obvesti, da je te zahteve izpolnil v skladu s pravili druge države članice EU ali kvalificirane jurisdikcije zunaj EU v skladu z zahtevami, ki so zelo podobne zahtevam iz pododstavku A(2), točka (a), (b), (c) oziroma (d) pododstavka A(2), oddelka I Priloge VI Direktive 2011/16/EU.

(5) Za poročevalske ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki izvajajo dejanja, da bi se izognili izvajanju pravil poročanja in dolžne skrbnosti, veljajo določbe tega poglavja, kot da obveznosti poročanja in dolžne skrbnosti niso bile izpolnjene.

255.au člen (podatki, o katerih se poroča)

(1) Poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi za vsako zadevno poročevalno obdobje sporoči naslednje informacije:

1. ime, naslov, jurisdikcija(e) rezidentstva, davčna številka oziroma številka za davčne namene davčnega zavezanca, izdana v državi rezidentstva, ter datum in kraj rojstva (pri posamezniku) vsakega uporabnika, o katerem se poroča, ter pri vsakem subjektu, za katerega se po postopkih dolžne skrbnosti ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, ime, naslov, jurisdikcija(e) rezidentstva in davčna številka oziroma številka za davčne namene subjekta ter ime, naslov, jurisdikcija(e) rezidentstva, ter datum in kraj rojstva vsake obvladujoče osebe subjekta, o kateri se poroča, ter vloga(e), zaradi katere(ih) je ta oseba, o kateri se poroča, obvladujoča oseba subjekta;

2. ime, naslov registriranega sedeža poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki je subjekt;

3. ime in naslov prebivališča poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki je fizična oseba;

4. davčno številko oziroma številko za davčne namene poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi;

5. identifikacijsko številko upravljavca kriptosredstev;

6. globalni identifikator pravnih subjektov poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, če je dodeljen;

7. ime in identifikator identifikacijske storitve ter navedbo države članice EU ali jurisdikcije, ki jo je dodelila, ali če jo je dodelila EU, kadar se poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi zanaša na neposredno potrditev identitete in prebivališča prodajalca prek identifikacijske storitve;

8. za vsako vrsto kriptosredstva, v zvezi s katerim je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi opravil transakcije za uporabnika, o katerem se poroča, v zadevnem koledarskem letu ali drugem ustreznem poročevalskem obdobju:

a) polno ime vrste kriptosredstva, o katerem se poroča;

b) skupni plačani bruto znesek, izražen v fiat valuti, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi s pridobitvami za fiat valuto;

c) skupni prejeti bruto znesek, izražen v fiat valuti, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi z odsvojitvami v fiat valuti;

d) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi s pridobitvami za druga kriptosredstva, o katerih se poroča;

- e) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi z odsvojitvami za druga kriptosredstva, o katerih se poroča;
- f) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število plačilnih transakcij malih vrednosti, o katerih se poroča;
- g) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, ter razčlenjeno po vrsti prenosa, če je ta poročevalskemu ponudniku storitev v zvezi s kriptosredstvi znana, v zvezi s prenosi na uporabnike, o katerih se poroča, ki niso zajeti v točkah b) in d);
- h) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, ter razčlenjeno po vrsti prenosa, če je ta poročevalskemu ponudniku storitev v zvezi s kriptosredstvi znana, v zvezi s prenosi uporabnikov, o katerih se poroča, ki niso zajeti v točkah c), e) in f);
- i) skupno pošteno tržno vrednost in skupno število enot prenosov, ki jih je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi opravil na naslove razpršene evidence iz Uredbe (EU) 2023/1114, za katere ni znano, da so povezani s ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi ali finančno institucijo v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ali z osebo ali subjektom, ki opravlja podobno dejavnost v skladu s tujim pravom.

(2) Kadar transakcija iz prejšnjega odstavka, o kateri se poroča, vsebuje identifikator identifikacijske storitve, ki ga uporablja davčni organ, se v skladu s prejšnjim odstavkom sporoči samo ime fizične osebe ali subjekta, na katerega se identifikator identifikacijske storitve nanaša, in po potrebi vloga, v okviru katere je fizična oseba dejanski lastnik subjekta.

(3) Skupni bruto znesek, prejet ali plačan v skladu s prvim odstavkom tega člena, je skupni znesek, izražen v fiat valuti, plačanih za pridobitev kriptosredstev ali prejetih za prodajo kriptosredstev, o katerih se poroča. Kadar se ti zneski plačajo v več fiat valutah, se v času transakcije, o kateri se poroča, pretvorijo v eno samo fiat valuto na način, ki ga določi poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi.

(4) Skupna tržna vrednost kriptosredstev, o katerih se poroča, iz prvega odstavka tega člena, je skupna tržna vrednost kriptosredstev, o katerih se poroča, določena v času izvršitve transakcije, o kateri se poroča, na način, ki ga dosledno uporablja poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi. Za namene tega izračuna se tržna vrednost pretvori v enotno fiat valuto.

(5) Poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi v poročilu o transakcijah, o katerih se poroča, navede fiat valuto, v kateri se sporočajo posamezni zneski.

255.av člen (sporočanje informacij kvalificiranim jurisdikcijam)

Pristojni organ informacije iz 255.au člena tega zakona poleg državam članicam EU v skladu z 248.d členom tega zakona sporoča tudi kvalificiranim jurisdikcijam iz tretjega odstavka 255.as člena tega zakona, za katere se uporablja sporazum med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij na podlagi OECD okvira poročanja o kriptosredstvih.

255.az člen (seznam kvalificiranih jurisdikcij)

Ministrstvo za finance objavi seznam kvalificiranih jurisdikcij, ki jim Republika Slovenija zagotavlja informacije iz 255.av člena tega zakona na podlagi Večstranskega sporazuma med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij na podlagi OECD okvira poročanja o kriptosredstvih, na spletnih straneh.

255.až člen (sporočanje informacij pristojnemu organu)

(1) Poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi pristojnemu organu sporoči informacije iz 255.au člena tega zakona v zvezi s poročevalnim obdobjem najpozneje do 31. maja leta, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je uporabnik identificiran kot uporabnik, o katerem se poroča.

(2) Če poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi v koledarskem letu, za katero se poroča, ni identificiral uporabnikov, o katerih se poroča, to sporoči pristojnemu organu.

(3) Minister, pristojen za finance, predpiše način in obliko sporočanja informacij iz 255.au člena tega zakona.

255.ba člen
(vodenje evidence glede poročanja in postopkov dolžne skrbnosti)

Poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi za namene nadzora davčnega organa nad izvedenimi postopki dolžne skrbnosti vodijo evidenco izvedenih ukrepov in vseh informacij, na katere se oprejo pri izvajanju postopkov dolžne skrbnosti in zahtev glede poročanja in postopkov dolžne skrbnosti iz oddelkov II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU. Evidence hranijo pet let po koncu poročevalnega obdobja, na katerega se nanašajo, na način iz 32. člena tega zakona.

255.bb člen
(zahteva za poročanje)

Pristojni organ lahko naslovi zahtevo za poročanje na poročevalske ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi, če ti ne sporočijo informacij, ki so potrebne, da pristojni organ lahko izpolni obveznost sporočanja informacij v skladu z 248.d in 255.av členom tega zakona.

255.bc člen
(nadzor pristojnega organa)

(1) Pristojni organ preverja, ali poročevalski ponudniki v zvezi s kriptosredstvi izpolnjujejo postopke dolžne skrbnosti in zahteve glede poročanja iz oddelkov II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU.

(2) Če so sporočene informacije neresnične ali nepopolne, pristojni organ od poročevalskega ponudnika v zvezi s kriptosredstvi zahteva popravek poročila.

255.bč člen
(enkratna registracija upravljavca kriptosredstev)

(1) Za namene izpolnjevanja zahtev glede poročanja na podlagi 248.d in 255.av člena tega zakona se upravljavec kriptosredstev, ki je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi, opredeljen v oddelku IV v pododstavku B(3) oddelka IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU, registrira pri pristojnem organu Republike Slovenije, določenem v skladu s točkami (a), (b), (c) ali (d) pododstavka A(2) ali pododstavkom B oddelka I Priloge VI Direktive 2011/16/EU pred koncem obdobja, v katerem mora tak upravljavec kriptosredstev sporočiti informacije iz 255.au člena tega zakona.

(2) Če upravljavec kriptosredstev izpolnjuje pogoje iz točk (a), (b), (c) ali (d) pododstavka A(2) ali pododstavka B oddelka I Priloge VI Direktive 2011/16/EU v več kot eni državi članici EU, se registrira pri pristojnem organu ene od teh držav članic EU pred koncem obdobja, v katerem mora upravljavec kriptosredstev sporočiti informacije iz 255.au člena tega zakona.

(3) Upravljavec kriptosredstev, ki je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi, kot je opredeljen v pododstavku B(3) oddelka IV Direktive 2011/16/EU, se ne registrira pri pristojnem organu, saj mu ni treba izpolniti zahtev glede poročanja in dolžne skrbnosti iz oddelkov II oziroma III v skladu z oddelkom I, odstavek C, D, E, F, G ali H, če te zahteve izpolnjuje v drugi državi članici EU.

255.bd člen
(vloga za enkratno registracijo upravljavca kriptosredstev)

(1) Upravljavec kriptosredstev iz 255.bd člena pri pristojnem organu vloži vlogo za enkratno registracijo najpozneje do roka, v katerem mora sporočiti informacije, o katerih se poroča.

(2) Upravljavec kriptosredstev v vlogi za registracijo sporoči naslednje podatke:

1. ime;
2. poštni naslov;
3. elektronski naslov, vključno z naslovom spletnega mesta;
4. vse davčne številke ali druge identifikacijske številke, ki so mu bile dodeljene v državi članici EU in kvalificirani jurisdikciji;
5. seznam držav članic EU in kvalificiranih jurisdikcij, v katerih so uporabniki, o katerih se poroča, rezidenti v smislu oddelka III, odstavka A in B Priloge VI Direktive Sveta 2011/16/EU^{Uržavo}, v kateri je uporabnik, o katerem se poroča rezident. (3) Upravljavec kriptosredstev pristojnemu organu sporoči tudi spremembo podatkov iz prejšnjega odstavka. Vloga za registracijo in obvestilo o spremembi podatkov o registraciji se predložita v elektronski obliki.

(3) Pristojni organ z odločbo dodeli upravljavcu kriptosredstev individualno identifikacijsko številko, ki je vpisana in jo sporoči pristojnim organom vseh držav članic EU z elektronskimi sredstvi.

255.be člen
(izpolnjevanje obveznosti v drugi državi članici EU ali kvalificirani jurisdikciji)

Upravljavec kriptosredstev davčnemu organu v roku za sporočanje informacij iz 255.až člena tega zakona predloži potrdilo ali drugo uradno obvestilo, da v drugi državi članici EU ali kvalificirani jurisdikciji izpolnjuje obveznosti izvajanja postopkov dolžne skrbnosti v skladu s pravom te druge države članice EU ali kvalificirane jurisdikcije.

255.bf člen
(obvestilo o dodeljeni identifikacijski številki upravljavca kriptosredstev)

Pristojni organ sporoči podatke o enkratni registraciji upravljavca kriptosredstev in identifikacijsko številko upravljavca kriptosredstev, ki mu je bila dodeljena, vsem državam članicam EU z elektronskimi sredstvi.

255.bg člen
(preklic enkratne registracije na zahtevo upravljavca kriptosredstev)

(1) Pristojni organ prekliče enkratno registracijo upravljavca kriptosredstev na podlagi pisnega obvestila o spremembi podatkov o registraciji, v katerem upravljavec kriptosredstev zahteva preklic registracije, na zadnji dan obdobja poročanja, če upravljavec kriptosredstev predloži tako vlogo do 15. dne pred njenim koncem.

(2) Upravljavec kriptosredstev v pisnem obvestilu o spremembi registracijskih podatkov iz prejšnjega odstavka navede, ali ima uporabnika, o katerem se poroča, iz države članice EU ali kvalificirane jurisdikcije, oziroma navede, da v EU ali kvalificirani jurisdikciji nima več uporabnikov, o katerih se poroča.

(3) Davčni organ ne prekliče enkratne registracije upravljavca kriptosredstev, če ima ta upravljavec uporabnika, o katerem se poroča, iz države članice EU ali kvalificirane jurisdikcije.

255.bh člen
(preklic enkratne registracije po uradni dolžnosti)

(1) Če upravljavec kriptosredstev po dveh opominih pristojnega organa, kadar je Republika Slovenija država enkratne registracije, ne izpolni obveznosti poročanja v skladu z 255.au členom tega zakona, pristojni organ prekliče enkratno registracijo upravljavca kriptosredstev. Enkratna

registracija se prekliche najpozneje po izteku 90 dni od prvega opomina, vendar ne pred iztekom 30 dni po drugem opominu pristojnega organa.

(2) Upravljavcev kriptosredstev, katerega enkratna registracija je bila preklicana, se lahko vnoveč registrira le pod pogojem, da pristojnemu organu predloži ustrezna jamstva za svojo zavezo, da bo izpolnil zahteve glede poročanja v EU ali kvalificirani jurisdikciji, vključno z vsemi še neizpolnjenimi zahtevami glede poročanja najpozneje v roku 60 dni po datumu ponovne registracije.

255.bi člen
(izbris iz evidence enkratne registracije upravljavcev kriptosredstev)

Davčni organ iz evidence enkratne registracije upravljavcev kriptosredstev izbriše upravljavca kriptosredstev, katerega enkratna registracija je bila preklicana v Republiki Sloveniji oziroma kadar je mogoče domnevati, da je dejavnost upravljavca kriptosredstev prenehala ali če upravljavec kriptosredstev ne izpolnjuje več pogojev iz pododstavka B(2) oddelka IV ter 5. točke, alineje (b) in alineje (c) pododstavka F oddelka V Direktive 2011/16/EU.

255.bj člen
(sporočanje v centralni register)

Pristojni organ sporoča informacije iz 255.bd, 255.bf in 255.bhi člena tega zakona v centralni register, vzpostavljen pri Evropski komisiji.

255.bk
(pooblastilo za podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, lahko podrobneje določi način izvajanja tega poglavja zakona.

III.E POGLAVJE

VLOŽITEV INFORMATIVNEGA OBRAZCA ZA OBRAČUN POVRHNJEGA DAVKA

255.bl člen
(opredelitev pojmov in smiselna uporaba določb glede vlaganja informativnega obrazca za obračun povrnjenega davka)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot ga določata oddelek I Priloge VII Direktive 2011/16/EU in ZMD, razen če so v tem poglavju oziroma z zakonom o obdavčenju opredeljeni drugače.

(2) To poglavje se smiselno uporablja tudi za vložitev informativnega obrazca za obračun povrnjenega davka za namene izmenjave informacij med pristojnim organom in pristojnimi organi jurisdikcij, ki niso države članice EU, na podlagi kvalificiranega sporazuma.

(3) Informativni obrazec za obračun povrnjenega davka pomeni informativni obrazec za obračun povrnjenega davka, ki ga predloži krovni matični subjekt, imenovani vložniški subjekt, imenovani lokalni subjekt ali subjekt v sestavi v skladu s 65. členom ZMD in v skladu s pravili jurisdikcije, v kateri se tak subjekt nahaja. Informativni obrazec za obračun povrnjenega davka izraža obliko in vsebino standardiziranega informativnega obrazca za obračun povrnjenega davka, kot je bil odobren v okviru vključujočega okvira OECD/G20 za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička in je določen v oddelku IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU.

(4) Pravila GloBE pomenijo vzorčna pravila GloBE, komentar k vzorčnim pravilom GloBE in vse dogovorjene upravne smernice, ki so bile pripravljene v okviru vključujočega okvira OECD/G20 za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička (vključno z informativnim obrazcem za obračun povrnjenega davka, načinom razširjanja in vsemi drugimi smernicami, pogoji ali zahtevami, dogovorjenimi kot del izvedbenega okvira GloBE).

(5) Jurisdikcija izvajalka pomeni državo članico EU ali drugo jurisdikcijo, ki je za dano poslovno leto poročanja izvajala bodisi kvalificirano pravilo o vključitvi dohodkov bodisi kvalificirano pravilo o preizku obdavčenih dobičkih, kakor sta opredeljeni v 19. in 44. točki 7. člena ZMD.

(6) Kvalificirani sporazum med pristojnimi organi« pomeni dvostranski ali večstranski sporazum ali dogovor med dvema pristojnima organoma ali več pristojnimi organi, ki določa avtomatično izmenjavo informativnih obrazcev za obračun povrnjega davka.

255.bm člen
(vložitev informativnega obrazca za obračun povrnjega davka)

(1) Krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt, ki se nahaja v Sloveniji, na podlagi tretjega odstavka 65. člena ZMD vloži informativni obrazec za obračun povrnjega davka z uporabo standardnega obrazca iz oddelka IV Priloge VII k Direktivi 2011/16/EU.

(2) Krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt, ki vloži informativni obrazec za obračun povrnjega davka, opredeli ustrezne oddelke in zadevne države članice EU ter druge jurisdikcije, ki se jim pošljejo informacije.

(a) splošni oddelek informativnega obrazca za obračun povrnjega davka izvajalski državi članici EU ali drugi jurisdikciji, v kateri se nahajajo krovni matični subjekt ali subjekti v sestavi mednarodne skupine podjetij;

(b) splošni oddelek informativnega obrazca za obračun povrnjega davka, razen povzetka s splošnimi informacijami iz oddelka 1.4 obračuna povrnjega davka državam članicam EU ali drugi jurisdikciji s samo kvalificiranim domačim povrnjim davkom:

- v katerih se nahajajo subjekti v sestavi mednarodne skupine podjetij;
- v katerih se nahaja skupni podvig ali član skupine skupnega podviga mednarodne skupine podjetij, če se kvalificirani domači povrnji davek naloži skupnim podvigom v državi članici EU ali drugi jurisdikciji;
- kadar se kvalificirani domači povrnji davek naloži v državi članici EU ali drugi jurisdikciji za subjekt v sestavi brez države ali skupno podjetje brez države mednarodne skupine podjetij;

(c) enega ali več jurisdikcijskih oddelkov iz informativnega obrazca za obračun povrnjega davka državam članicam EU ali drugim jurisdikcijam, ki imajo pravice do obdavčitve na podlagi ZMD, vključno s kvalificiranim domačim povrnjim davkom v zvezi z državami članicami EU ali drugimi jurisdikcijami, na katere se takšni jurisdikcijski oddelki nanašajo.

(3) Kadar ima matični subjekt velike domače skupine v Republiki Sloveniji neposreden ali posreden lastniški delež v skupnem podvigu ali povezanem subjektu skupnega podviga, za katerega se v drugi državi članici EU ali jurisdikciji, uporablja kvalificirani domači povrnji davek v skladu s 47. členom ZMD, ta velika domača skupina za vložitev informativnega obrazca za obračun povrnjega davka uporabi standardni obrazec za informativni obrazec za obračun povrnjega davka, določenega v oddelku IV Priloge VII.

(4) Krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt vloži informativni obrazec za obračun povrnjega davka pri pristojnem organu najpozneje v 15 mesecih po zadnjem dnevu poslovnega leta poročanja kot je to določeno v prvem odstavku 65. člena ZMD.

255.bn člen
(vložitev popravka informativnega obrazca za obračun povrnjega davka)

(1) Če pristojni organ ugotovi, da je treba informacije v informativnem obrazcu za obračun povrnjega davka, ki ga na podlagi 255.bm člena tega zakona vloži krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt, popraviti, zahteva od krovnega matičnega subjekta ali imenovanega vložniškega subjekta, da vloži popravljeni informativni obrazec za obračun povrnjega davka.

(2) Krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt vloži popravljeni informativni obrazec za obračun povrnjega davka v skladu z določbami ZDavP-2.

255.bo člen
(sporočanje informacij jurisdikcijam)

Pristojni organ informacije iz 255.bm in 255.bn člena tega zakona poleg državam članicam EU v skladu z 248.e členom tega zakona sporoča tudi ostalim jurisdikcijam, za katere se uporablja kvalificirani sporazum.

255.bp člen
(seznam kvalificiranih jurisdikcij)

Ministrstvo za finance na spletnih straneh objavi seznam jurisdikcij, ki jim Republika Slovenija zagotavlja informacije iz 255.bm člena tega zakona na podlagi kvalificiranega sporazuma.

255.br
(pooblastilo za podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, lahko podrobneje določi način izvajanja tega poglavja zakona.«.

42. člen

V 262. členu se v tretjem odstavku črta beseda »pisnega«.

43. člen

V 270. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Davčni zavezanec rezident lahko podatke, ki jih davčni organ potrebuje za pravilno upoštevanje davčnih olajšav že pri sestavi informativnega izračuna dohodnine v skladu s tretjim odstavkom 267. člena tega zakona, pošlje davčnemu organu najpozneje do 15. februarja tekočega leta za preteklo leto. Davčni zavezanec, ki uveljavlja olajšavo za vzdrževane družinske člane, pošlje podatke v elektronski obliki prek sistema eDavki. Minister, pristojen za finance, podrobneje določi vrsto in način dajanja teh podatkov.«.

44. člen

Besedilo 301. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Davčni zavezanec mora razliko med akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti, izračunano v davčnem obračunu, in predhodno akontacijo dohodnine in davčnim odtegljajem, plačati v 30 dneh od roka za predložitev davčnega obračuna.«.

45. člen

Besedilo 307.c člena se spremeni tako, da se glasi:

»Davčni zavezanec mora razliko med dohodnino od dohodka iz dejavnosti, izračunano v davčnem obračunu, ter akontacijo dohodnine in davčnim odtegljajem plačati v 30 dneh od roka za predložitev davčnega obračuna.«.

46. člen

V 323. členu se besedilo »v 15 dneh od dneva prejema dohodka« nadomesti z besedilom »do 15. dne v mesecu za dohodke, dosežene v preteklem mesecu,«.

47. člen

V 326. členu se za sedmim odstavkom doda nov, osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od obresti, napoved za odmero dohodnine od dividend in napoved za odmero dohodnine od obresti na denarne depozite, dosežene pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v Sloveniji in EU, vloži v elektronski obliki, če je v davčnem letu prejel

več kot 5 izplačil obresti, dividend ali obresti na denarne depozite, dosežene pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v Sloveniji in EU.«.

48. člen

V 331. členu se v drugem odstavku besedilo »tretjega ali petega« nadomesti z besedilom »prvega ali tretjega«.

V četrtem odstavku se beseda »tretjega« nadomesti z besedo »prvega«.

V petem odstavku se besedilo »s predložitvijo vloge« nadomesti z besedilom »z opravilo priglasitve«.

Šesti in sedmi odstavek se črtata.

Dosedanji osmi, deveti in deseti odstavek postanejo šesti, sedmi in osmi odstavek.

49. člen

V 360. členu se za tretjim odstavkom doda nov, četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Davčne obračune po tem členu mora za davčnega zavezanca sestaviti in davčnemu organu predložiti posameznik, ki je bil ob prenehanju davčnega zavezanca njegov zakoniti zastopnik.«.

50. člen

V 369. členu se za petim odstavkom doda nov, šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Davčne obračune po tem členu mora za davčnega zavezanca sestaviti in davčnemu organu predložiti posameznik, ki je bil ob prenehanju davčnega zavezanca njegov zakoniti zastopnik.«.

51. člen

V 370. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Davčni zavezanec mora razliko med plačano akontacijo in izračunanim davkom plačati v roku 30 dni od roka za predložitev davčnega obračuna, razen če ta zakon določa drugače. Davčni organ vrne preveč plačan znesek najpozneje v 30 dneh od predložitve davčnega obračuna.«

52. člen

379. člen se spremeni tako, da se glasi:

»379. člen

(postopek pri obdavčitvi pri prenosu premoženja)

(1) Priglasitev iz 43. člena ZDDPO-2 davčni zavezanec opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka opravi prenosna družba ali prevzemna družba, ki je rezident Republike Slovenije, če sta obe rezidenta Republike Slovenije, pa prenosna družba, če nobena ni rezident Republike Slovenije, pa družba prejemnica, v obdobju od datuma izvedbe transakcije oziroma datuma vpisa transakcije izčlenitve v sodni register do poteka roka za predložitev davčnega obračuna prenosne družbe, v katerem se izkažejo učinki na davčno osnovo, ki so posledica upoštevanja priglašene davčne obravnave, vendar pred predložitvijo tega davčnega obračuna. Za datum izvedbe transakcije se šteje datum, ko nastanejo pravne posledice oziroma ko začne transakcija pravno učinkovati.

(3) Priglasitev, opravljeno po roku, določenem v prejšnjem odstavku, davčni organ s sklepom zavrže. Zoper sklep je dovoljena pritožba.

(4) Podatke, ki jih ob priglasitvi davčnemu organu sporoči oseba iz drugega odstavka tega člena, predpiše minister, pristojen za finance. Del priglasitve je tudi izjava o izpolnjevanju pogojev ter prevzemu upravičenj in obveznosti, določenih z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, ter izjava o resničnosti, pravilnosti in popolnosti podatkov v priglasitvi. Priglasitev se opravi v informatiziranem obrazcu prek sistema eDavki.

(5) Družba, ki opravi priglasitev transakcije, je dolžna v roku 15 dni po priglasitvi transakcije o opravljeni priglasitvi in uveljavljanju davčnih upravičenj in obveznosti pisno obvestiti drugo družbo, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki opravi priglasitev in za katero se uveljavljajo davčna upravičenja in obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(6) Prenosna družba oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa temu predložiti naslednje podatke in dokumentacijo:

- dokazila, da se prenosna družba oziroma družba prejemnica štejeta za rezidenta države članice EU, ki ni Republika Slovenija, po drugem odstavku 41. člena ZDDPO-2, če katera od njiju ali obe nista rezidenta Republike Slovenije;
- opis premoženja (obrat), ki se prenaša, zadnjo bilanco stanja prenosne družbe oziroma bilanco stanja prenosne družbe na obračunski dan izčlenitve z navedbo sredstev in obveznosti, ki pripadajo prenesenemu obratu oziroma obratom, ter navedbo dejstev, ki dokazujejo, da s poslovno organizacijskega vidika obrat oziroma obrati, ki se prenašajo, predstavljajo neodvisno poslovanje;
- zneske rezerv in rezervacij, ki jih ima oblikovane prenosna družba v zadnji bilanci stanja oziroma v bilanci stanja na obračunski dan izčlenitve in se pripišejo prenesenemu oziroma prenesenim obratom;
- zneske davčnih izgub prenosne družbe, ki se pripišejo prenesenemu obratu oziroma obratom, in davčne oprostitve in pogoje v zvezi z njimi, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen;
- navedbo družbe prejemnice, ki je rezident Republike Slovenije, če je tudi prenosna družba rezident Republike Slovenije, ali gre za prenos obrata v Republiki Sloveniji ali v državi članici EU, ki ni Republika Slovenija, z navedbo te države;
- izjavo družbe prejemnice, da bodo po prenosu prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadale poslovni enoti družbe prejemnice v Republiki Sloveniji ali družbi prejemnici, ki je rezident Republike Slovenije, vendar ne njeni poslovni enoti izven Republike Slovenije;
- tržno ceno oziroma ocenjeno tržno vrednost vrednostnih papirjev družbe prejemnice na dan prenosa premoženja oziroma obrata;
- podroben opis in navedbo davčnih, poslovnih in finančnih razlogov za izvedbo transakcije;
- izračun ocenjenih zneskov davčnih, poslovnih in finančnih posledic transakcije in
- druge dokumente in podatke, ki so pomembni za odločitev o priznanju upravičenj in obveznosti.

(7) Prenosna družba oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora davčnemu organu v skladu s prejšnjim odstavkom predložiti dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev, vrednotenje in prevzem pravic in obveznosti po 39. do 43. členu ZDDPO-2, s katero razpolaga prenosna družba oziroma prevzemna družba, ki ni rezident po ZDDPO-2.

(8) Prenosna družba oziroma prevzemna družba morata hraniti dokumentacijo, ki je povezana s transakcijo, še deset let po koncu koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(9) Če po izvedbi transakcije nastopijo kakršne koli spremembe v zvezi s transakcijo, morata prenosna družba oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.«.

53. člen

380. člen se spremeni tako, da se glasi:

»380. člen
(postopek pri obdavčitvi pri zamenjavi kapitalskih deležev)

(1) Priglasitev iz 47. člena ZDDPO-2 se opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka opravi prevzeta družba za družbenika prevzete družbe, ki je pravna oseba, v obdobju od datuma vpisa transakcije v sodni register, do poteka roka za predložitev davčnega obračuna družbenika prevzete družbe, v katerem se izkažejo učinki na davčno osnovo, ki so posledica upoštevanja priglašene davčne obravnave, vendar pred predložitvijo tega obračuna, za družbenika prevzete družbe, ki je fizična oseba, pa do 15. januarja tekočega leta, za transakcije, ki so bile v sodni register vpisane do vključno 31. decembra preteklega leta. V primeru, da za družbenike prevzete družbe veljajo različni roki priglasitve, mora prevzeta družba priglasitev opraviti do roka, ki nastopi prej.

(3) Priglasitev, opravljeno po roku, določenem v prejšnjem odstavku, davčni organ s sklepom zavrže. Zoper sklep je dovoljena pritožba.

(4) Podatke, ki jih ob priglasitvi davčnemu organu sporoči prevzeta družba, predpiše minister, pristojen za finance. Del priglasitve je tudi izjava o izpolnjevanju pogojev ter prevzemu upravičenj in obveznosti, določenih z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb in o odlogu ugotavljanja davčne obveznosti, določenem z zakonom, ki ureja dohodnino ter izjava o resničnosti, pravilnosti in popolnosti podatkov v priglasitvi. Priglasitev se opravi v informatiziranem obrazcu prek sistema eDavki.

(5) Prevzeta družba, ki opravi priglasitev transakcije, je dolžna v roku 15 dni po priglasitvi transakcije pisno obvestiti o opravljeni priglasitvi in uveljavljanju davčnih upravičenj in obveznosti:

- prevzemno družbo,
- družbenike prevzete družbe, za katere se uveljavljajo davčna upravičenja in obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb in
- družbenike prevzete družbe, za katere se uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

(6) V primeru zavrnitve davčnih upravičenj in obveznosti, določenih z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, oziroma odloga ugotavljanja davčne obveznosti, določenega z zakonom, ki ureja dohodnino, je prevzeta družba, ki opravi priglasitev transakcije, družbenike iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka o tem dolžna pisno obvestiti v roku 15 dni od vročitve odločbe ali sklepa o ustavitvi postopka, izdanega v postopku davčnega nadzora ali od sprejema davčnega obračuna, predloženega na podlagi samoprijave, s strani davčnega organa. V tem primeru morajo zavezanci vložiti napoved do roka iz prvega odstavka 326. člena tega zakona oziroma v petnajstih dneh od prejema obvestila o zavrnitvi davčnih upravičenj in obveznosti, če je ta rok že potekel.

(7) Prevzeta družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa temu predložiti naslednje podatke in dokumentacijo:

- dokazila o rezidentstvu prevzemne družbe in prevzete družbe, dokazila o rezidentstvu družbenikov prevzete družbe in prevzemne družbe, ki zamenjajo kapitalske deleže in dokazilo o lastništvu vrednostnih papirjev družbenika, ki ni rezident Republike Slovenije, v skladu s 46. členom ZDDPO-2;
- tržno in knjigovodsko vrednost vrednostnih papirjev prevzete družbe in prevzemne družbe na dan vpisa transakcije v sodni register;
- zneske plačila v denarju, ki bo opravljeno posameznim družbenikom namesto izdaje ali prenosa vrednostnih papirjev;
- dokumentacijo, ki je bila predložena skupaj s predlogom za vpis transakcije v sodni register po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, oziroma primerljiv register države članice EU;
- izjavo, da po zamenjavi kapitalskih deležev prevzemna družba pridobi, ali z nadaljnjo pridobitvijo kapitalskih deležev obdrži najmanj večino glasovalnih pravic v prevzeti družbi in
- druge dokumente in podatke, ki so pomembni za odločitev o priznanju upravičenj in obveznosti.

(8) Prevzeta družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora davčnemu organu v skladu s prejšnjim odstavkom predložiti dokumentacijo, ki dokazuje

izpolnjevanje pogojev, vrednotenje in prevzem pravic in obveznosti po 44. do 47. členu ZDDPO-2. Dokumentacijo, ki je povezana s transakcijo, mora hraniti še deset let po koncu koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(9) Če po priglasitvi transakcije nastopijo kakršnekoli spremembe v zvezi s transakcijo, morata prevzeta družba oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.

(10) Prevzeta družba in prevzemna družba morata davčnemu organu v vsakem primeru poročati o trajanju prevzema in datumu izvršitve prevzema ter borzi, preko katere je bil prevzem opravljen.«.

54. člen

381. člen se spremeni tako, da se glasi:

»381. člen
(postopek pri obdavčitvi pri združitvah in delitvah)

(1) Priglasitev iz 53. člena ZDDPO-2 davčni zavezanec opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka opravi prenosna družba ali prevzemna družba, ki je rezident Republike Slovenije, če sta obe rezidenta Republike Slovenije, pa prenosna družba, če nobena ni rezident Republike Slovenije, pa prevzemna družba, v obdobju od datuma vpisa transakcije v sodni register do poteka roka za predložitev davčnega obračuna prenosne družbe, določenega v 361., 362., 363., 364., 365. oziroma 366. členu tega zakona, v katerem se lahko izkažejo učinki na davčno osnovo, ki so posledica upoštevanja priglašene davčne obravnave, vendar pred predložitvijo tega obračuna. Če prenosna družba, ki je v skladu s prejšnjim stavkom dolžna opraviti priglasitev, po vpisu transakcije v sodni register preneha, to opravi njen univerzalni pravni naslednik.

(3) Priglasitev, opravljeno po roku, določenem v prejšnjem odstavku, davčni organ s sklepom zavrne. Zoper sklep je dovoljena pritožba.

(4) Podatke, ki jih ob priglasitvi davčnemu organu sporoči oseba iz drugega odstavka tega člena, predpiše minister, pristojen za finance. Del priglasitve je tudi izjava o izpolnjevanju pogojev ter prevzemu upravičenj in obveznosti, določenih z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, in o odlogu ugotavljanja davčne obveznosti, določenem z zakonom, ki ureja dohodnino, ter izjava o resničnosti, pravilnosti in popolnosti podatkov v priglasitvi. Priglasitev se opravi v informatiziranem obrazcu prek sistema eDavki.

(5) Družba, ki opravi priglasitev transakcije, je dolžna najpozneje v roku 15 dni po priglasitvi transakcije pisno obvestiti o opravljeni priglasitvi in uveljavljanju davčnih upravičenj in obveznosti:

- drugo družbo, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki opravi priglasitev,
- družbenike prenosne družbe, za katere se uveljavlja davčna upravičenja in obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, in
- družbenike prenosne družbe, za katere se uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

(6) V primeru zavrnitve davčnih upravičenj in obveznosti, določenih z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb oziroma odloga ugotavljanja davčne obveznosti, določenega z zakonom, ki ureja dohodnino, je družba, ki opravi priglasitev transakcije, družbenike iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka o tem dolžna pisno obvestiti v roku 15 dni od vročitve odločbe ali sklepa o ustavitvi postopka, izdanega v postopku davčnega nadzora ali od sprejema davčnega obračuna, predloženega na podlagi samoprijave, s strani davčnega organa. V tem primeru morajo zavezanci vložiti napoved do roka iz prvega odstavka 326. člena tega zakona oziroma v petnajstih dneh od prejema obvestila o zavrnitvi davčnih upravičenj in obveznosti, če je ta rok že potekel.

(7) Prenosna družba oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa temu predložiti naslednje podatke in dokumentacijo:

- dokazila, da se prenosna družba oziroma prevzemna družba štejeta za rezidenta države članice EU, ki ni Republika Slovenija, po 50. členu ZDDPO-2, če katera od njiju ali obe nista rezidenta Republike Slovenije;
- dokazila o rezidentstvu družbenikov prenosne družbe, ki bodo pri združitvi ali delitvi zamenjali vrednostne papirje v prenosni družbi za vrednostne papirje v družbi prejemnici, in dokazilo o lastništvu vrednostnih papirjev v skladu s tretjim odstavkom 49. člena ZDDPO-2;
- bilanco stanja prenosne družbe oziroma prenosnih družb, če jih je več, na obračunski dan združitve oziroma delitve, bilanco stanja prevzemne družbe oziroma prevzemnih družb, če jih je več, na prvi dan po obračunskem dnevu združitve oziroma delitve, kadar je bilanca stanja sestavni del dokumentacije, ki je potrebna za vpis v sodni register, opis premoženja (obrat), ki se prenaša in ki pri oddelitvi ostaja na prenosni družbi, ter navedbo dejstev, ki dokazujejo, da s poslovno organizacijskega vidika obrat oziroma obrati, ki se prenašajo in ki ostajajo na prenosni družbi, predstavljajo neodvisno poslovanje;
- zneske rezerv in rezervacij v bilanci stanja na obračunski dan združitve ali delitve, zneske davčnih izgub prenosne družbe, davčne oprostitve in pogoje v zvezi z njimi, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen, navedbo udeležbe, če jo ima, prevzemna družba v prenosni družbi;
- navedbo, če sta prenosna družba in prevzemna družba rezidenta Republike Slovenije, ali se obrat oziroma obrati prenosne družbe nahajajo v Republiki Sloveniji ali v državi članici EU, ki ni Republika Slovenija, z navedbo te države;
- izjavo prevzemne družbe, da po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in davčne izgube ne bodo pripadale poslovni enoti prevzemne družbe izven Republike Slovenije, oziroma da bodo po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadale poslovni enoti prevzemne družbe v Republiki Sloveniji;
- zneske plačila v denarju, ki jih bo treba opraviti posameznim družbenikom zaradi odsvojitve vrednostnih papirjev;
- tržno in knjigovodsko vrednost vrednostnih papirjev prevzemne družbe na obračunski dan združitve oziroma delitve;
- podroben opis in navedbo davčnih, poslovnih in finančnih razlogov za izvedbo transakcije;
- izračun ocenjenih zneskov davčnih, poslovnih in finančnih posledic transakcije in
- druge dokumente in podatke, ki so pomembni za odločitev o priznanju upravičenj in obveznosti.

(8) Prenosna družba oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, v skladu s prejšnjim odstavkom predloži davčnemu organu dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev, vrednotenje in prevzem pravic in obveznosti v skladu z 48. do 53. člena ZDDPO-2, s katero razpolaga prenosna družba oziroma družba prejemnica, ki ni rezident v skladu z ZDDPO-2.

(9) Prenosna družba, prevzemna družba in družbenik morajo hraniti dokumentacijo, ki je povezana s transakcijo, še deset let od konca koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(10) Če po izvedbi transakcije nastopijo kakršne koli spremembe v zvezi s transakcijo, morata prenosna družba oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.«.

55. člen

382.a člen se črta.

56. člen

V 395. členu se 5. točka spremeni tako, da se glasi:

»5. ne predloži davčnega obračuna oziroma ga ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih oziroma v davčnem obračunu navede neresnične, nepopolne ali nepravilne podatke (prvi odstavek 10. člena, 297. člen, drugi odstavek 360. člena, 368. člen, 368.a člen, 369. člen);«.

Na koncu 7. točke se pika nadomesti s podpičjem in doda nova, 8. točka, ki se glasi:

»8. ne predloži obračuna davčnega odtegljaja na predpisan način (deveti odstavek 57. člena).«.

57. člen

V 397. členu se v prvem odstavku 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. ne predloži davčnega obračuna ali ne predloži davčnega obračuna ali druge vloge na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (tretji in četrti odstavek 51. člena, prvi odstavek 85.b člena, 297., 297.a, 297.b, 307. člen in 356. do 369. člen);«.

V 2. točki se besedilo »četrti, peti in deveti« nadomesti z besedilom »četrti in peti«.

29. točka se črta.

V 30. točki se beseda »devetega« nadomesti z besedo »sedmega«.

Na koncu 49. točke se pika nadomesti s podpičjem in dodajo nove, 50., 51., 52., 53. in 54. točka, ki se glasijo:

»50. davčnemu organu ne pošlje podatkov (39.b člen);

51. kot krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt ne vloži popravljenega informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka ali ga ne vloži v predpisanem roku (drugi odstavek 255.bn člena);

52. v priglasitvi navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (četrti odstavek 379. člena, četrti odstavek 380. člena in četrti odstavek 381. člena);

53. zavezanca ne obvesti pisno o opravljeni priglasitvi in uveljavljanju davčnih upravičenj in obveznosti (peti odstavek 379. člena, peti odstavek 380. člena in peti odstavek 381. člena);

54. zavezanca ne obvesti pisno o tem, da odlog ugotavljanja davčne obveznosti ni bil ugoden (šesti odstavek 380. člena in šesti odstavek 381. člena).«.

58. člen

Za 400.c členom se doda nov, 400.č člen, ki se glasi:

»400.č člen

(davčni prekrški v zvezi z izvajanjem III.D poglavja četrtega dela tega zakona)

»(1) Z globo od 250 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. ne izvaja postopkov dolžne skrbnosti glede zbiranja podatkov o uporabnikih v skladu z oddelkoma II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU (prvi in drugi odstavek 255.at člena);

2. pristojnemu organu ne sporoči predpisanih informacij iz 255.au člena tega zakona v predpisanem roku (prvi odstavek 255.až člena);

3. pristojnemu organu pri sporočanju navede neresnične, nepravilne ali nepopolne informacije iz 255.au člena tega zakona;

4. pristojnemu organu ne sporoči, da ni identificiral uporabnikov, o katerih se poroča (drugi odstavek 255.až člena);

5. ne vodi evidence izvedenih ukrepov in vseh informacij, na katere se lahko opre pri izvajanju postopkov dolžne skrbnosti in zahtev glede poročanja iz oddelkov II in III Priloge VI Direktive

2011/16/EU, ali evidence ne hrani pet let po koncu poročevalnega obdobja, na katerega se nanašajo, na način iz 32. člena tega zakona (255.ba člen);

6. na zahtevo pristojnega organa ne predloži popravka poročila ali v popravku poročila navede nepopolne ali neresnične informacije (drugi odstavek 255.bc člena);

7. ne vloži vloge za enkratno registracijo ali je ne vloži v predpisanem roku (prvi odstavek 255.bd člena);

8. ne predloži potrdila ali drugega uradnega obvestila (255.be člena).

(2) Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 600 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 800 do 4.000 eurov.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

59. člen

(sporočanje davčne številke države rezidentstva)

Novi 252.e člen glede sporočanja davčne številke v skladu z 248.a, 255.i in 255.p členom se uporablja za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2028 ali pozneje, glede sporočanja davčne številke v skladu s prvim odstavkom 248. člena pa za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2030 ali pozneje.

60. člen

(davčna stališča, izdana pred 1. januarjem 2026)

Ne glede na določbo 248.a člena, ki velja od dneva začetka veljavnosti tega zakona, pristojni organ Republike Slovenije zagotovi informacije o vnaprejšnjem davčnem stališču, ki se nanaša na fizične osebe, če je bilo to vnaprejšnje davčno stališče izdano pred tem datumom samo, če je bilo spremenjeno ali obnovljeno po 1. januarju 2026.

61. člen

(sporočanje informacij, ki so na voljo)

Ne glede na 8. točko prvega odstavka 255.č člena in točko (b) pododstavka A(1) in pododstavek A(6a) oddelka I Priloge I Direktive 2011/16/EU se za vsak račun, o katerem se poroča, ki ga poročevalska finančna institucija vodi na dan 31. decembra 2025, in za poročevalna obdobja, ki se končajo konec drugega koledarskega leta po tem datumu, informacije v zvezi z vlogo ali vlogami, na podlagi katerih je vsaka oseba, o kateri se poroča, obvladujoča oseba ali imetnik lastniškega deleža subjekta, sporočajo le, če so na voljo med podatki, ki se lahko iščejo elektronsko in so shranjeni pri poročevalski finančni instituciji.

62. člen

(avtomatično sporočanje informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka za leto 2024)

Pristojni organ za prvo poslovno leto poročanja pošlje informativni obrazec za obračun povrhnjega davka najpozneje šest mesecev po roku za vložitev obračuna v skladu z ZMD.

63. člen

(vložitev informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka za poslovno leto 2024)

Krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt vloži informativni obrazec za obračun povrhnjega davka za poslovno leto 2024 najpozneje do 30. junija 2026.

64. člen

(prehodna določba glede drugega odstavka 270. člena zakona)

Spremenjen drugi odstavek 270. člena zakona se začne uporabljati 1. januarja 2027.

**65. člen
(izdaja podzakonskih predpisov)**

Minister, pristojen za finance, izda predpis za izvajanje III.D in III.E poglavja četrtega dela zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

**66. člen
(spremembi in dopolnitvi Zakona o finančni upravi)**

V Zakonu o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14, 39/22, 14/23, 47/24 – odl. US in 104/24 – ZDDV-1O) se v 49. členu v prvem odstavku 7. točka spremeni tako, da se glasi:

»7. podatke o plačilnih in drugih računih, odprtih v Republiki Sloveniji in zunaj nje,«.

V drugem odstavku se 17. točka spremeni tako, da se glasi:

»17. podatke o plačilnih in drugih računih, odprtih v Republiki Sloveniji in zunaj nje,«.

**67. člen
(začetek veljavnosti)**

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

S predlagano dopolnitvijo se v drugem odstavku 1. člena ZDavP-2 doda sklic na spremembo Direktive 2011/16/EU z Direktivo Sveta 2023/2226/EU in spremembo Direktive 2011/16/EU z Direktivo Sveta 2025/872/EU.

S predlogom sprememb in dopolnitev se v pravni red Republike Slovenije prenašata Direktiva Sveta 2023/2226/EU z dne 17. oktobra 2023 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (Direktiva 2023/2226/EU) in Direktiva Sveta 2025/872/EU z dne 14. aprila 2025 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (Direktiva 2025/872/EU).

Direktiva 2011/16/EU je bila v zadnjih letih večkrat spremenjena. S temi spremembami so bile uvedene predvsem obveznosti poročanja, nato pa še sporočanje drugim državam članicam EU, ki se nanaša na finančne račune, vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnje cenovne sporazume, poročila po posameznih državah, čezmejne aranžmaje, o katerih se poroča, ter dohodke, dosežene prek digitalnih platform. S temi spremembami se je tako razširil obseg avtomatične izmenjave podatkov.

Z Direktivo 2023/2226/EU in dopolnjeno prilogo I ter novo prilogo VI k Direktivi 2011/16/EU se na novo uvaja tudi obveznost poročanja ter avtomatična izmenjava informacij med davčnimi organi držav članic Evropske unije o dohodkih iz transakcij s kriptosredstvi. Z Direktivo 2023/2226/EU sta v pravni red Evropske unije prenesena okvir svetovne davčne preglednosti, ki ureja standardizirano avtomatično izmenjavo davčnih informacij o transakcijah s kriptosredstvi z jurisdikcijami rezidentstva davčnih zavezancev na letni ravni (v nadaljnjem besedilu: CARF), ki ga je skupaj z državami G20 pripravila Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (v nadaljnjem besedilu: OECD), in spremenjeni OECD standard avtomatične izmenjave informacij o finančnih računih (v nadaljnjem besedilu: CRS). CARF skupaj s komentarjem zajema pravila, ki se prenesejo v notranje pravo za zbiranje informacij od poročevalskih ponudnikov storitev kriptosredstev z vzpostavljeno avtomatično izmenjavo informacij z jurisdikcijami, ki izvajajo CARF. Spremenjeni CRS pa razširja obseg kriptosredstev na nova finančna sredstva, produkte in posrednike, ker pomenijo potencialno alternativo običajnim finančnim produktom, pri tem pa se prepreči podvajanje s poročanjem, kot je vključitev e-denarja in centralnobačne digitalne valute, predvidenim v CARF in spremembe za izboljšanje rezultatov poročanja po CRS. Skupna pravila o poročanju bodo pripomogla tudi k ustvarjanju enakih konkurenčnih pogojev za ponudnike kriptosredstev. Preglednost dohodkov, ki jih pridobijo vlagatelji v kriptosredstva, bo prispevala k uspešnejšemu zagotavljanju enakih konkurenčnih pogojev med kriptosredstvi in bolj tradicionalnimi sredstvi.

Prav tako je z Direktivo 2023/2226/EU oblikovan jasen in harmoniziran okvir za zagotavljanje skladnosti, razširja se področja uporabe davčnih stališč s čezmejnimi učinkom na premožne posameznike in v poročanje vključuje dohodek od neskrbnih dividend kot nove kategorije dohodka za izmenjavo informacij na področju obdavčevanja.

Z Direktivo 2025/872/EU se v zakonodajo EU vključuje nove obveznosti glede davčne preglednosti mednarodnih skupin podjetij, ki temeljijo na globalnih pravilih OECD in G20 proti zmanjševanju davčne osnove in preusmerjanju dobička (BEPS). Cilj direktive je izvajanje drugega stebra te davčne reforme, ki uveljavlja globalno minimalno davčno stopnjo za velika podjetja. Gre za izvajanje obstoječih obveznosti iz 44. člena Direktive Sveta (EU) 2022/2523 z dne 14. decembra 2022 o zagotavljanju globalne minimalne davčne stopnje za mednarodne skupine podjetij in velike domače skupine v EU na način, ki je v celoti skladen z razvojem na svetovni ravni, v zvezi z obveznostmi glede vložitve enotnega informativnega obrazca za obračun povrnjenega davka.

Davčne informacije iz tega enotnega obrazca za obračun se bodo avtomatično izmenjale z davčnimi organi v ustreznih državah članicah, kar bo omogočilo oceno skladnosti in izračun povrnjenega davka kot razlike med dejansko davčno stopnjo in 15-odstotno minimalno davčno stopnjo. Slovenija je posebej naklonjena pravilom in postopkom, ki omogočajo, da se obveznost vložitve opravi samo enkrat za celotno mednarodno skupino podjetij.

Globalni minimalni davek, ki temelji na OECD vzorčnih pravilih za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove, zagotavlja, da velika multinacionalna podjetja plačajo minimalno raven davka na svoj dohodek v

vsaki jurisdikciji po globalni minimalni davčni stopnji 15 % za podjetja z letnim prihodkom nad 750 milijonov evrov.

OECD vzorčna pravila za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove, ki so bila v pravo Evropske unije prenesena z Direktivo o zagotavljanju globalne minimalne davčne stopnje za mednarodne skupine podjetij in velike domače skupine v EU (Direktiva Sveta 2022/2523/EU), so v slovenski pravni red prenesena z Zakonom o minimalnem davku, sprejetim konec leta 2023.

S tem zakonom je bil določen sistem proti zmanjševanju davčne osnove (odlivanju oziroma preusmerjanju dobičkov v jurisdikcije, kjer zanje velja zelo nizka ali ničelna obdavčitev) z zagotavljanjem, da mednarodne skupine podjetij in velike domače skupine plačajo minimalni davek na dohodek, ki nastane v vsaki jurisdikciji, kjer delujejo, s ciljem zagotovitve pravičnega, preglednega in stabilnega podjetniškega obdavčenja. Posredno je bil cilj tudi odprava pretirane davčne konkurence in preprečevanje agresivnega davčnega načrtovanja.

Direktiva 2025/872/EU, katere cilj je zmanjšati breme poročanja za multinacionalke ter hkrati izboljšati pobiranje davkov in fiskalno integriteto v EU, določa okvir za izmenjave informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka med državami članicami EU in omogoča mednarodnim skupinam podjetij, da preidejo z lokalne vložitve obrazca za obračun na centralno (tj. obračun namesto vsakega subjekta v sestavi vložni krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt).

Direktiva 2025/872/EU pomeni pomemben napredek v boju proti izogibanju davkom in zmanjševanju davčne osnove s strani podjetij. Z vzpostavitvijo usklajenega okvira poročanja in preglednosti po vsej EU zagotavlja pošteno davčno konkurenco in podpira prizadevanja EU za okrepitev upravnega sodelovanja na področju davkov v okviru preglednejšega enotnega trga.

K 2. členu

S predlogom se določa izjema od pravil o razkritju podatkov, ki so davčna tajnost, glede pridobivanja davčne številke fizičnih oseb. Ta podatek bodo lahko državni in drugi organi pridobili tudi iz centralnega registra prebivalstva, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če bo tako določeno s področnim zakonom. Podatek o davčni številki se bo tako poleg iz davčnega registra lahko pridobival tudi iz CRP, vendar le, če bo tako določal zakon, ki določa tudi pristojnosti teh organov, za izvajanje katerih potrebujejo podatek o davčni številki. Podatek o davčni številki se namreč v CRP črpa iz davčnega registra, zato je, še posebej v primerih, kadar organ iz CRP že pridobiva podatek o osebnem imenu in naslovu, smiselno in ekonomično, da se tudi podatek o davčni številki pridobi iz CRP, tako ni potrebna povezava na davčni register, s čimer se zasleduje ekonomičnost in odprava upravnih bremen za organ.

Ob tem se s pogojevanjem zakonske določitve za pridobivanje davčne številke iz CRP zagotavlja skladnost z drugim odstavkom 23. člena Zakona o centralnem registru prebivalstva za pridobivanje podatka o davčni številki iz CRP, ki določa, da imajo uporabniki osebnih podatkov, ki imajo zakonsko podlago za pridobivanje podatkov, pa v zakonu nimajo konkretno opredeljenih podatkov, do katerih so upravičeni, pravico iz CRP dobiti samo naslednje podatke: ime in priimek, kraj rojstva, leto rojstva, spol, državljanstvo, prebivališče in vrsta prebivališča.

K 3. členu

Za izplačevalce dohodka nerezidentom se določa obveznost poročanja davčne številke, ki jo je izdala država izdajateljica (TIN). Za to obveznost se določa prehodno obdobje, in sicer bo TIN številko treba poročati za poročevalna obdobja od 1. januarja 2028, kar se določa v prehodnih določbah.

K 4. členu

Uvaja se sporočanje podatkov s strani finančnih institucij po vzoru poročanja po OECD Skupnem standardu poročanja (CRS), ki je z implementacijo Direktive 2014/107/EU (DAC2) prenesen v slovenski pravni red. Tako bo nabor podatkov, ki jih FURS prejme na avtomatičen način po ZDavP-2, vsebinsko primerljiv podatkom, ki jih prejema preko avtomatične izmenjave podatkov v okviru CRS v zvezi s fizičnimi in pravnimi osebami, oziroma podatkom, ki jih morajo poročati slovenske finančne institucije o nerezidentih.

V skladu s 37. členom ZDavP-2 so ponudniki plačilnih storitev dolžni posredovati podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb in o prilivih teh oseb na njihove transakcijske račune. Zakon o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (ZPlaSSIED) pa določa obveznost

ponudnikov plačilnih storitev, da posredujejo podatke o prilivih in odlivih na računih imetnikov, vpisanih v Poslovni register Slovenije. Glede ostalih računov (varčevalni, skrbniški, dolžniški ali lastniški računi) FURS prejme samo podatek o obrestih, dividendah oz. iztržkih od prodaje, in sicer na podlagi Pravilnika o vsebini in obliki obračuna davčnih odtegljajev ter o načinu predložitve davčnemu organu (preko REK obrazcev) ter na podlagi Pravilnika o dostavi podatkov za odmero dohodnine (preko kontrolnih podatkov).

Izmenjava podatkov v okviru CRS pa obsega poročanje vseh finančnih institucij (ne le ponudnikov plačilnih storitev – bank) o stanjih na različnih računih (plačilni, depozitni, skrbniški, varčevalni, dolžniški, lastniški ...) oziroma vrednostih računov, nadalje o skupnih bruto zneskih dohodkov na teh računih (obresti, dividende ...), številki teh računov in informaciji, ali je račun odprt ali zaprt, o skupnem bruto iztržku od prodaje/odkupa finančnih sredstev, podatkih o določenih zavarovalnih poslih (npr. produkti v zvezi z življenjskimi zavarovanji) in tudi o lastniških in dolžniških deležih posameznikov (ti. obvladujočih osebah – dejanski lastnik, v primeru skrbniškega sklada pa ustanovitelj, skrbnik, nadzornik, upravičenec), kadar gre primeroma za investicijski subjekt ali subjekt, ki večji del bruto dohodka ustvari s pasivnimi dohodki.

Za namene izvajanja analiz tveganj in postopkov davčne izvršbe FURS potrebuje tudi tovrstne podatke, zato se razširja nabor finančnih institucij in podatkov, ki jih bodo morale te poročati.

Slovenske finančne institucije take podatke že vodijo na način, ki bo omogočal njihovo posredovanje FURS, saj jih morajo poročati za tuje državljane za potrebe izpolnjevanja obveznosti po CRS/DAC2. Vzpostavitev obveznosti poročanja za finančne institucije ne bi smela zahtevati znatnih administrativnih obremenitev, ker bo način zajema podatkov in poročanje predpisano na enak način, kot to že velja po obstoječih CRS/DAC2 pravilih.

K 5. členu

Veljavna ureditev četrtega odstavka 48. člena ZDavP-2, ki ureja odgovornost pravnih naslednikov in oseb, ki upravljajo premoženje zapustnika ali oseb, razglašenih za pogrešane oziroma opravilno nesposobne, določa, da se davčna obveznost ne prenaša na dediče in se odpiše, če na dan smrti zapustnika ne presega 80 evrov. Odpiše se tudi davčna obveznost v znesku, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena presega davčno obveznost, ki jo morajo izpolniti dediči.

Iz razloga ekonomičnosti vodenja postopka se predlaga povišanje zneska za odpis na 200 evrov.

V primeru smrti davčnega zavezanca z dolgom nad 80 evrov je treba v primeru prenosa dolga na dediče pripraviti seznam izvršilnih naslovov ter predlog Državnemu odvetništvu, da izvede prijavo v zapuščinski postopek, preučiti sklep o dedovanju in oceniti vrednost premoženja, saj dediči odgovarjajo le do višine vrednosti podedovanega premoženja, opraviti knjigovodski prenos dolga na dediče (v skladu s sklepom o dedovanju), dedičem poslati obvestilo o dolgu, opomin pred izvršbo in sklep o izvršbi. Pri predlogu za povišanje zneska odpisa sta upoštevana okvirna urna postavka uslužbenca na FURS in državnega odvetnika, ter čas, ki je potreben za izvedbo vseh navedenih aktivnosti.

K 6. členu

Glede na to, da se s predlaganim novim 85.b členom ZDavP-2 za zavezance, ki opravljajo dejavnost, uvaja splošna obveznost vlaganja vseh vlog (npr. obračunov davka, davčnih napovedi) prek sistema eDavki oziroma prek drugih informacijskih sistemov, je veljavni peti odstavek 51. člena ZDavP-2, ki določa, da mora davčni zavezanec, ki opravlja dejavnost, davčni obračun predložiti v elektronski obliki, nepotreben in se iz tega razloga črta.

K 7. členu

Veljavni deveti odstavek 57. člena ZDavP-2 določa, da morata zavezanec za davek, ki opravlja dejavnost, ter fizična oseba, ki se šteje za plačnika davka po dvanajstem odstavku 58. člena ZDavP-2, obračun davčnega odtegljaja predložiti v elektronski obliki. Glede na to, da se s predlaganim novim 85.b členom ZDavP-2 za zavezance, ki opravljajo dejavnost, uvaja splošna obveznost vlaganja vseh vlog (npr. obračunov davka, davčnih napovedi) prek sistema eDavki oziroma prek drugih informacijskih sistemov, se deveti odstavek 57. člena spremeni tako, da se v njem ohrani zgolj še ureditev glede obveznega vlaganja obračuna davčnega odtegljaja v elektronski obliki za fizične osebe.

K 8. členu

Veljavna ureditev 75.a člena ZDavP-2 določa, da se davčni postopek lahko prekine tudi v primeru, kadar je zaradi ugotovitve dejanskega stanja treba opraviti poizvedbo pri pristojnih organih drugih držav in

pristojnih organih za izmenjavo podatkov v skladu s četrtem delom tega zakona (slednji ureja mednarodno sodelovanje v davčnih zadevah). Davčni postopek se nadaljuje takoj po prejetju zaprosenih podatkov od organa zaprosene države.

S predlaganim črtanjem besedila, ki določa prekinitev v primeru mednarodnega sodelovanja v davčnih zadevah, se bo ta določba uporabila tudi za primere mednarodnega sodelovanja v carinskih zadevah.

K 9. členu

Iz veljavnega drugega odstavka 85.a člena ZDavP-2 izhaja, da davčni organ vroča dokumente prek sistema eDavki tudi davčnim zavezancem, ki niso poslovni subjekti (torej fizičnim osebam), če se prijavijo v ta sistem ali predložijo davčno napoved ali drugo vlogo v elektronski obliki prek sistema eDavki in se v postopku vložitve vloge prijavijo v sistem elektronskega vročanja prek omenjenega sistema. Glede na to, da se s predlaganim novim 85.b členom zakona določa, da se mora fizična oseba pred vložitvijo vloge prek sistema eDavki prijaviti v sistem elektronskega vročanja, je besedilo drugega odstavka 85.a člena ZDavP-2 »ali predložijo davčno napoved ali drugo vlogo v elektronski obliki prek sistema eDavki in se v postopku vložitve vloge prijavijo v sistem elektronskega vročanja prek omenjenega sistema« odveč in se iz tega razloga črta. V preostalem delu se v vsebino veljavne določbe ne posega in se tako ohranja ureditev, v skladu s katero davčni organ fizični osebi vroča vse dokumente prek sistema eDavki do odjave iz sistema elektronskega vročanja, ki se opravi prek sistema eDavki, o čemer mora biti davčni zavezanec ob prijavi v ta sistem tudi seznanjen. Vročitev dokumenta pri tem velja za opravljeno, če je bila odjava dana, ko je bil dokument že odložen in je davčni zavezanec že prejel obvestilo o prejemu dokumenta.

K 10. členu

Veljavni ZDavP-2 v petem odstavku 51. člena določa, da morajo poslovni subjekti predlagati davčne obračune v elektronski obliki. S predlogom novega 85.b člena se za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, določa elektronsko vlaganje (še drugih) vlog prek sistema eDavki (npr. zahteve, pripombe, pritožbe) ali prek drugih informacijskih sistemov, če je tako določeno z drugimi predpisi, npr. prek elektronskih sistemov Evropske unije. Na carinskem področju se uporablja Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10. 10. 2013), ki v členu 6 določa, da se vsa izmenjava informacij, kot so deklaracije, zahtevki ali odločbe, med carinskimi organi ter med gospodarskimi subjekti in carinskimi organi in shranjevanje takšnih informacij, kot to zahteva carinska zakonodaja, izvaja z uporabo tehnik elektronske obdelave podatkov. Za namene izmenjave in shranjevanja tovrstnih informacij so z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije, predpisane skupne zahteve glede podatkov ter sredstva za vložitev zahtevkov in izdajo odločb. V ta namen so na carinskem področju vzpostavljene posebne aplikacije (npr. sistem carinskih odločb (sistem CDS), ki je aplikacija Evropske komisije, namenjena vlaganju zahtevkov, izdaji in upravljanju carinskih odločb (dovoljenj), ki se izdajajo na podlagi CZU; Portal STP, namenjen za poslovanje z zahtevki in dovoljenji s področja pridobitve statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta (eAEO), s pridobitvijo zavezujoče tarifne informacije (eBTI), z vlaganjem zahtevkov za informativne liste (INF), z vlaganjem zahtevkov za registracijo izvoznika (REX), z uvoznim nadzornim sistemom (ICS2), z dokazili o carinskem statusu unijskega blaga (PoUS...).

Na področju mehanizma za oglično prilagoditev na mejah (CBAM) tretji odstavek 5. člena Uredbe 2023/956 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o vzpostavitvi mehanizma za oglično prilagoditev na mejah določa, da se zahtevek za pridobitev dovoljenja vloži prek Registra CBAM. Register CBAM je standardizirana elektronska podatkovna zbirka, ki jo v skladu s 14. členom omenjene uredbe vzpostavi Evropska komisija in je podrobneje urejena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2024/3210 z dne 18. decembra 2024 o določitvi pravil za uporabo Uredbe (EU) 2023/956 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z registrom CBAM. Vlaganje zahtevkov za pridobitev statusa pooblaščenega deklaranta CBAM ter izdaja in upravljanje z dovoljenji CBAM bodo mogoči le prek registra CBAM, ki bo za ta namen vseboval ustrezne funkcionalnosti. Postopke v zvezi z dovoljenji podrobneje ureja Izvedbena uredba Komisije (EU) 2025/486 z dne 17. marca 2025 o določitvi pravil za uporabo Uredbe (EU) 2023/956 Evropskega parlamenta in Sveta glede pogojev in postopkov v zvezi s statusom pooblaščenega deklaranta CBAM, ki v prvem odstavku 1. člena določa, da postopki v zvezi z zahtevkom za pridobitev statusa pooblaščenega deklaranta CBAM potekajo elektronsko prek registra CBAM.

Predlog nadalje določa, da morajo biti vloge predložene na informatiziranih obrazcih, če so ti zagotovljeni znotraj sistema eDavki. Informatiziran obrazec je digitaliziran in strukturiran elektronski obrazec, ki

omogoča vnos, kontrolo, obdelavo in shranjevanje podatkov s pomočjo informacijskih tehnologij. Ti obrazci, ki vsebujejo kontrole, zmanjšujejo možnost napak pri vnosu podatkov, omogočajo zavezancem lažjo izpolnitev vloge, davčnemu organu pa hitrejšo obravnavo.

Če zavezanec ne pošlje vloge na predpisan način, se kaznuje z globo.

V izogib dvomom predlagani drugi odstavek določa obveznost elektronskega poslovanja in uporabe informatiziranih vlog tudi v primeru, ko je pooblaščenec zavezanca za davek, ki je fizična oseba, poslovni subjekt. Obveznost vložitve vloge prek sistema eDavki pa ne velja za fizično osebo, ki sama vloži vlogo, čeprav jo v postopku sicer zastopa pooblaščenec, ki je poslovni subjekt (razen če je obveznost vložitve vloge prek sistema eDavki s strani fizične osebe določena z zakonom).

Predlagani tretji odstavek določa, da fizična oseba lahko vloži vlogo v elektronski obliki (prek sistema eDavki ali prek drugih informacijskih sistemov), mora pa jo vložiti na takšen način, če je tako določeno z ZDavP-2 ali zakonom o obdavčenju. Za zavezanca za davek, ki so fizične osebe, ne velja splošna obveznost vlaganja vlog v elektronski obliki, razen v izrecno določenih primerih (npr. sedmi odstavek sedaj veljavnega 326. člena ZDavP-2 – vložitev napovedi za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov, če je davčni zavezanec v zvezi s kapitalom opravil več kot deset transakcij; predlagani novi osmi odstavek 326. člena – vložitev napovedi za odmero dohodnine od obresti, napovedi za odmero dohodnine od dividend in napovedi za odmero dohodnine od obresti na denarne depozite, dosežene pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v Sloveniji in EU, če je davčni zavezanec v davčnem letu prejel več kot 5 izplačil; deveti odstavek 57. člena ZDavP-2 – vložitev obračuna davčnega odtegljaja, če se fizična oseba šteje za plačnika davka; 26. člen Zakona o davku na motorna vozila – vložitev napovedi za odmero davka na motorna vozila). Dodatno je še določeno, da se mora fizična oseba pred vložitvijo vloge prek sistema eDavki prijaviti v sistem elektronskega vročanja, lahko pa se po tem, ko se je prijavila v ta sistem in vložila elektronsko vlogo, iz sistema elektronskega vročanja kadarkoli tudi odjavi, kar ureja 85.a člen ZDavP-2. Obveznost predhodne prijave v sistem elektronskega vročanja pa ne velja v primeru, če vlogo v elektronski obliki v imenu fizične osebe vlaga njen pooblaščenec.

K 11. členu

Odločba o obročnem plačilu ali odlogu plačila davčnega dolga, izdana v postopkih na podlagi 101., 102. in 103. člena ZDavP-2, spreminja zapadlost že odmerjenih davčnih obveznosti. Veljavni prvi odstavek 87. člena ZDavP-2, ki določa nesuspendivni učinek pritožbe zoper odmerno odločbo, za odločbo, ki podaljšujejo zapadlost plačila odmerjenih davčnih obveznosti, ni neposredno uporabljiva. Zato se predlaga jasnejša določitev nesuspendivnega učinka pritožbe tudi v zvezi z odločbo, s katero je bil odobren odlog ali obročno plačilo davka v skladu s 101., 102. in 103. členom ZDavP-2. Na tej podlagi bo jasno določeno, da je davčni zavezanec dolžan plačati odloženo obveznost ali obroke davka, ki zapadejo v plačilo v času odločanja o pritožbi, v skladu z izdano odločbo o odlogu oziroma obročnem plačilu, ne glede na vloženo pritožbo. Pravilo o nesuspendivnem učinku pritožbe v tovrstnih primerih omogoči takojšnje učinkovanje in izvršitev odločbe, kar je v prvi vrsti v korist davčnega zavezanca, ki mu je z izpodbijano odločbo omogočeno kasnejše plačilo.

V preostalem delu se vsebina 87. člena ne spreminja (zgolj zaradi jasnosti se v drugem, tretjem in četrtem odstavku izrecno določi, da se ti nanašajo na pritožbo zoper odmerno odločbo).

K 12. členu

S predlagano določbo se določi postopek, po katerem davčni organ uveljavlja vračilo neupravičeno izvršenih vračil preveč plačane dohodnine v primeru, ko je bilo vračilo neupravičeno izvršeno po smrti zavezanca.

Na podlagi osmega odstavka 267. člena ZDavP-2 se akontacija dohodnine šteje za dokončni davek, če davčni zavezanec umre pred odpremo informativnega izračuna dohodnine (v nadaljnjem besedilu: IID). V praksi lahko pride do situacije, ko davčni organ zaradi neažurnih podatkov, ki jih prejme iz Centralnega registra prebivalstva, ob sestavi IID ne razpolaga s podatkom o smrti določenega davčnega zavezanca in slednjemu posledično odpre informativni izračun dohodnine ter potem, ko IID postane odločba, v zakonskem roku na plačilni račun vrne preveč plačan davek.

Ponudnik plačilnih storitev brez izrecne zakonske podlage ne more posegati v sredstva, ki so na računu stranke, v tem primeru umrlega davčnega zavezanca. V teh primerih mora davčni organ terjatev prijaviti v

zapuščinski postopek, če pa je zapuščinski postopek že zaključen, pa se vračilo neupravičeno vrnjenih denarnih sredstev prisilno terjaja neposredno od dedičev po civilno pravni poti.

Zaradi ekonomičnosti uveljavljanja vračila neupravičeno izvršenih vračil in glede na dolgotrajnost sodnih postopkov ter rezultatov uspeha izterjave, se z novim šestim odstavkom predlaga, da se vračilo neupravičeno nakazanih sredstev na računu umrlega davčnega zavezanca neposredno zahteva od ponudnika plačilnih storitev.

Z novim sedmim odstavkom se predlaga, da mora ponudnik plačilnih storitev davčnemu organu posredovati podatke o osebi, ki je dvignila denarna sredstva, če na računu, na katerega je bilo neupravičeno izvedeno vračilo preveč plačanega davka, ni več denarnih sredstev. Na podlagi prejetih podatkov bo davčni organ nato nadaljeval s postopkom uveljavljanja vračila neupravičeno izvršenih vračil preveč plačanih davkov zoper osebo, ki je razpolagala z denarnimi sredstvi.

K 13. členu

Predlaga se dopolnitev ureditve, ki določa obročno plačilo, tako, da se določi najmanjši znesek posameznega obroka, ki se sme odobriti davčnemu zavezancu, ki je fizična oseba. Najmanjši znesek znaša 20 evrov po posamezni vrsti davka. Določitev tega zneska je izraz ekonomičnosti vodenja postopkov in je primerljiva z ureditvijo obročnega plačila prekrškovnih terjatev na podlagi 18. člena Zakona o prekrških. Davčni organ bo vlogo za obročno plačilo obveznosti vsebinsko obravnaval le v primeru, če bo obveznost po višini dopuščala razdelitev na vsaj dva obroka, tako da bo vsak od njiju znašal najmanj 20 evrov (kar pomeni, da bo davčni zavezanec lahko predlagal obročno plačilo za obveznost v višini vsaj 40 evrov). V nasprotnem primeru bo davčni organ vlogo zavrgel brez preverjanja predpisanih pogojev. Če bo dana vloga za obročno plačilo za več vrst davka, bo davčni organ odobril obročno plačilo za tiste obveznosti po posamezni vrsti davka, ki bodo znašale vsaj 40 evrov, za druge obveznosti, ki ne bodo dosegale tega zneska, pa zahtevi davčnega zavezanca v tem delu ne bo odobreno.

FURS na podlagi podatkov iz davčnih evidenc zagotavlja, da v praksi ni zaznani primerov, ko bi davčni zavezanec dolgoval več različnih obveznosti v višini pod 40 evrov, hkrati pa bi celoten skupni dolg presegel ta znesek.

ZDavP-2 določa obročno plačilo in najnižje zneske obrokov za davek od premoženja na posest stavb in nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča. Na podlagi 387. člena ZDavP-2, ki je prenehal veljati, vendar se še uporablja, se davek od premoženja na posest stavb plačuje v trimesečnih obrokih. Če davek ne presega 200 evrov, pa se ta davek plačuje v dveh polletnih obrokih. Podobno velja za nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, ki ga zavezanec plačuje v obrokih tako, kot velja za odmero davka od premoženja, razen če občinski odlok ne določa drugače (405. člen ZDavP-2, ki je prenehal veljati, vendar se še uporablja).

ZDavP-2 fizični osebi omogoča delni odpis ali odpis davka, če bi se s plačilom davčne obveznosti lahko ogrozilo preživljanje davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov. Položaj zavezanca in oseb, ki jih je davčni zavezanec dolžan preživljati, je v določeni meri varovan z drugimi določbami ZDavP-2, vendar pa gre pri 101. členu ZDavP-2 predvsem za primere, s katerimi se varuje eksistenčni položaj davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov in s tem uresničuje načelo socialne države.

Predlagatelj meni, da ni primerno, da se davčnemu zavezancu odpiše ali delno odpiše davek od nenapovedanih dohodkov, ki se ga odmeri na podlagi 68.a člena ZDavP-2, in davek v zvezi z navideznim pravnim poslom, izogibanjem ali zlorabo drugih predpisov (tretji in četrti odstavek 74. člena ZDavP-2). V teh primerih gre namreč za hujše izogibanje davčnim obveznostim in zlorabo v zvezi z izpolnjevanjem davčnih obveznosti, zato bi bil odpis v nasprotju z načelom pravičnosti. Zaradi tega se predlaga nov deseti odstavek. Ti davčni zavezanci pa bodo imeli še vedno možnost plačila davka v največ 24 mesečnih obrokih, če bodo izkazali ogroženost preživljanja (101. člen ZDavP-2), oziroma v največ 3 mesečnih obrokih brez izkazovanja pogojev (drugi odstavek 103. člena ZDavP-2). Prav tako pa bodo imeli možnost plačila davka v največ 24 mesečnih obrokih ali odloga plačila za največ 24 mesecev, če bodo predložili ustrezen instrument zavarovanja (prvi odstavek 103. člena ZDavP-2).

K 14. členu

Predlaga se dopolnitev ureditve, ki določa obročno plačilo, tako, da se določi najmanjši znesek posameznega obroka, ki se sme odobriti davčnemu zavezancu, ki je poslovni subjekt. Najmanjši znesek znaša 200 evrov po posamezni vrsti davka. Določitev tega zneska je izraz ekonomičnosti vodenja

postopkov in je primerljiva z ureditvijo obročnega plačila prekrškovnih terjatev na podlagi 18. člena Zakona o prekrških. Davčni organ bo vlogo za obročno plačilo obveznosti vsebinsko obravnaval le v primeru, če bo obveznost po višini dopuščala razdelitev na vsaj dva obroka, tako da bo vsak od njiju znašal najmanj 200 evrov (kar pomeni, da bo davčni zavezanec lahko predlagal obročno plačilo za obveznost v višini vsaj 400 evrov). V nasprotnem primeru bo davčni organ vlogo zavrgel brez preverjanja predpisanih pogojev. Če bo dana zahteva za obročno plačilo za več vrst davka, bo davčni organ odobril obročno plačilo za tiste obveznosti po posamezni vrsti davka, ki bodo znašale vsaj 400 evrov, za druge obveznosti, ki ne bodo dosegale tega zneska, pa zahtevi davčnega zavezanca v tem delu ne bo odobreno.

FURS na podlagi podatkov iz davčnih evidenc zagotavlja, da v praksi ni zaznani primerov, ko bi davčni zavezanec dolgoval več različnih obveznosti v višini pod 400 evrov, hkrati pa bi celoten skupni dolg presegal ta znesek.

ZDavP-2 določa obročno plačilo in najnižje zneske teh obrokov za davek od premoženja na posest stavb in nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča. Na podlagi 387. člena ZDavP-2, ki je prenehal veljati, vendar se še uporablja, se davek od premoženja na posest stavb plačuje v trimesečnih obrokih. Če davek ne presega 200 evrov, pa se ta davek plačuje v dveh polletnih obrokih. Podobno velja za nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, ki ga zavezanec plačuje v obrokih tako, kot velja za odmero davka od premoženja, razen če občinski odlok ne določa drugače (405. člen ZDavP-2, ki je prenehal veljati, vendar se še uporablja).

K 15. členu

Obrazložitev je dana k predlagani dopolnitvi prvega odstavka 101. in prvega odstavka 102. člena ZDavP-2.

K 16. členu

Veljavni 105. člen ZDavP-2 ureja odpis davka po višini neplačanega davka. Določa, da se opravi odpis davka 31. januarja za preteklo leto, če v plačilo dospeli davek, po posamezni vrsti davka, na dan 31. decembra ne preseže 1 eura.

Predlaga se sprememba te določbe tako, da se odpis izvede glede na stanje celotnega davčnega dolga, ki ga ima zavezanec za davek, ne pa več po posamezni vrsti davka. Smiselno enako se tudi glede ugotavljanja pogojev za začetek davčne izvršbe upošteva celotni dolg zavezanca za davek in ne dolg glede na posamezno vrsto davka.

Veljavna ureditev drugega odstavka določa, da se odpis opravi 31. januarja za preteklo leto. S predlagano spremembo se določi, da se odpis neplačanega davka po stanju na dan 31. decembra za preteklo leto opravi v januarju (tj. najkasneje do 31. januarja) tekočega leta.

K 17. členu

V skladu z veljavno ureditvijo 106. člena ZDavP-2, ki ureja odpis davka pri postopkih zaradi insolventnosti in pri postopkih zaradi grozeče insolventnosti, davčni organ z dnem pravnomočnosti sklepa o končanju stečajnega postopka odpiše davek, ki ga v postopku stečaja ni bilo mogoče izterjati. Če se je nad davčnim zavezancem končal postopek osebnega stečaja, pa se davek, ki v postopku osebnega stečaja ni bil plačan, odpiše le na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o odpustu obveznosti. V tem primeru se odpis izvede z dnem pravnomočnosti sklepa o končanju postopka osebnega stečaja.

V primeru uveljavljanja terjatev v stečajnem postopku so potrebne številne aktivnosti. Tako je npr. treba pripraviti seznam izvršilnih naslovov ter predlog Državnemu odvetništvu, da izvede prijavo terjatev v stečajni postopek, hkrati pa morata tako davčni organ kot tudi Državno odvetništvo vseskozi spremljati potek stečajnega postopka, pri čemer gre za dolgotrajne postopke, ki v večini primerov trajajo več let. Prijavljanje terjatev v nizkih zneskih v stečajni postopek je neekonomično, še zlasti ob upoštevanju dejstva, da je delež poplačila terjatev v okviru stečajnega postopka praviloma nizek. Iz razloga ekonomičnosti se zato predlaga, da davčni organ zavezancu za davek še pred pravnomočnim zaključkom stečajnega postopka odpiše davek, ki ob poteku roka za prijavo terjatev v stečajni postopek ne presega 200 evrov. To pomeni, da te terjatve (davki, ki v skupnem seštevku ne presegajo 200 evrov) v stečajni postopek ne bodo prijavljene in jih bo davčni organ v skladu s predlagano določbo odpisal po poteku roka za prijavo v stečajni postopek. Splošni rok za prijavo terjatve v stečajni postopek je po določbi drugega odstavka 59. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPIPP) tri mesece od objave oklica o začetku stečajnega postopka. Če upnik ta rok zamudi, njegova terjatev v

razmerju do stečajnega dolžnika preneha in sodišče zavrže prepozno prijavo terjatve (peti odstavek 296. člena ZFPPIPP).

Pri določitvi mejnega zneska za odpis (200 evrov) sta upoštevana okvirna urna postavka uslužbenca na FURS in državnega odvetnika, ter čas, ki je potreben za izvedbo vseh navedenih aktivnosti, povezanih z uveljavljanjem terjatve v stečajnem postopku.

Glede davkov, ki presegajo znesek 200 evrov, se veljavna ureditev v ničemer ne spreminja. Terjatev iz naslova teh davkov bo, tako kot doslej, prijavljena v stečajni postopek in odpisana šele z dnem pravnomočnosti sklepa o končanju stečajnega postopka, če je v stečajnem postopku ne bo mogoče izterjati. Enako velja glede terjatev, ki jih v skladu s šestim odstavkom 296. člena ZFPPIPP ni treba prijaviti v stečajni postopek.² Tudi te terjatve (ne glede na višino) bo davčni organ v primeru, če v okviru stečajnega postopka ne bodo poplačane, odpisal potem, ko bo stečajni postopek pravnomočno končan.

V skladu s predlagano spremembo tretjega odstavka se odpis davka, ki ne presega 200 evrov, izvede tudi, če gre za postopek osebnega stečaja nad davčnim zavezancem. Tudi v tem primeru bo davčni organ davek odpisal po poteku splošnega trimesečnega roka za prijavo terjatev v stečajni postopek. Razlog za odpis davka do višine 200 evrov je tudi v primeru osebnega stečaja enak zgoraj pojasnjenemu (ekonomičnost postopka), pri čemer velja dodati, da se pretežni del postopkov osebnega stečaja konča z odpustom obveznosti, kar pomeni, da je večina davčnega dolga (z izjemo prednostnih in ostalih terjatev, na katere odpust obveznosti v skladu s 408. členom ZFPPIPP ne učinkuje) ob zaključku postopka osebnega stečaja odpisanega. Dolg, ki ni odpisan na podlagi sklepa o odpustu obveznosti, je po podatkih davčnega organa v postopku osebnega stečaja poplačan v zanemarljivem delu, prav tako pa je izterjava tega dolga po zaključku stečajnega postopka praviloma neuspešna, saj dolžnik nima premoženja, iz katerega bi bilo mogoče dolg poplačati. Vse navedeno zgolj še dodatno potrjuje ugotovitev, da prijavljanje terjatev v nizkih zneskih v postopek osebnega stečaja ni ekonomično.

Davek, ki presega znesek 200 evrov in v postopku osebnega stečaja ne bo plačan, bo (tako kot je to veljalo že po veljavni ureditvi) odpisan le na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o odpustu obveznosti, in sicer z dnem pravnomočnosti sklepa o končanju postopka osebnega stečaja.

V preostalem delu se vsebina 106. člena ne spreminja.

K 18. členu

S predlagano določbo se v veljavnem 110. členu ZDavP-2, ki ureja omejitve uporabe določb 101., 102. in 103. člena zakona, dodaja nova omejitev glede možnosti obročnega plačila oziroma odloga plačila davka.

ZDavP-2 zahtevkov davčnih zavezancev za obročno plačilo in odlog plačila davka po določbah 101., 102. in 103. člena ZDavP-2 med seboj ne izključuje, kar pomeni, da je lahko davčnemu zavezancu za isti davčni dolg dovoljeno večkratno obročno plačilo ali odlog plačila. Glede določitve odloga ali obročnega plačila davčnih obveznosti in glede števila obrokov oziroma trajanja odloga pa ima davčni organ pravico prostega preudarka.

Predlaga se omejitev obročnega plačila ali odloga plačila za davke, za katere je davčni organ istemu davčnemu zavezancu že dovolil obročno plačilo ali odlog plačila. Za isti davčni dolg se določi prepoved ponovnega odločanja o odlogu plačila ali obročnem plačilu po isti pravni podlagi, ne glede na to, ali je bilo zavezancu prvotno odobreno obročno plačilo v največjem dovoljenem številu obrokov po posameznem členu ali ne.

² V stečajni postopek v skladu s šestim odstavkom 296. člena ZFPPIPP ni treba prijaviti:

1. prednostne terjatve iz 4., 5. in 6. točke prvega odstavka 21. člena tega zakona in ta terjatev velja za pravočasno prijavljeno z dnem, ko nastane,
 2. terjatve za plačilo davka na podlagi obračuna davka na dan pred začetkom stečajnega postopka iz prvega odstavka 291. člena tega zakona in ta terjatev velja za pravočasno prijavljeno z dnem predložitve obračuna davka davčnemu organu,
 3. terjatve za plačilo davka na podlagi obračuna davka ali popravljenega obračuna davka za obdobje pred začetkom stečajnega postopka, ki je bil davčnemu organu predložen po začetku stečajnega postopka in ta terjatev velja za pravočasno prijavljeno z dnem predložitve obračuna davka ali popravljenega obračuna davka davčnemu organu, ter
 4. terjatve za plačilo davka za obdobje pred začetkom stečajnega postopka na podlagi odločbe davčnega organa, izdane po začetku stečajnega postopka, in ta terjatev velja za pravočasno prijavljeno z dnem vročitve odločbe upravitelju.
- Navedene terjatve mora stečajni upravitelj vnesti v osnovni ali dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev in veljajo za ugotovljene v znesku, ki ga upravitelj navede v seznamu preizkušenih terjatev, v katerega so vključene (sedmi odstavek 296. člena ZFPPIPP).

K 19. členu

Po veljavni določbi prvega odstavka 140.a člena ZDavP-2 lahko davčni zavezanec, ki se strinja z ugotovitvami zapisnika, sestavljenega v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora, predloži davčni obračun oziroma popravljene davčni obračun, ter hkrati plača davek, ugotovljen v predloženem davčnem obračunu oziroma popravljenem davčnem obračunu (skupaj z obrestmi), v 20 dneh po vročitvi zapisnika. V skladu s predlagano spremembo, ki je v korist davčnim zavezancem, se navedeni rok podaljšuje na 30 dni in se s tem izenačuje z rokom za vložitev pripomb na zapisnik po 140. členu ZDavP-2.

K 20. členu

V primeru, če davčni organ na podlagi zakona izterjuje druge denarne nedavčne obveznosti, se davčna izvršba začne na podlagi predloga za izvršbo, ki ga davčnemu organu v elektronski obliki posreduje organ, pristojen za odmero obveznosti (predlagatelj izvršbe). Veljavna ureditev četrtega odstavka 146. člena ZDavP-2 daje ministru za finance pooblastilo za izdajo podzakonskega predpisa, v katerem so določeni podatki, ki morajo biti vsebovani v predlogu za izvršbo, ter podrobnejši način izmenjave podatkov. Podzakonski predpis, za katerega je dano pooblastilo, ni bil izdan, zato je Finančna uprava Republike Slovenije način sodelovanja s predlagatelji izvršb doslej urejala z Dogovori o sodelovanju v postopkih davčne izvršbe.

S predlogom se spremeni pooblastilo za sprejem podzakonskega akta, tako da se določi, da bo minister za finance predpisal podatke, ki se izmenjujejo med Finančno upravo Republike Slovenije in predlagatelji izvršb, ter način sodelovanja med organoma v teh postopkih.

Za izvedbo postopka davčne izvršbe in prenakazilo sredstev predlagatelju so poleg podatkov, vsebovanih v predlogu za izvršbo, potrebni tudi podatki o terjatvah, računu in referenci predlagatelja, idr. Ta vsebina bo predmet podzakonskega akta.

K 21. členu

Pri predlagani spremembi gre za redakcijski popravek v veljavnem drugem odstavku 158. člena ZDavP-2, ki vsebuje sklic na napačno določbo. Pravilen je namreč sklic na šesti (in ne na četrti) odstavek tega člena.

K 22. členu

7. točka veljavnega 159. člena ZDavP-2 med prejemke, ki so izvzeti iz davčne izvršbe, uvršča sredstva za nego in pomoč, ki se v skladu z zakonom, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, ne upoštevajo kot dodatek pri prejemniku tega prejemka. Pri predlagani spremembi gre zgolj za redakcijski popravek, s katerim se napačna beseda »dodatek« v navedeni določbi nadomesti s pravilno besedo »dohodek«.

S predlagano novo 18. točko se določi, da so iz davčne izvršbe izvzeta denarna sredstva, prejeta iz naslova izvrševanja dela v splošno korist po zakonu, ki ureja probacijo. Po določbi 2. člena Zakona o probaciji (ZPro) je probacija izvrševanje pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom, dela v splošno korist kot načina izvršitve kazni zapor ali denarne kazni ter hišnega zapor na podlagi sodne odločbe po kazenskem zakoniku, pogojnega odpusta z varstvenim nadzorstvom na podlagi odločbe komisije za pogojni odpust po kazenskem zakoniku, dela v splošno korist v postopku poravnavanja ali pri odloženem pregonu, naloge odprave ali poravnave škode pri odloženem pregonu na podlagi sklepa ali sporazuma državnega tožilca po zakonu, ki ureja kazenski postopek. 23. člen ZPro, ki ureja izvrševanje dela v splošno korist, v petem odstavku določa, da stroške prevoza in malice krije oseba, ki opravlja delo v splošno korist, razen če je bila na dan sklenitve dogovora o opravljanju dela v splošno korist upravičenka do socialnovarstvenih prejemkov. Socialno šibkejše osebe so torej upravičene do povračila stroškov malice in prevoza, povezanih z izvrševanjem dela v splošno korist. Ker gre za prejemke takšne narave, da nanje po oceni predlagatelja ni mogoče poseči z davčno izvršbo, se v 159. členu ZDavP-2 dodaja nova 18. točka.

V skladu s predlagano novo 19. točko se krog denarnih prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe, dodatno širi tudi na denarna sredstva, prejeta iz naslova povračila potnih stroškov v zvezi z uveljavljanjem zdravstvenih storitev po zakonu, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje. 39. člen Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (ZZVZZ) določa, da imajo zavarovane osebe pri uresničevanju pravic do zdravstvenih storitev pravico do povračila potnih stroškov, ki obsega prevozne stroške ter stroške prehrane in nastanitve med potovanjem in bivanjem v drugem kraju. Ker gre pri nakazilu teh stroškov za namenska sredstva, povezana z uresničevanjem pravice do zdravstvenega varstva iz 51.

člena Ustave Republike Slovenije, se s predlagano določbo vzpostavlja zakonska podlaga za izvzetje tovrstnih prejemkov iz davčne izvršbe.

Skupni imenovalec vseh prejemkov, izvzetih iz izvršbe, je, da to niso osnovni prejemki, kot sta plača in pokojnina, temveč so dodatni, praviloma nižji prejemki, ki jih upravičenci prejemajo za zadovoljevanje nekaterih potreb, in so večinoma socialni korektiv, ker gre zlasti za uresničevanje načela socialne države po 2. členu Ustave Republike Slovenije. Če bi bili ti prejemki lahko predmet izvršbe brez omejitev, bi bil njihov socialni in varstveni korektiv izničen.

K 23. členu

Z namenom učinkovite izvedbe rubeža sefa se predlaga dopolnitev določbe 185. člena ZDavP-2, ki ureja rubež vsebine sefa.

Z novelo Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (ZPlaSSIED-A), ki je začela veljati 6. 8. 2020, se je vzpostavil širši nabor podatkov, ki so vsebovani v registru transakcijskih računov. Register transakcijskih računov vključuje tudi podatke o najemnikih sefov. Iz tega razloga je bila pri AJPes v okviru eRTR vzpostavljena evidenca vseh najemnikov sefov, kar od letošnjega leta davčnemu organu omogoča tudi pridobitev podatkov o dolžnikih, ki imajo najete sefe pri upravljalcih sefov.

Pridobivanje podatkov o dolžnikih, ki imajo najet sef pri upravljalcih, je za davčni organ izjemnega pomena. V praksi dolžniki v izogib izvršbi svoje premoženje na različne načine skrivajo, med drugim tudi v sefih. Ocenjuje se, da bo možnost pridobitve podatkov o najetem sefu dolžnika v Sloveniji povečala število začetih postopkov davčne izvršbe na vsebino sefa.

Predlaga se, da se upravljalcu sefa lahko odredi, da dolžniku oziroma njegovi pooblaščenici osebi takoj (še pred vročitvijo sklepa o izvršbi dolžniku) onemogoči dostop do vsebine sefa, ker bi bil sicer ogrožen namen izvršbe.

Veljavna ureditev, po kateri davčni organ lahko zahteva od upravljalca sefa, da mu omogoči vpogled v sef (če tega na zahtevo davčnega organa ne stori sam dolžnik), v praksi ni izvedljiva, ker upravljalec sefa nima možnosti odpiranja sefa. S spremembo veljavne določbe se zato predlaga možnost (prisilnega) odprtja najetega sefa s strani uradne osebe davčnega organa ali z njene strani pooblaščenice osebe, ob prisotnosti predstavnika upravljalca sefa in dolžnika, v primeru, če dolžnik na poziv davčnega organa sam ne omogoči vpogleda v sef. V skladu s predlagano določbo mora biti ob prisilnem odprtju sefa prisotna tudi ena priča, v primeru morebitne odsotnosti dolžnika pa je obvezna prisotnost dveh prič.

K 24. členu

S predlagano spremembo, ki odpravlja nejasnosti, se zasleduje večja učinkovitost prodaje zarubljenih premičnin in s tem poplačila dolga v postopkih davčne izvršbe.

V skladu s prvim odstavkom 193. člena ZDavP-2 se premičnine, zarubljene po tem zakonu, prodajo na javni dražbi, s prodajo po dolžniku, z zbiranjem ponudb, z neposredno pogodbo ali s komisijsko prodajo. Način prodaje zarubljenih premičnin izbere davčni organ, pri čemer upošteva najugodnejši izid, ki ga bo lahko dosegel pri prodaji. Javna dražba se v skladu z določbo šestega odstavka 195. člena ZDavP-2 lahko izvede tudi kot spletna javna dražba.

Veljavni sedmi odstavek 197. člena ZDavP-2 določa, da mora davčni organ v primeru neuspešne druge javne dražbe zarubljeni predmet prodati na enega od drugih (zgoraj navedenih) načinov prodaje iz prvega odstavka 193. člena ZDavP-2. Obstoječa določba je nejasna, saj dolžniki ali potencialni kupci določbo razlagajo tudi na način, da po neuspešni prodaji na drugi javni dražbi (klasični ali spletni) davčni organ kot načina prodaje ne sme več izbrati javne dražbe, temveč le enega od drugih načinov prodaje (ne glede na oceno o pričakovanem izidu prodaje), kar pa ob upoštevanju razlogov, pojasnjenih v nadaljevanju, ni ustrezno.

Po navedbah davčnega organa je najučinkovitejši način prodaje spletna javna dražba. Gre za novejši način prodaje, ki ga je Finančna uprava Republike Slovenije pričela izvajati v letu 2022 in je bistveno učinkovitejši od drugih načinov prodaje zarubljenih predmetov. S spletno prodajo se prepreči morebitno vnaprejšnje dogovarjanje med dražitelji na javnih dražbah o postopanju na javni dražbi oz. nakupu posameznih predmetov (kupci so namreč seznanjeni z zakonsko opcijo, da se premičnine na drugi dražbi

prodajajo ceneje - ocenjena vrednost na drugi dražbi se lahko zniža do 50 %). Tako so pri »klasični« javni dražbi pogosti dogovori potencialnih kupcev, da na prvi dražbi ne bodo dražili, ali pa bo eden od njih ponudil nesorazmerno visoko ceno, nato pa kupnine ne bo plačal, preostali sodelujoči pa ponudbe sploh ne podajo (kljub temu, da s tem izgubijo pravico do vračila varščine).

Spletna prodaja omogoča večjo dosegljivost javnih dražb širokemu krogu potencialnih kupcev iz območja celotne države in tujine. V kolikor gre za premičnine manjših vrednosti, se namreč potencialnim kupcem pogosto ne izplača udeležba na »klasični« javni dražbi v bolj oddaljenem kraju, saj stroški udeležbe na javni dražbi dosegajo ali celo presegajo kupnino. Na podlagi izvedenih spletnih javnih dražb davčni organ ugotavlja, da ta način prodaje zagotavlja višje kupnine v primerjavi z ostalimi načini prodaje, saj se premičnine v povprečju prodajo za 40 % višjo ceno od izklicne.

V prid izvajanju spletnih prodaj je tudi dejstvo, da se spletna prodaja izvede avtomatično, brez sodelovanja pooblaščenih oseb davčnega organa, kar je v luči kadrovskega primanjkljaja in zmanjševanja kadrovskih resursov na področju izvršbe izjemnega pomena. Za razliko od spletne prodaje, ki se torej izvede brez sodelovanja pooblaščenih oseb davčnega organa, pri »klasični« javni dražbi sodeluje v povprečju od 3 do 5 izterjevalcev.

Od pričetka prodaje prek spletne javne dražbe (maj 2022) je bilo kar 96 % vseh prodaj izvedenih na način spletne javne dražbe.

Glede na vse navedeno se določba veljavnega sedmega odstavka 197. člena ZDavP-2 spremeni tako, da bo iz nje jasno in nedvoumno izhajalo, da se lahko zarubljeni predmeti v primeru neuspešne prodaje na drugi javni dražbi prodajo na kateregakoli od predpisanih načinov prodaje, tudi na (ponovni) javni dražbi (»klasični« ali spletni).

K 25. členu

179. člen ZDavP-2 določa, da se davčna izvršba na premičinah dolžnika opravi z rubežem, cenitvijo in prodajo premičin. Davčni organ pridobi zastavno pravico na zarubljenih premičinah z rubežem, pri čemer se rubež premičin, ki se vpisujejo v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičin, opravi z vpisom v ta register (tretji odstavek 188. člena ZDavP-2). Rubež premičin, ki se vpisujejo v slovenski ladijski register ali v register zrakoplovov Republike Slovenije, pa se opravi z vpisom sklepa o izvršbi v ta register (šesti odstavek 188. člena ZDavP-2).

V praksi lahko pride do situacije, ko je ista premičina obremenjena z več zastavnimi pravicami v korist različnih zastavnih upnikov. V tem primeru se vrstni red njihovega poplačila določa po trenutku nastanka zastavne pravice (glej tudi 136. člen Stvarnopravnega zakonika). Če ima davčni organ na premičnini, ki je predmet izvršbe, zastavno pravico z najboljšim vrstnim redom, to pomeni, da se poplača iz njene vrednosti pred vsemi ostalimi zastavnimi upniki s slabšim vrstnim redom. Pri tem pa ZDavP-2 ne določa, kakšen je učinek prisilne prodaje premičnine v postopku davčne izvršbe na zastavne pravice drugih upnikov, ki s prodajo in unovčitvijo predmeta zavarovanja niso bili poplačani oziroma niso bili poplačani v celoti. Glede na veljavne določbe ZDavP-2 kupec premičnino, ki je bila kupljena v postopku davčne izvršbe, ne pridobi prosto vseh bremen (neobremenjeno s pravicami tretjih), zato je odvisen od volje upnikov s slabšim vrstnim redom, od katerih mora zahtevati izbris njihovih zastavnih pravic.

Zakon o izvršbi in zavarovanju (ZIZ), v nasprotju z ZDavP-2, za postopek sodne izvršbe izrecno določa, da kupec pridobi stvar prosto vseh bremen in postane lastnik stvari tudi v primeru, ko dolžnik ni bil njen lastnik (sedmi odstavek 96. člena ZIZ). Navedena določba varuje učinkovitost izvršbe tako, da potencialnega kupca obvaruje pred zahtevki iz pravnih napak. Hkrati pa ZIZ izvršitelja tudi pooblašča, da po opravljeni prodaji opravi izbris vseh bremen in prepovedi na prodani premičnini, ter vpis novega lastnika, če se lastninska pravica vpisuje v register (drugi odstavek 96. člena ZIZ). Na podoben način je varstvo kupca urejeno tudi v stečajnem postopku. Iz prvega odstavka 342. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPPIPP) tako izhaja, da s plačilom kupnine prenehajo naslednje pravice tretjih na premoženju, ki je predmet prodajne pogodbe: 1. zastavna pravica ali hipoteka in zemljiški dolg, 2. pravica do prepovedi odtujitve in obremenitve ter 3. nekatere osebne služnosti, stvarno breme ali stavbna pravica. Zastavne pravice, ki se vpisujejo v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičin, se po opravljeni prodaji iz tega registra izbrišejo (glej četrti odstavek 342. člena ZFPPIPP, v povezavi z drugim in tretjim odstavkom istega člena).

Glede na navedeno se po vzoru zgoraj omenjenih določb ZIZ in ZFPPIPP uredi varstvo kupca tudi v postopku davčne izvršbe, in sicer tako, da se izrecno določi, da kupec pridobi premičnino, ki je bila prodana v skladu s 193. členom ZDavP-2 (na javni dražbi, s prodajo po dolžniku, z zbiranjem ponudb, z neposredno pogodbo ali s komisijско prodajo), prosto vseh bremen in postane njen lastnik tudi v primeru, ko dolžnik ni bil njen lastnik. Če je bila predmet prodaje premičnina, ki se vpisuje v register iz drugega ali šestega odstavka 188. člena ZDavP-2 (register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin, slovenski ladijski register, register zrakoplovov Republike Slovenije), se v skladu s predlaganim drugim odstavkom po opravljeni prodaji opravi izbris vseh bremen in prepovedi na prodani premičnini iz ustreznega registra.

K 26. členu

S predlogom se spreminja oziroma dopolnjuje 243.a člen ZDavP-2, ki opredeljuje izraze, uporabljene v II. poglavju četrtega dela ZDavP-2.

Dopolnjena 6. točka člena opredeljuje pojem avtomatične izmenjave podatkov, pri čemer se jasneje določa, kdaj se šteje, da so podatki na voljo davčnemu organu.

Dopolnjena 7. točka dopolnjuje opredelitev pojma vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom.

Z dodano novo 17. točko je opredeljen pojem dohodka od neskrbniških dividend. To je dividenda ali drug dohodek, ki se obravnava kot dividenda v državi članici plačnika in se izplača ali pripiše na račun, ki ni skrbniški račun, kot je opredeljen v pododstavku C(3) oddelka VIII Priloge I Direktive 2011/16/EU.

Z dodano novo 18. točko je opredeljen pojem produktov življenjskih zavarovanj, ki niso zajeti v drugih pravnih instrumentih v EU o izmenjavi informacij in v drugih podobnih ukrepih, in sicer so to zavarovalne pogodbe, pri katerih se sredstva po pogodbi izplačajo ob smrti imetnika police, razen zavarovalnih pogodb z odkupno vrednostjo, za katere velja poročanje v skladu z oddelkom I Priloge I Direktive 2011/16/EU.

Z dodano novo 19. točko je opredeljen pojem stranke v zvezi s čezmejnimi aranžmajem, o katerem se poroča. Stranka v zvezi s čezmejnimi aranžmajem, o katerem se poroča, je vsak posrednik ali ustreznih davčni zavezanec, ki od posrednika, ki ga zavezuje varovanje zakonsko predpisane poklicne skrivnosti v zvezi s čezmejnimi aranžmajem, o katerem se poroča, prejme storitve, vključno s pomočjo, svetovanjem, usmerjanjem ali navodili.

Z dodano novo 20. točko je opredeljen pojem identifikacijske storitve, ki pomeni elektronski postopek, ki ga država članica EU ali EU brezplačno da na voljo poročevalskemu operaterju platforme za namene identifikacije prodajalca in države, v kateri je prodajalec rezident.

K 27. členu

S predlogom tega člena se predlagajo spremembe in dopolnitve 248. člena ZDavP-2, ki določa avtomatično izmenjavo podatkov.

Z novo peto alinejo prvega odstavka je določeno, da pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov sporoči pristojnemu organu druge države članice EU podatke o dohodkih od neskrbniških dividend, razen dohodkov od dividend, ki so oproščeni davka od dohodkov pravnih oseb v skladu z 71. členom Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (ZDDPO-2). Gre za sporočanje informacij o dohodkih od neskrbniških dividend (npr. dividend, ki jih družba, ki je rezidentka ene države članice EU, izplača prek tekočega, neskrbniškega bančnega računa svojemu delničarju, ki je rezident druge države članice EU). V skladu z Direktivo 2011/16/EU neskrbniške dividende niso ločena kategorija dohodka avtomatične izmenjave informacij, zato v primeru, da država članica EU, v kateri je družba rezidentka, takih informacij ne izmenja z državo članico EU, v kateri je rezident davčni zavezanec, so ti dohodki neobdavčeni.

S spremembo tretjega odstavka se določa obveznost pristojnega organa, da z avtomatično izmenjavo podatkov sporoči pristojnemu organu druge države članice EU podatke o računih, o katerih se poroča, ki jih je prejel od poročevalskih finančnih institucij Slovenije. S spremembo 1., 2. in 6. točke je v skladu s spremenjeno Prilogo I Direktive 2011/16/ EU določeno, da poročevalske finančne institucije Slovenije pristojnemu organu sporočijo dodatne podatke v zvezi z vsakim računom, o katerem se poroča. Enako velja za dodano 7. točko, ki določa obveznost poročevalske finančne institucije, da v primeru kakršnega koli lastniškega deleža v investicijskem subjektu ki je pravna ureditev, poroča tudi vlogo ali vloge, na podlagi katerih je oseba, o kateri se poroča, imetnik lastniškega deleža. Investicijski subjekt, ki je pravna ureditev v Republiki Sloveniji, vključuje subjekte, ki so kot takšni definirani v 38. členu Zakona o upravljalcih

alternativnih investicijskih skladov (Uradni list RS, št. 32/15, 77/18, 161/21 in 101/22 – ZOAIS), kot so: družbe za upravljanje, ki upravljajo kolektivne naložbene podjeme za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (vzajemni skladi in krovni skladi, ki nimajo pravne subjektivitete), upravljalci alternativnih investicijskih skladov, ki upravljajo alternativne investicijske sklade (AIS) brez pravne subjektivitete in alternativni investicijski skladi s pravno subjektiviteto.

K 28. členu

S predlagano dopolnitvijo 248.a člena ZDavP-2 se določa obveznost posredovanja informacij o vnaprejšnjem davčnem stališču s čezmejnimi učinkom, ki se nanaša na fizično osebo in je bilo izdano, spremenjeno ali podaljšano po 1. januarju 2026, in znesek transakcije ali niza transakcij iz vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom presega 1.500.000 eurov ali znesek v drugi valuti, ki je najmanj enakovreden 1.500.000 eurom, če je ta znesek naveden v zadevnem davčnem stališču, ali vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom določa, da je fizična oseba rezident za davčne namene v Republiki Sloveniji. Prav tako se določajo primeri, ki so izvzeti iz poročanja, in opredelitev skupne osnovne vrednosti iz vnaprejšnjega davčnega stališča.

K 29. členu

S spremembo 248.c člena ZDavP-2, ki ureja avtomatično izmenjavo podatkov o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, se skladno z odločitvijo Sodišča EU, ki je v sodbi C-694/20 odločilo, da je člen 8ab(5) Direktive Sveta 2011/16/EU v delu neveljaven (glej obrazložitev k predlogu za spremembo 255.s člena ZDavP-2), jasno določa, da se posreduje identifikacijske podatke, razen podatke o osebah, ki so oproščene obveznosti poročanja zaradi varovanja zakonsko predpisane poklicne skrivnosti.

Jasneje se določa tudi, da povzetek vsebine čezmejnega aranžmaja vsebuje vse druge informacije, ki bi lahko koristile pristojnemu organu pri oceni morebitnega davčnega tveganja.

K 30. členu

S predlagano dopolnitvijo 248.č člena ZDavP-2, ki ureja poročanje podatkov s strani pristojnega organa, se določa, da v primeru, ko se poročevalski operater platforme za ugotavljanje identitete in davčnega rezidentstva prodajalca opira na neposredno potrditev identitete in rezidentstva prodajalca s strani identifikacijske storitve, ki jo je dala na voljo država članica EU ali EU, državi članici EU izdajateljici identifikatorja identifikacijske storitve ni treba sporočiti informacij iz 3., 4., 5., 6. in 7. točke drugega odstavka 248.č člena.

K 31. členu

248.d člen

Z novim 248.d členom se ureja avtomatična izmenjava podatkov, ki jih sporočajo poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki so jih izvedli za uporabnike kriptosredstev, o katerih se poroča.

Pristojni organ z avtomatično izmenjavo pristojnemu organu države članice, v kateri je uporabnik kriptosredstev, o katerem se poroča, sporoči določene podatke o vsaki osebi, o kateri se poroča. Sporočanje se izvede v devetih mesecih po koncu koledarskega leta, na katerega se nanašajo zahteve glede poročanja. Prve informacije se sporočijo za zadevno koledarsko leto ali drugo ustrezno poročevalsko obdobje po izteku roka za poročanje ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki je določen na dan 31. maja v letu, ki sledi poročevalnemu obdobju. V poročanje so vključeni podatki o osebi, o kateri se poroča, in vrsti kriptosredstva, o katerem se poroča, v zvezi s katerim je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi opravil transakcije, o katerih se poroča. Za lažjo avtomatično izmenjavo podatkov in učinkovitejšo rabo virov se sporočanje izvede z uporabo standardnega elektronskega obrazca v osrednjo podatkovno zbirko, vzpostavljeno pri Evropski Komisiji prek obstoječega skupnega komunikacijskega omrežja (v nadaljnjem besedilu: omrežje CCN), ki ga je razvila Evropska komisija.

248.e člen

S tem členom se določa avtomatična izmenjava informacij v zvezi z informativnim obrazcem za obračun povrhnjega davka med državami članicami EU v skladu z obveznostjo vložitve informativnega obrazca za

obračun povrhnjega davka na podlagi 65. člena ZMD. Informativni obrazec za obračun povrhnjega davka je določen v oddelku IV Priloge VII Direktive 2011/16/EU.

248.f člen

S tem členom se določa avtomatična izmenjava informacij v zvezi s popravki informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka zaradi očitnih napak med državami članicami EU in roki za posredovanje informacij, ki niso bile posredovane.

K 32. členu

V skladu s predlagano spremembo 252. člena ZDavP-2, ki ureja varovanje in razkritje podatkov, ki se obravnavajo kot davčna tajnost, se bodo lahko pridobljeni podatki uporabili tudi za ocenjevanje davčne zakonodaje. S spremembo prve alineje drugega odstavka se tako razširja obseg osnovnih namenov uporabe. S spremembo tretjega odstavka se med namene uporabe dodaja boj proti pranju denarja in financiranju terorizma.

Določa se tudi uporaba podatkov brez dovoljenja za kateri koli namen v povezavi z omejevalnimi ukrepi, ki jih EU sprejme na podlagi 215. člena Pogodbe o delovanju EU.

Podaljšuje se tudi rok za odgovor pristojnega organa glede strinjanja z nadaljnjim posredovanjem podatkov.

K 33. členu

S predlogom spremembe 252.a člena ZDavP-2, ki določa obveznost obveščanja o obdelavi podatkov, se ta obveznost poleg poročevalskih finančnih institucij, posrednika, poročevalskega operaterja platforme določi še za poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi. Slednji je dolžan pred zbiranjem in pošiljanjem informacij iz 255.au člena zakona obvestiti vsakega zadevnega posameznika, o katerem se poroča, da se bodo z njim povezane informacije zbirale in pošiljale v skladu s tem delom zakona, ter mu zagotoviti vse informacije o tem, na kakšen način lahko uveljavlja svoje pravice glede varovanja svojih podatkov.

K 34. členu

252.č člen

Z novim 252.č členom se določa obveznost davčnega zavezanca, da vodi posebne evidence, ki so potrebne za zagotovitev pravnega izpolnjevanja obveznosti iz II. poglavja četrtega dela ZDavP- 2, in jih hrani najmanj pet oziroma deset let od zadnjega dne roka za sporočanje podatkov.

252.d člen

Z novim 252.d členom se določa upravljavce pri obdelavi podatkov, pridobljenih z avtomatično izmenjavo podatkov. Po predlogu se poročevalske finančne institucije, posredniki, poročevalski operaterji platform, poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi in pristojni organ štejejo za upravljavce, ki delujejo samostojno ali skupaj. Poročevalske finančne institucije, posredniki, poročevalski operaterji platform, poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi ali pristojni organi držav članic EU so upravljavci podatkov v smislu Uredbe (EU) 2016/679 – Splošna uredba o varstvu podatkov. Dva ali več teh upravljavcev, ki skupaj določijo namene in načine obdelave osebnih podatkov, se štejejo za skupne upravljavce. Pristojni organi držav članic EU se na primer štejejo za skupne upravljavce osrednje podatkovne zbirke, saj so se skupaj dogovorili o osebnih podatkih, ki jih je treba obdelati, in načinu obdelave. Pojme upravljavec, skupni upravljavci in obdelovalec podatkov določa Splošna uredba o varstvu podatkov. Evropska komisija obdeluje osebne podatke v imenu skupnih upravljavcev, pri čemer je sama obdelovalec podatkov skladno s Splošno uredb o varstvu podatkov in Uredbo 2018/1724/EU (Uredba o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije). Medsebojne pravice in obveznosti uredijo upravljavci in obdelovalci s pogodbo med upravljavci in obdelovalcem.

252.e člen

Z novim 252.e členom se določa obveznost za posrednike oziroma poročevalce, da v sporočanje podatkov po 255.i (izmenjava poročil po državah po DAC4) in 255.p členu (poročanje operaterjev spletnih platform po (DAC6)) vključijo davčno številko posameznikov in subjektov, ki jo je izdala država članica rezidentstva.

V drugem odstavku se določa obveznost sporočanja davčne številke, ki jo je izdala država članica rezidentstva v primerih iz prvega odstavka 248. člena ZDavP-2 (DAC1) in 248.a člena ZDavP-2 (davčna stališča - DAC3).

252.f člen

Z novim 252.f členom se določa obveznost pristojnega organa, da evidence o informacijah, prejetih z avtomatično izmenjavo informacij v skladu z 248.a do 248.e členom zakona, hrani pet let po datumu prejema teh informacij.

K 35. členu

S predlagano spremembo 255.č člena ZDavP-2, ki določa podatke, ki jih poročajo poročevalske finančne institucije, se v skladu s spremenjeno Prilogo I Direktive 2011/16/ EU določajo informacije, ki jih v zvezi z vsakim računom, o katerem se poroča, sporočajo poročevalske finančne institucije Slovenije pristojnemu organu. Dodatni podatki, ki so vključeni v poročanje, so: vloga ali vloge obvladujoče osebe subjekta ter imetnikov lastniškega deleža v investicijskem subjektu, ali gre za že obstoječi račun ali nov račun, ali je bilo pridobljeno veljavno samopotrdilo imetnika računa, ali je račun skupni račun in število imetnikov skupnega računa ter vrsta finančnega računa.

Spremenjena Priloga I Direktive 2011/16/ EU, ki v celoti sledi spremembam CRS, ki ga je OECD prvič objavil leta 2014 in katerega namen je spodbujanje davčne preglednosti v zvezi s finančnimi računi v tujini, obseg kriptosredstev širi na nekatere produkte elektronskega denarja in centralnobančne digitalne valute. Prvi celoviti pregled CRS, ki je bil pripravljen skupaj s CARF, je prinesel spremembe, da se obseg kriptosredstev razširi na nova finančna sredstva, produkte in posrednike, ker pomenijo potencialno alternativo običajnim finančnim produktom, pri tem pa se prepreči podvajanje s poročanjem, predvidenim v CARF. Narejene so bile tudi dodatne spremembe za izboljšanje rezultatov poročanja po CRS, med drugim z uvedbo podrobnejših zahtev glede poročanja, krepitvijo postopkov dolžne skrbnosti, uvedbo nove le izbirne kategorije neporočevalske finančne institucije za investicijske subjekte, ki so prave neprofitne organizacije, in oblikovanjem nove kategorije izključenega računa za račune za vplačilo kapitalskega vložka. Prav tako so bile v komentar k CRS na več mestih vključene dodatne podrobnosti za večjo doslednost pri uporabi CRS ter vključitev že objavljenih pogostih vprašanj in razlagalnih smernic. Zaradi CARF so bile narejene tudi spremembe, ki zagotavljajo, da so neposredne naložbe v kriptosredstva prek izvedenih finančnih instrumentov in naložbenih nosilcev zdaj zajete v CRS. Narejene so bile tudi spremembe za izboljšanje delovanja CRS na podlagi pridobljenih izkušenj držav in podjetij v več kot 100 jurisdikcijah, ki izvajajo CRS, vključno z okrepitevijo zahtev glede dolžne skrbnosti in poročanja in uvedbo izjeme za prave neprofitne organizacije.

K 36. členu

Spremenjeni prvi odstavek 255.g.člena sledi spremenjeni določbi 7.a člena Direktive 2011/16/ EU, ki določa, da države članice EU zagotovijo, da subjekti in računi, ki se obravnavajo, kot je ustrezno, kot neporočevalske finančne institucije in izključeni računi, izpolnjujejo vse zahteve, navedene v oddelku VIII, pododstavek B.1, točka (c), in pododstavek C.17, točka (g), Priloge I, ter zlasti, da status finančne institucije kot neporočevalske finančne institucije ali status računa kot izključenega računa ni v nasprotju z nameni Direktive 2011/16/ EU.

K 37. členu

Predlagana sprememba 255.s člena ZDavP-2 določa obveznost posrednika, da mora v primeru, če se sklicuje na poklicno skrivnost, o tem nemudoma pisno obvestiti svojo stranko, če je ta posrednik, oziroma če ni takega posrednika, je stranka zadevni davčni zavezanec, ter jo obvestiti tudi o njeni obveznosti poročanja iz 255.š člena ZDavP-2.

Določba se spreminja zaradi odločitve Sodišča EU, ki je v sodbi C-694/20 odločilo, da je člen 8ab(5) Direktive Sveta 2011/16/EU glede na člen 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah neveljaven v delu, v katerem uporaba tega člena s strani držav članic EU povzroči, da mora odvetnik, ki deluje kot posrednik v smislu člena 3, točka 21, te direktive, kakor je bila spremenjena, kadar je zaradi poklicne skrivnosti, k varovanju katere je zavezan, oproščen obveznosti poročanja, določene v odstavku 1 člena 8ab navedene direktive, kakor je bila spremenjena, brez odlašanja katerega koli drugega posrednika, ki ni njegova stranka, uradno obvestiti o obveznosti poročanja, ki jo ima ta drugi posrednik na podlagi

odstavka 6 navedenega člena 8ab. Zaradi te odločitve se je spremenila tudi direktiva, ki jasneje določa, v katerih primerih poročča posrednik in koga mora v primeru sklicevanja na poklicno skrivnost obvestiti (ne obvešča se več drugega posrednika, če ta ni njegova stranka).

K 38. členu

V prvem odstavku veljavnega 255.š člena ZDavP-2 se predlaga dopolnitev besedila »ki je njegova stranka«. V povezavi s predlogom za spremembo 255.s člena ZDavP-2 se tudi v tem členu zaradi spremembe Direktive, ki realizira odločitev Sodišča EU, ustrezno prilagodi besedilo.

K 39. členu

S predlagano novo točko 255.aa člena ZDavP-2 se določa, da poročevalskemu operaterju platforme ni treba sporočiti informacij, ki jih je treba zbirati v skladu z odstavkom B oddelka II, Priloge II Direktive 2011/16/EU, kadar poročča pristojnemu organu, ki uporablja identifikacijsko storitev in se za ugotavljanje identitete in vseh davčnih rezidentstev prodajalca opira na neposredno potrditev identitete in rezidentstva prodajalca s strani identifikacijske storitve, ki jo je dala na voljo država članica EU ali EU. Če se je poročevalski operater platforme za ugotavljanje identitete in vseh davčnih rezidentstev prodajalca, o katerem se poročča, oprl na identifikacijsko storitev, se sporočijo ime, identifikator ali identifikatorji identifikacijske storitve in država članica izdajateljica.

K 40. členu

V 255.al členu ZDavP-2, ki ureja izbris tujega operaterja platforme, se predlaga sprememba besedila »zaproši Evropsko komisijo za izbris« tako, da se ga nadomesti z besedo »odstrani. To pomeni, da bo operaterja odstranil že pristojni organ in ni potrebno zaprositi Evropsko komisijo.

K 41. členu

NOVO III.D POGlavJE

S predlogom zakona se dodaja novo III.D poglavje, ki ureja pravila za poročanje in postopke dolžne skrbnosti za poročevalske ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi kot so opredeljeni v prilogi VI Direktive 2011/16/EU in pravilih CARF.

Trg kriptosredstev (vključno s kripto valutami in kripto žetoni) hitro raste. To vpliva tudi na davčne uprave, ki se morajo prilagoditi vse večji vlogi kriptosredstev. Zlasti več značilnosti kriptosredstev bi lahko pomenilo nove izzive za davčne uprave v njihovih prizadevanjih, da zagotavljajo spoštovanje predpisov davčnih zavezancev. Zanašanje kriptosredstev na kriptografijo in tehnologijo razpršene evidence, zlasti tehnologijo veriženja blokov, pomeni, da se lahko izdajajo, evidentirajo, prenašajo in hranijo decentralizirano in se jim ni treba zanašati na običajne finančne posrednike ali glavne upravljavce. S trgom kriptosredstev so se pojavili tudi novi posredniki in drugi ponudniki storitev, kot so borze kriptosredstev in ponudniki denarnic, ki so zdaj lahko le pod omejenim zakonskim nadzorom. Borze kriptosredstev običajno omogočajo nakup, prodajo in menjavo kriptosredstev za druga kriptosredstva ali fiat valute. Ponudniki denarnic ponujajo digitalne "denarnice", ki jih lahko posamezniki uporabijo za hrambo svojih kriptosredstev prek avtorizacije z javnim in zasebnim ključem. Te storitve se lahko zagotavljajo prek spletnih (tj. "vročih") denarnic ali prek ponudnikov, ki ponujajo produkte, ki posameznikom omogočajo hrambo kriptosredstev v nespletnem okolju v naloženih (tj. "hladnih") denarnicah. Obe vrsti produktov sta za davčne organe pomembni.

Trg kriptosredstev pomeni znatno tveganje, da bo nedavni napredek na področju svetovne davčne preglednosti sčasoma spodkopen. Za trg kriptosredstev je zlasti značilen premik od običajnih finančnih posrednikov, značilnih ponudnikov informacij v ureditvah z davčnim poročanjem tretjih oseb, kot je enotni standard poročanja, k novi skupini posrednikov in drugih ponudnikov storitev, za katere so šele nedavno začeli veljati finančni predpisi in za katere pogosto še ne veljajo zahteve glede davčnega poročanja o njihovih uporabnikih. Prav tako možnost, da posamezniki imajo relevantna kriptosredstva v denarnicah, ki niso povezane z nobenim ponudnikom storitev, in prenašajo taka relevantna kriptosredstva med jurisdikcijami, pomeni tveganje uporabe teh relevantnih kriptosredstev za nezakonite dejavnosti ali izogibanje davčnim obveznostim. Na splošno so značilnosti sektorja kriptosredstev zmanjšale pregled davčnih uprav nad davčno relevantnimi dejavnostmi znotraj sektorja, to pa je otežilo preverjanje ustreznosti poročanja o povezanih davčnih obveznostih in njihovega vrednotenja.

CRS, ki ga je OECD objavil leta 2014, je ključno orodje za zagotavljanje preglednosti čezmejnih finančnih naložb in boj proti davčnim utajam "offshore". CRS je izboljšal mednarodno davčno preglednost, ker od zavezanih jurisdikcij zahteva, da pridobijo informacije o računih offshore pri finančnih institucijah in avtomatično izmenjajo te informacije z jurisdikcijami rezidentstva davčnih zavezancev na letni ravni.

Vendar pa relevantna kriptosredstva v večini primerov ne spadajo v okvir CRS, ki se uporablja za običajna finančna sredstva in fiat valute na računih pri finančnih institucijah. Tudi če so relevantna kriptosredstva zajeta v pojem finančnih sredstev za namene opredelitve skrbniškega računa, so lahko ta v neposredni lasti posameznikov v hladni denarnici ali prek borz kriptosredstev, za katere ne veljajo obveznosti poročanja po CRS (če niso finančne institucije), in je zato malo verjetno, da se bo o njih zanesljivo poročalo davčnim organom.

Ker je OECD prepoznal pomen obravnave navedenih tveganj v zvezi s spoštovanjem davčnih predpisov glede kriptosredstev, o katerih se poroča, je oblikoval okvir poročanja o kriptosredstvih, katerega namen je zagotoviti zbiranje in avtomatično izmenjavo informacij o transakcijah s kriptosredstvi, o katerih se poroča. CARF pravila vsebuje postopke dolžne skrbnosti, ki jih morajo upoštevati poročevalski ponudniki storitev kriptosredstev pri prepoznavanju svojih uporabnikov kriptosredstev, in določajo jurisdikcije za namene poročanja ter zbiranje potrebnih informacij v skladu z zahtevami glede poročanja po CARF. V poglavju III.D se dodajo novi 255.as do 255.bk člen.

255.as člen

V prvem odstavku predlaganega 255.as člena je določena uporaba pojmov, opredeljenih v oddelku IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU, ki ureja postopke dolžne skrbnosti, zahteve glede poročanja in druga pravila poročevalskih ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi.

Z drugim odstavkom predlaganega 255.as člena je določeno, da se III. D poglavje smiselno uporablja tudi za poročanje ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi, za namene avtomatične izmenjave podatkov med pristojnim organom in pristojnimi organi jurisdikcij, ki niso države članice EU. Vsebina poročanja poročevalskih ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi je povzeta po OECD pravilih in komentarjih okvira poročanja o kriptosredstvi (v nadaljnjem besedilu: CARF) in spremembah enotnega standarda poročanja (v nadaljnjem besedilu: spremembe CRS), ki jih je Odbor OECD za davčne zadeve potrdil avgusta 2022.³ CARF je novi globalni standard avtomatične izmenjave informacij v davčnih zadevah, ki vsebuje pravila in komentarje, ki urejajo standardizirano poročanje o davčno relevantnih informacijah v zvezi s transakcijami s kriptosredstvi za namene avtomatične izmenjave takih informacij z jurisdikcijami rezidentstva davčnih zavezancev na letni ravni. Pravila glede postopkov dolžne skrbnosti in poročanja, ki so določena z Direktivo 2023/2226/EU in se s tem predlogom zakona prenašajo v ZDavP-2, se tako ob smiselni uporabi uporabljajo tudi za CARF. Ker je CARF ločen in dopolnilni okvir, bodo nekateri subjekti poročali tako po CRS kot po CARF. Namen CARF je poročanje o informacijah v zvezi s kriptosredstvi za odpravo tveganj v zvezi s spoštovanjem davčnih predpisov. Vseeno pa je bila za zmanjšanje bremena poročanja namenjena posebna pozornost učinkovitemu in tekočemu vzajemnemu delovanju CARF in CRS. Opredelitev kriptosredstev, o katerih se poroča, izvzema določene produkte elektronskega denarja in centralnobaščne digitalne valute iz področja uporabe CARF, saj se poročanje o teh sredstvih zagotavlja po CRS. Določena sredstva se lahko štejejo tako za kriptosredstva, o katerih se poroča, po CARF kot finančna sredstva po CRS (npr. delnice, izdane v kripto obliki), zato CRS vsebuje opcijsko določbo za odpravo poročanja o bruto iztržku po CRS, če se o takih informacijah poroča po CARF. Prav tako posredne naložbe v relevantna kriptosredstva prek običajnih finančnih produktov, kot so izvedeni finančni instrumenti ali deleži v naložbenih nosilcih, pokriva CRS in če je to mogoče ter ustrezno, so postopki dolžne skrbnosti skladni s pravili o dolžni skrbnosti CRS, da se zmanjša breme poročevalskih ponudnikov storitev kriptosredstev, zlasti če zanje kot poročevalske finančne institucije veljajo tudi obveznosti CRS. Zlasti CARF omogoča poročevalskim ponudnikom storitev kriptosredstev, za katere velja tudi CRS, da se zanašajo na postopke dolžne skrbnosti pri novih računih, ki se izvajajo za namene CRS.

V tretjem odstavku predlaganega 255. as člena je opredeljen pojem kvalificirane jurisdikcije, za katero se šteje jurisdikcija, če se med pristojnima organoma te jurisdikcije in Republike Slovenije uporablja sporazum o avtomatični izmenjavi informacij na podlagi okvira poročanja o kriptosredstvih, v skladu s katerim pristojni organ Republike Slovenije zagotavlja informacije iz 255.au člena tega zakona in je ta jurisdikcija navedena na seznamu jurisdikcij, ki jim Republika Slovenija zagotavlja informacije o transakcijah v zvezi s kriptosredstvi, objavljenem na spletni strani Ministrstva za finance. Sestavni del CARF sta tudi Večstranski sporazum med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij na podlagi okvira poročanja o kriptosredstvih (v nadaljnjem besedilu: CARF MCAA) in Dodatek k obstoječemu Večstranskemu sporazumu (dodatek k CRS MCA), ki ju je Slovenija podpisala 27. novembra 2024 v Paragvaju. CARF MCAA ureja standardizirano poročanje o davčno relevantnih informacijah v zvezi s transakcijami s kriptosredstvi za namene avtomatične izmenjave takih informacij z jurisdikcijami

³ [Crypto-Asset Reporting Framework and amended Common Reporting Standard: OECD releases IT format for transmitting information and issues interpretative guidance.](#)

rezidentstva davčnih zavezancev na letni ravni. Izmenjava informacij z drugimi jurisdikcijami ne bo potekala na način, da bo poročana v osrednjo podatkovno zbirko, vzpostavljeno pri Evropski komisiji, kot je to za države članice EU določeno v 243. členu ZDavP-2, temveč bo med pristojnim organom Republike Slovenije in pristojnimi organi jurisdikcij, ki so podpisale CARF MCAA, potekala prek OECD enotnega sporočilnega sistema CTS (Common Transmission System).

Med pojmi sta v četrtem in petem odstavku predlaganega 255.s člena opredeljeni oseba, o kateri se poroča, in številka za davčne namene.

V petem odstavku je opredeljena številka za davčne namene, ki pomeni identifikacijsko številko davčnega zavezanca ali funkcijski ekvivalent identifikacijske številke davčnega zavezanca, izdane s strani države članice EU ali kvalificirane jurisdikcije, kjer je oseba rezident

S šestim odstavkom predlaganega 255.as člena se dodaja opredelitev subjekta s sklicem na prilogo VI Direktive 2011/16/EU, kjer se izrecno vključuje tudi samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki opravlja dejavnost.

V sedmem odstavku predlaganega 255.as člena je opredeljen pojem »naslov razpršene evidence«, ki je v skladu z Uredbo (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 opredeljen kot repozitorij informacij, ki hrani evidence poslov in ki je skupen sklopu omrežnih vozlišč DLT (distributed ledger technology) ter sinhroniziran med njimi na podlagi mehanizma soglasja, ki pomeni alfanumerično kodo, ki v omrežju, ki uporablja tehnologijo razpršene evidence ali podobno tehnologijo, označuje naslov, prek katerega se kriptosredstva lahko pošiljajo ali prejemajo, kot je to opredeljeno v 18. točki 3. člena Uredbe (EU) 2023/1113 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev in nekaterih kriptosredstev, in spremembi Direktive (EU) 2015/849.

Z osmim odstavkom predlaganega 255.as člena se določa poročevalno obdobje, ki je v Republiki Sloveniji koledarsko leto, za katero je poročanje zaključeno v skladu z 255.au členom ZDavP-2.

255.aš člen

V 255.aš členu je določena obveznost pristojnega organa v Republiki Sloveniji, ki izdaja dovoljenja ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi v skladu z Uredbo (EU) 2023/1114.

V Zakonu o izvajanju (EU) uredbe o trgih kriptosredstev (Uradni list RS št. 95/24) je določeno, da sta Banka Slovenije in Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: ATVP) pristojna organa za izvajanje Uredbe 2023/1114/EU. V Republiki Sloveniji se je na področju kriptosredstev kot upravljavec kriptosredstev mogoče registrirati pri ATVP.

Direktiva 2023/2226/EU, ki se prenaša v ta predlog ZDavP-2, se uporablja za ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki jih ureja Uredba (EU) 2023/1114 in imajo dovoljenje v skladu z njo, ter za upravljavce kriptosredstev, ki jih navedena uredba ne ureja in nimajo dovoljenja v skladu njo. Oboji so opredeljeni kot poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi, saj morajo poročati v skladu z Direktivo 2023/2226/EU

Postopek registracije ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi se bo vršil po predpisanem postopku, pri čemer je prvi korak priprava dokumentacije. Ponudnik storitev kriptosredstev mora pripraviti vse potrebne dokumente, ki dokazujejo skladnost z zahtevami Uredbe (EU) o trgih kriptosredstev (MiCA) in nacionalne zakonodaje. To vključuje poslovni načrt, notranje politike in postopke, finančne izkaze ter druge relevantne informacije. Sledi drugi korak, to je oddaja vloge. Ponudnik mora vložiti vlogo za registracijo pri pristojnem organu, kar sta ATVP in Banka Slovenije. Tretji korak je, da pristojni organ pregleda vlogo in preveri, ali ponudnik izpolnjuje vse zakonske zahteve. To vključuje preverjanje finančne stabilnosti, ustreznosti notranjih kontrol in skladnosti z zahtevami glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Četrti korak pa je izdaja dovoljenja. Če pristojni organ za izdajo dovoljenja, ki je v Republiki Sloveniji ATVP, ugotovi, da ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi izpolnjuje vse zahteve, izda dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi s kriptosredstvi. Ponudnik je nato vpisan v register oziroma evidenco ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi v Republiki Sloveniji. To je postopek za pridobitev dovoljenja, ki ga je pridobil ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi na podlagi 63. člena Uredbe (EU) 2023/1114.

ATVP je pristojni organ za izdajo in odvzem dovoljenja za vse pravne osebe ali druge subjekte, ki za opravljanje storitev v zvezi s kriptosredstvi potrebujejo dovoljenje (to so pravni subjekti iz a) točke prvega odstavka 59. člena Uredbe 2023/1114/EU).

Kreditnim institucijam, centralno depotni družbi, investicijskemu podjetju, upravljavcu trga, institucijam za izdajo elektronskega denarja, družbam za upravljanje kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPPVP) ali upravitelju alternativnega investicijskega sklada pa ATVP ne izdaja dovoljenja, saj imajo te institucije dovoljenje za ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi že na podlagi 60. člena Uredbe 2023/1114/EU. Kljub temu slednji člen uredbe določa, da morajo prej navedene institucije (tj. institucije, ki so opredeljene v b) točki prvega odstavka 59. člena Uredbe 2023/1114/EU) pristojnemu organu v Republiki Sloveniji posredovati uradno obvestilo o nameravanem opravljanju storitev v zvezi s kriptosredstvi skupaj z zahtevanimi informacijami (npr. program poslovanja, opis mehanizma notranje kontrole, tehnično dokumentacijo sistema informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT), opis postopkov za ločevanje kriptosredstev in denarnih sredstev strank, itd.).

V Republiki Sloveniji ATVP vodi evidenco vseh izdanih in zavrženih dovoljenj. Prav tako vodi evidenco prejetih uradnih obvestil nekaterih finančnih institucij, o čemer pa poroča regulatorju in nadzorniku finančnih trgov v EU (ESMA).

Na podlagi novega 255.aš člena je ATVP, kot pristojni organ za izdajo in odvzem dovoljenja, dolžna najpozneje do 31. decembra zadevnega koledarskega leta pristojnemu organu Republike Slovenije, to je Finančni upravi Republike Slovenije, posredovati seznam vseh ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki jim je bilo izdano dovoljenje za opravljanje dejavnosti in storitev v zvezi s kriptosredstvi.

255.at člen

Z 255.at členom se določajo obveznosti poročevalskih ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi glede izvajanja postopkov dolžne skrbnosti. Oddelka II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU vsebujeta postopke dolžne skrbnosti, ki sledijo pravilom in komentarjem CARF, in jih morajo upoštevati poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi pri prepoznavanju svojih uporabnikov kriptosredstev, in določajo relevantne države članice Ev in kvalificirane jurisdikcije za namene poročanja ter zbiranje potrebnih informacij v skladu z zahtevami glede poročanja. Namen zahtev glede dolžne skrbnosti je, da poročevalskim ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi omogočajo učinkovito in zanesljivo ugotavljanje identitete in davčnega rezidentstva svojih uporabnikov kriptosredstev posameznikov in subjektov ter obvladujočih oseb subjekta, ki je uporabnik kriptosredstev.

Postopki dolžne skrbnosti temeljijo na procesu samopotrditve (Self-certification) enotnega standarda poročanja (CRS) in obstoječih obveznostih po zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, in vsebujejo priporočila OECD projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF) iz leta 2012, vključno s posodobitvami iz junija 2019 v zvezi z obveznostmi, ki se uporabljajo za ponudnike storitev virtualnih sredstev.

Opredelitev kriptosredstev v okviru CARF se osredotoča na uporabo kriptografsko zaščitene tehnologije razpršene evidence kot prepoznavnega dejavnika, na katerem temeljijo ustvarjanje, imetništvo in prenosljivost kriptosredstev. Opredelitev se sklicuje tudi na "podobno tehnologijo", da se zagotovi vključenost tehnoloških novosti, ki se pojavijo v prihodnosti in delujejo na funkcionalno podoben način kot kriptosredstva ter pomenijo podobna davčna tveganja. Opredelitev kriptosredstev se tako nanaša na tista sredstva, ki omogočajo decentralizirano imetništvo in prenos brez vpletenosti običajnih finančnih posrednikov, vključno s stabilnimi kovanci, izvedenimi finančnimi instrumenti, izdanimi v obliki kriptosredstva, in določenimi nezamenljivimi žetoni ("NFT").

Izraz relevantna kriptosredstva (tj. kriptosredstva, ki zahtevajo poročanje o relevantnih transakcijah) iz zahtev glede poročanja izvzame tri kategorije kriptosredstev, ki pomenijo omejena tveganja v zvezi s spoštovanjem davčnih predpisov. V prvi kategoriji so tista kriptosredstva, za katera je poročevalski ponudnik storitev kriptosredstev ustrezno določil, da se ne morejo uporabljati za plačilne ali naložbene namene. Ta izjema temelji na obsegu opredelitve virtualnih sredstev projektne skupine za finančno ukrepanje ("FATF"), njen namen pa je izvzeti kriptosredstva, ki jih ni mogoče uporabiti za plačilne ali naložbene namene. Druga kategorija so centralnobančne digitalne valute, ki pomenijo terjatev v fiat valuti do centralne banke izdajateljice ali monetarnega organa, delujejo pa podobno kot denar na običajnem bančnem računu. Tretja kategorija zajema določene produkte elektronskega denarja, ki pomenijo eno fiat valuto in se lahko unovčijo kadar koli v isti fiat valuti po nominalni vrednosti na podlagi predpisa, izpolnjevati

pa morajo še nekatere druge zahteve. Poročanje o centralnobančnih digitalnih valutah in določenih produktih elektronskega denarja na finančnih računih je zajeto v obseg CRS.

Kriptosredstva, o katerih se poroča in spadajo v okvir CARF, v večini primerov spadajo tudi v okvir priporočil FATF, kar zagotavlja, da lahko zahteve glede dolžne skrbnosti, kolikor je mogoče, izhajajo iz obstoječih zahtev AML/KYC.

Posredniki in drugi ponudniki storitev, ki omogočajo menjave med relevantnimi kriptosredstvi ter med relevantnimi kriptosredstvi in fiat valutami, imajo osrednjo vlogo na trgu kriptosredstev. Tako se tisti subjekti ali posamezniki, ki pri poslovanju zagotavljajo storitve opravljanja poslov menjave kriptosredstev, o katerih se poroča, za stranke ali v njihovem imenu, štejejo za poročevalske ponudnike storitev kriptosredstev po CARF.

Od takih posrednikov in drugih ponudnikov storitev se pričakuje, da imajo najboljši in najcelovitejši dostop do vrednosti relevantnih kriptosredstev in opravljenih poslov menjave. Ti posredniki in drugi ponudniki storitev prav tako spadajo med zavezane subjekte za namene FATF (tj. ponudnike storitev virtualnih sredstev). Kot taki lahko zbirajo in pregledujejo potrebno dokumentacijo svojih strank, med drugim na podlagi dokumentacije AML/KYC.

V zvezi s poročevalskimi verigami je treba poudariti, da bodo za poročevalske ponudnike storitev kriptosredstev veljala pravila, če (i) imajo davčno rezidentstvo v jurisdikciji, ki je sprejela pravila, (ii) so bili ustanovljeni ali organizirani po zakonodaji te jurisdikcije in imajo pravno osebnost ali zanje veljajo zahteve glede davčnega poročanja v tej jurisdikciji, (iii) imajo poslovodstvo v tej jurisdikciji, (iv) imajo dejanski kraj poslovanja v tej jurisdikciji ali (v) opravljajo relevantne transakcije prek podružnice v tej jurisdikciji. CARF vsebuje tudi pravila za preprečevanje dvojnega poročanja, ko tvori poročevalski ponudnik storitev kriptosredstev verigo z več kot eno jurisdikcijo, z oblikovanjem hierarhije pravil o verigi in vključno s pravilom za primere, ko poročevalski ponudnik storitev kriptosredstev tvori verigo z dvema jurisdikcijama na podlagi enake vrste verige.

Pravila in komentarji CARF se osredotočajo na štiri glavne gradnike: i) obseg zajetih kriptosredstev; ii) subjekti in posamezniki, o katerih se zbirajo podatki in za katere veljajo zahteve glede poročanja; iii) transakcije, o katerih je treba poročati, in informacije, o katerih se poroča v zvezi s takimi transakcijami, in iv) postopki dolžne skrbnosti za prepoznavanje uporabnikov kriptosredstev in relevantnih davčnih jurisdikcij za namene poročanja in izmenjave informacij.

255.au člen

V 255.au členu se določa obveznost poročanja za ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi v skladu z oddelkom II priloge VI Direktive 2011/16/EU oziroma oddelkom II CARF.

Za vsako relevantno koledarsko leto ali drugo ustrezno poročevalsko obdobje in v skladu z obveznostmi poročevalskih ponudnikov storitev kriptosredstev iz oddelka II in postopki dolžne skrbnosti iz oddelka II Direktive 2011/16/EU oziroma oddelkom II CARF mora poročevalski ponudnik storitev kriptosredstev poročati o informacijah, ki so navedene v točkah od 1 do 9 prvega odstavka 255.au člena.

V zvezi z obveznostjo poročanja so pomembne tri vrste transakcij, o katerih je treba poročati, in sicer: menjave med kriptosredstvi, o katerih se poroča, in fiat valutami, menjave med eno ali več oblikami kriptosredstev, o katerih se poroča, in prenosi kriptosredstev, o katerih se poroča. O transakcijah se poroča združeno glede na vrsto kriptosredstva, o katerem se poroča, ob razlikovanju med odhodnimi in dohodnimi transakcijami.

Za povečanje uporabljivosti podatkov za davčni organ se o poslih menjave kriptosredstva za kriptosredstvo in kriptosredstva za fiat valuto poroča ločeno. Fiat valuta je denar, ki ga izdajajo vlade (ameriški dolar ali evro), in ki jih ne podpira nobena fizična vrednost, kot so zlato, srebro ali katera koli druga plemenita kovina. Poročevalski ponudniki storitev kriptosredstev bodo prenose razvrščali tudi glede na vrsto prenosa (npr. brezplačna distribucija žetonov ali kovancev – »airdrop«, dohodki iz zastavljanja ali posojilo), če jo poznajo.

Določeno je, da se pri poslih menjave kriptosredstva za fiat valuto o plačnem ali prejetem znesku poroča kot o znesku nakupa ali bruto iztržku. Pri poslih menjave kriptosredstva za kriptosredstvo je določeno, da se o vrednosti kriptosredstva (ob nakupu) in bruto iztržku (ob prodaji) poroča v fiat valuti.

V skladu s tem se pri poslih menjave kriptosredstva za kriptosredstvo transakcija razdeli na dve sestavini, o katerih se poroča, in sicer na prodajo kriptosredstva (bruto iztržek, o katerem se poroča, na podlagi tržne vrednosti ob prodaji) in nakup kriptosredstva (vrednost nakupa, o kateri se poroča, na podlagi tržne vrednosti ob nakupu).

Imetništvo in prenosi kriptosredstev, o katerih se poroča, davčnih zavezancev, ki ne spadajo v okvir poročevalskih ponudnikov storitev kriptosredstev, za katere velja obveznost poročanja, je prav tako relevantno za davčne organe. Za povečanje preglednosti nad njimi se zahteva poročanje o številu enot in skupni vrednosti prenosov kriptosredstev, ki jih je opravil poročevalski ponudnik storitev kriptosredstev v imenu uporabnika kriptosredstev opravil na naslove razpršene evidence iz Uredbe (EU) 2023/1114den, ki niso povezane s ponudnikom storitev virtualnih sredstev ali finančno institucijo. Če te informacije porajajo dvome v skladnost s predpisi, lahko davčne uprave zaprosijo za podrobnejše informacije o naslovih razpršene evidence iz Uredbe (EU) 2023/1114c, povezanih z uporabnikom kriptosredstev, prek obstoječih kanalov za izmenjavo informacij za davčne namene.

255.av člen

Z 255.av členom se določa obveznost pristojnega organ, da informacije iz 255.au člena ZDavP-2 poleg državam članicam EU sporoča tudi kvalificiranim jurisdikcijam iz tretjega odstavka 255.as člena tega zakona, za katere se uporablja CARF MCAA, ki je sestavni del CARF, in ga je podpisala tudi Republika Slovenija. S podpisom CARF MCAA, ki ureja standardizirano poročanje o davčno relevantnih informacijah v zvezi s transakcijami s kriptosredstvi za namene avtomatične izmenjave teh informacij z jurisdikcijami rezidentstva davčnih zavezancev na letni ravni, je podana zaveza, da bo pristojni organ te informacije izmenjal tudi z drugimi jurisdikcijami. Gre za kvalificirane jurisdikcije, za katere se uporablja sporazum med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij na podlagi OECD okvira poročanja o kriptosredstvih. CARF MCAA bo začel veljati šele takrat, ko bo Slovenija usklajevalnemu organu sekretariata OECD predložila vso potrebno dokumentacijo, ki je določena v CARF MCAA. To pomeni po uveljavitvi sprememb in dopolnitev, ki izhajajo iz III. Poglavja ZDavP-2, s katero se v nacionalno zakonodajo prenesejo pravila in potrebni komentarji CARF. Izmenjava med pristojnim organom Republike Slovenije in pristojnimi organi jurisdikcij, ki so podpisale CARF MCAA, bo potekala na podlagi skupne sheme poročanja prek enotnega sporočilnega sistema CTS (Common Transmission System).

255.az člen

V 255.az členu je določeno, da Ministrstvo za finance objavi seznam kvalificiranih jurisdikcij na spletnih straneh Ministrstva za finance. Seznam, ki se posodablja na letni ravni, vsebuje vse jurisdikcije, ki jim Republika Slovenija zagotavlja informacije iz 255.au člena ZDavP-2 na podlagi CARF MCAA.

255.až člen

V 255.až členu sta določena čas in način poročanja poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi pristojnemu organu. Določeno je, da poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi sporoči informacije iz 255.au člena ZDavP-2 v zvezi s poročevalnim obdobjem najpozneje do 31. maja leta, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je uporabnik identificiran kot uporabnik, o katerem se poroča. V primeru, da v koledarskemu letu, za katero se poroča, poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi ni identificiral uporabnikov, o katerih se poroča, to prav tako sporoči pristojnemu organu. Obliko in način sporočanja informacij pa se določi s podzakonskim aktom.

255.ba člen

Z 255.ba členom se ureja obveznost vodenja evidence glede postopkov dolžne skrbnosti, ki davčnemu organu omogočajo nadzor na pravilnostjo izvajanja obveznosti po tem poglavju. Evidence se hranijo 5 let po koncu poročevalskega obdobja, na katerega se nanašajo.

255.bb člen

Z 255.bb členom se ureja obveznost, da davčni organ naslovi zahtevo za poročanje na poročevalske ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi, če ti ne sporočijo vseh informacij, ki so potrebne, da pristojni organ lahko izpolni obveznost glede avtomatične izmenjave podatkov.

255.bc člen

V 255.bc členu se ureja preverjanje in popravek poročila. Postopek verifikacije zbranih podatkov v okviru postopka dolžne skrbnosti morajo izvajati poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi. Izpolnjevanje teh zahtev glede zbiranja in verifikacije pa preverja pristojni organ.

255.bč člen

Z 255.bč členom se določa obveznost registracije upravljavca kriptosredstev za namen izpolnjevanja zahtev glede poročanja na podlagi 255.av člena ZDavP-2. Upravljavci kriptosredstev, ki ne spadajo na področje uporabe Uredbe (EU) 2023/1114, morajo pa v skladu s III. D poglavjem sporočiti informacije o uporabnikih kriptosredstev, ki so rezidenti EU, se morajo za namene izpolnjevanja svojih obveznosti poročanja registrirati v eni sami državi članici EU.

255.bd člen

V 255.bd členu so določeni elementi vloge za enkratno registracijo upravljavca kriptosredstev, ki jih mora poleg splošnih zahtev v skladu z ZDavP-2 upravljavec kriptosredstev navesti, in način predložitve vloge.

255.be člen

Z 255.be členom je določena obveznost upravljavca kriptosredstev, da predloži potrdilo ali drugo uradno obvestilo, s katerim dokazuje, da izpolnjevanja obveznosti registracije v drugi državi članici EU ali kvalificirani jurisdikciji.

255.bf člen

V 255.bf členu je določena obveznost pristojnega organa Republike Slovenije, da pristojnim organom drugih držav članic EU pošlje uradno obvestilo o dodeljeni identifikacijski številki upravljavca kriptosredstev.

255.bg člen

Z 255.bg členom je določen način preklica registracije na zahtevo upravljavca kriptosredstev. Upravljavec kriptosredstev predloži pisno potrdilo o spremembi registracije, s katerim zahteva preklic registracije, na zadnji dan obdobja poročanja, in navede, če ima uporabnika, o katerem se poroča, v državi članici EU ali kvalificirani jurisdikciji. Če uporabnika, o katerem se poroča, v državi članici EU ali kvalificirani jurisdikciji nima, davčni organ ne prekliče registracije upravljavca kriptosredstev.

255.bh člen

V 255.bh členu se določi preklic enkratne registracije upravljavca kriptosredstev po uradni dolžnosti. Določeno je, da če upravljavec kriptosredstev po dveh opominih ne izpolni obveznosti poročanja v skladu z 255.av členom ZDavP-2, pristojni organ prekliče enkratno registracijo upravljavca kriptosredstev, opravljeno na podlagi 255.bd člena tega zakona. Rok za preklic enkratne registracije po uradni dolžnosti je najpozneje po izteku 90 dni od prvega opomina, vendar ne pred iztekom 30 dni po drugem opominu pristojnega organa. Prav tako je s tem členom določeno, da se upravljavec kriptosredstev, ki mu je bila enkratna registracija preklicana, lahko ponovno registrira, če izpolni določene pogoje.

255.bi člen

Z 255.bi členom je določen izbris upravljavca kriptosredstev iz evidence enkratne registracije upravljavcev kriptosredstev, če mu je bila enkratna registracija preklicana v Republiki Sloveniji.

255.bj člen

Z 255.bj členom se določa obveznost pristojnega organa glede sporočanja informacij o vpisu in izbrisu enkratne registracije upravljavcev kriptosredstev v centralni register, ki je vzpostavljen pri Evropski komisiji.

255.bk člen

S tem členom se določa, da lahko minister, pristojen za finance, podrobneje določi način izvajanja tega poglavja zakona.

NOVO III.E poglavje

S predlogom zakona se dodaja novo III.E poglavje, ki ureja pravila za vložitev obračuna in standardni obrazec za informativni obračun povrhnjega davka, skladno s prilogo VII Direktive 2011/16/EU in pravili GloBE, ki so opredeljena v 3. členu ZMD. Pravila GloBE pomenijo vzorčna pravila GloBE, komentar k vzorčnim pravilom GloBE in vse dogovorjene upravne smernice, ki so bile pripravljene v okviru vključujočega okvira OECD/G20 za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička (vključno z informativnim obrazcem za obračun, načinom razširjanja in vsemi drugimi smernicami, pogoji ali zahtevami, dogovorjenimi kot del izvedbenega okvira GloBE).

255.bl člen

V prvem odstavku predlaganega 255.bl člena je določena uporaba pojmov, opredeljenih v oddelku I Priloge VII Direktive 2011/16/EU, ki ureja pravila za vložitev standardnega informativnega obrazca za obračun povrhjnega davka.

Z 255.bo členom se določa obveznost pristojnega organa, da informacije iz 255.bm člena ZDavP-2 poleg državam članicam EU sporoča tudi drugim jurisdikcijam, za katere se uporablja (GIR MCAA, in ga bo predvidoma v mesecu juliju 2025 podpisala tudi Republika Slovenija. S podpisom GIR MCAA, ki ureja standardizirano poročanje o davčno relevantnih informacijah GloBE za namene avtomatične izmenjave teh informacij z jurisdikcijami rezidentstva davčnih zavezancev na letni ravni, je podana zaveza, da bo pristojni organ te informacije izmenjal tudi z drugimi jurisdikcijami. Ob upoštevanju notranjepravnih postopkov za začetek veljavnosti GIR MCAA (končan postopek ratifikacije), bo ta začel veljati šele takrat, ko bo Slovenija usklajevalnemu organu sekretariata predložila vso potrebno dokumentacijo, ki je določena v prvem odstavku 7. člena GIR MCAA. Izmenjava med pristojnim organom Republike Slovenije in pristojnimi organi jurisdikcij, podpisnic GIR MCAA, bo potekala na podalgi skupne sheme poročanja prek enotnega sporočilnega sistema CTS (Common Transmission System).

V tretjem odstavku je določen informativni obrazec za obračun povrhjnega davka, ki je standardiziran obrazec za obračun povrhjnega davka, čeprav je v oddelku I Prilogi VII Direktive 2011/16/EU uporabljen pojem informativna napoved za odmero povrhjnega davka, ki pomeni informativno napoved, ki jo vložijo krovni matični subjekt, imenovani vložniški subjekt, imenovani lokalni subjekt ali subjekt v sestavi, standardni obrazec zanjo pa je določen v oddelku IV te priloge. Obrazec za obračun povrhjnega davka je sestavljen iz dveh delov, in sicer splošnega razdelka, ki vsebuje splošne informacije o mednarodni skupini podjetij kot celoti, vključno z njeno korporativno strukturo in splošnim pregledom uporabe pravil GloBE za mednarodno skupino podjetij, ter enega ali več razdelkov za posamezne jurisdikcije, ki izražajo podrobno uporabo pravil GloBE in kvalificiranega domačega minimalnega povrhjnega davka, če je to primerno, za vsako jurisdikcijo, v kateri deluje mednarodna skupina podjetij. Deli informativnega obrazca za obračun povrhjnega davka, ki jih je treba zagotoviti vsaki jurisdikciji, v kateri deluje mednarodna skupina podjetij, so večstransko dogovorjeni kot del načina razširjanja in so odvisni od strukture mednarodne skupine podjetij ter vrstnega reda pravil v skladu s pravili GloBE.

S črtim odstavkom se določajo vzorčna pravila o globalnem preprečevanju zmanjševanja davčne osnove (GloBE), o katerih je bil dosežen dogovor v vključujočem okviru OECD/G20, ki v členu 8. 1.1. določajo, da mora vsak subjekt v sestavi mednarodne skupine podjetij letno vložiti informativni obrazec za obračun povrhjnega davka (GIR) pri davčni upravi jurisdikcije, v kateri se nahaja. V skladu s členom 8.1.2. vzorčnih pravil GloBE je subjekt v sestavi oproščen obveznosti predložitve informativnega obrazca za obračun povrhjnega davka davčni upravi jurisdikcije izvajalke, v kateri se nahaja, če informativni obrazec za obračun povrhjnega davka, ki je v skladu z zahtevami pravil GloBE, do roka za predložitev predloži krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt, ki se nahaja v jurisdikciji, ki ima s to jurisdikcijo sklenjen kvalificirani sporazum med pristojnimi organi.

V petem odstavku je opredeljena jurisdikcija, ki pomeni državo članico EU ali drugo jurisdikcijo, ki je za dano poslovno leto poročanja izvajala bodisi kvalificirano pravilo o vključitvi dohodkov bodisi kvalificirano pravilo o prenizko obdavčenih dobičkih, kakor sta opredeljeni v 19. in 44. točki 7. člena ZMD. Čeprav je privzeti mehanizem iz vzorčnih pravil GloBE lokalna predložitev, centralna predložitev zmanjša breme izpolnjevanja zahtev za mednarodne skupine podjetij, saj omejuje število jurisdikcij, v katerih morajo subjekti v sestavi predložiti informativni obrazec za obračun povrhjnega davka. Če imajo vse jurisdikcije izvajalke in jurisdikcije, ki uporabljajo samo kvalificirani domači minimalni povrhnji davek, v katerih se nahajajo subjekti v sestavi mednarodne skupine podjetij, sklenjen kvalificirani sporazum med pristojnimi organi z jurisdikcijo krovnega matičnega subjekta ali imenovanega vložniškega subjekta, centralna predložitev omogoča mednarodni skupini podjetij, da predloži informativni obrazec za obračun povrhjnega davka pri eni sami davčni upravi, ki nato izmenja ustrezne informacije z drugimi ustreznimi jurisdikcijami.

S šestim odstavkom se opredeljuje kvalificirani sporazum med pristojnimi organi, ki pomeni dvostranski ali večstranski sporazum ali dogovor med dvema pristojnima organoma ali več pristojnimi organi, ki določa avtomatično izmenjavo informativnih obrazcev za obračun povrhjnega davka. Pri tem je treba omeniti večstranski sporazum med pristojnimi organi o izmenjavi informacij GloBE (GIR MCAAAA), katerega osnutek besedila je bil pripravljen v okviru OECD, in je pomemben zaradi lažjega in učinkovitega izvajanja pravil GloBE pri avtomatični izmenjavi informacij, vključenih v informativne obrazce za obračun povrhjnega

davka, z jurisdikcijami izvajalkami in jurisdikcijami, ki uporabljajo samo kvalificirani domači povrhnji davek, in ga bo predvidoma v mesecu juliju 2025 podpisala tudi Republika Slovenija.

255.bm člen

S tem členom se določa obveznost krovnega matičnega subjekta ali imenovanega vložniškega subjekta glede vložitve informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka pri pristojnem organu.

255.bn člen

S tem členom se določa obveznost krovnega matičnega subjekta ali imenovanega vložniškega subjekta glede vložitve popravka informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka pri pristojnem organu.

255.bo člen

Z 255.bo členom se določa obveznost pristojnega organa, da informacije iz 255.bm člena ZDavP-2 poleg državam članicam EU sporoča tudi drugim jurisdikcijam, za katere se uporablja Večstranski sporazum med pristojnimi organi o izmenjavi informacij GloBE (GIR MCAA), in ga bo predvidoma v mesecu juliju 2025 podpisala tudi Republika Slovenija. S podpisom GIR MCAA, ki ureja standardizirano poročanje o davčno relevantnih informacijah GloBE za namene avtomatične izmenjave teh informacij z jurisdikcijami rezidentstva davčnih zavezancev na letni ravni, je podana zaveza, da bo pristojni organ te informacije izmenjal tudi z drugimi jurisdikcijami. Ob upoštevanju notranje pravnih postopkov za začetek veljavnosti GIR MCAA (končan postopek ratifikacije), bo ta začel veljati šele takrat, ko bo Slovenija usklajevalnemu organu sekretariata predložila vso potrebno dokumentacijo, ki je določena v prvem odstavku 7. člena sporazuma. To pomeni, da bo najprej treba sprejeti zakonsko podlago, s katero se določijo pravila, potrebna za izvajanje GloBE. Izmenjava med pristojnim organom Republike Slovenije in pristojnimi organi jurisdikcij, ki so podpisale GIR MCAA, bo potekala na podlagi skupne sheme poročanja prek enotnega sporočilnega sistema CTS (Common Transmission System).

255.bp člen

V 255.bp členu je določeno, da Ministrstvo za finance na spletnih straneh objavi seznam kvalificiranih jurisdikcij. To so vse jurisdikcije, ki jim Republika Slovenija zagotavlja informacije iz 255.bm člena ZDavP-2 na podlagi Večstranskega sporazuma med pristojnimi organi o izmenjavi informacij GloBE.

255.br člen

S tem členom se določa, da lahko minister, pristojen za finance, podrobneje določi način izvajanja tega poglavja zakona.

K 42. členu

Črta se beseda »pisnega« v veljavnem tretjem odstavku, ki določa, da se prejemniku dohodka davek v skladu s prvim ali drugim odstavkom tega člena vrne na podlagi njegovega pisnega zahtevka, ki ga vložijo pri davčnem organu.

Z namenom večje uporabe elektronskega poslovanja, ki omogoča hitrejšo obdelavo zahtevkov s pomočjo vzpostavljene programske opreme in skrajšanje časa reševanja, se s predlogom drugega odstavka 85.b člena predlaga obvezno elektronsko vlaganje zahtevkov za vračilo davčnega odtegljaja, če jih predloži pooblaščenec, ki je fizična oseba z dejavnostjo ali pravna oseba, za prejemnika dohodka.

Davčni organ v obdobju zadnjih treh let zaznava trend bistvenega povečanja števila teh zahtevkov, kar zahteva dodatne kadrovske resurse, zato se predlaga elektronsko vlaganje zahtevkov za vračilo davka, ki je bil izračunan ob uporabi davčne stopnje, določene z zakonom o obdavčevanju oziroma s tem zakonom, in zneskom davka, ki bi bil izračunan ob uporabi davčne stopnje, določene z mednarodno pogodbo oziroma zahteva celotni znesek plačanega davka.

	način vložitve/leto	2022	%	2023	%	2024	%
KIDO 9-12	papirno	8020	99,74%	9273	99,42%	11736	78,41%
	elektronsko	21	0,26%	54	0,58%	3232	21,59%
	SKUPAJ	8041	100,00%	9327	100,00%	14968	100,00%

Podatki FURS.

Iz prikaza je razvidno, da je skupno število prejetih zahtevkov KIDO 9-12 bistveno naraslo iz 8041 v letu 2022 na 9327 v letu 2023 in na 14968 v letu 2024. Zaradi tega se podaljšuje čas obdelave zahtevkov za

vračilo in izdaje odločb za uveljavitev ugodnosti. Po podatkih FURS je po pooblaščenih oddana večina zahtevkov za zavezance – tuje prejemnike dohodkov.

Pooblaščenec je lahko fizična oseba, fizična oseba z dejavnostjo ali pravna oseba. Za pravne osebe in fizične osebe z dejavnostjo že velja obveznost elektronskega poslovanja z davčnim organom (vlaganja obračunov, po predlogu 85.b člena tudi obveznost uporabe informatiziranih obrazcev, ki jih morajo ti zavezanci vlagati prek sistema eDavki).

Upoštevač predlog novega 85.b člena bodo zahtevke za vračilo davčnega odtegljaja na podlagi 262. člena ZDavP-2 morali vlagati prek informatiziranega obrazca tudi pooblaščenca, ki so poslovni subjekti.

K 43. členu

S predlogom se za davčne zavezance podaljšuje rok za posredovanje podatkov iz naslova davčnih olajšav, ki jih potrebuje davčni organ za pravilno sestavo informativnega izračuna dohodnine. Po veljavni ureditvi je rok 5. februar tekočega leta za preteklo leto, po predlogu pa je končni rok 15. februar tekočega leta za preteklo leto.

S predlogom se hkrati določi, da davčni zavezanec, ki uveljavlja olajšavo za vzdrževane družinske člane, pošlje podatke v elektronski obliki prek sistema eDavki.

Za zavezance za davek, ki opravljajo dejavnost, je predpisano obvezno elektronsko poslovanje (predlaganje obračunov in vročanje dokumentov). Obvezna predložitev obračuna davka v elektronski obliki je bila predpisana že v letu 2006 (v petem odstavku 51. člena Zakona o davčnem postopku, v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2).⁴ Pri uvedbi obveznega elektronskega načina poslovanja je bilo upoštevano, da so zavezanci za davek imeli že določeno obveznost predložitve podatkov v informatizirani obliki za Statistični urad Republike Slovenije, Agencijo za plačilni promet Republike Slovenije, banke in druge institucije. Elektronski način predlaganja obračunov davka prinaša koristi zavezancem za davek kot davčnemu organu. Zavezancem za davek prek sistema eDavki omogoča, da ob vgrajenih logičnih in matematičnih kontrolah podatke za davčne namene pred oddajo davčnemu organu sami preverjajo. Davčnemu organu podatki, ki jih pridobi v elektronski obliki, zagotavljajo hitrejšo obdelavo in omogočajo večjo učinkovitost pri vsebinskem nadzoru obračunov davka in usmeritev nadzora na davčne zavezance, pri katerih je prostovoljno izpolnjevanje davčnih obveznosti slabše. Takšen pristop glede načina poslovanja Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: FURS) povečuje učinkovitost pobiranja davkov, kar je v javnem interesu, FURS in zavezancem za davek pa znižuje administrativne stroške.⁵ Pomembno je tudi, da sistem eDavki zagotavlja varnost podatkov in je enostaven za uporabo. Za poslovne subjekte (pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost) je predpisano elektronsko vročanje dokumentov, izdanih s strani FURS, in sicer prek sistema eDavki (85.a člen ZDavP-2).

Glavne prednosti elektronskega poslovanja so nižji stroški, hitrejša dostopnost do storitev oziroma informacij, enostavnejše in hitrejšo izpolnjevanje davčnih obveznosti in uveljavljanje pravic in pravnih koristi, hitrejšo vodenje postopka ter pravilna sestava informativnega izračuna dohodnine, stalna dostopnost (davčni zavezanec lahko pošlje vlogo kadar koli iz katerega koli mesta – od doma, iz službe itd., lahko vpogleda v knjigovodsko kartico in se seznanja s stanjem glede obveznosti, po tej elektronski poti prejme tudi odločbo, dokument, lahko si shrani – arhivira ta dokument). Zaradi prednosti, ki jih prinaša elektronsko poslovanje, predlagatelj podpira postopno prehajanje na elektronsko poslovanje (vlaganje vlog in vročanje) tudi za fizične osebe.

S predlogom za dopolnitev drugega odstavka 270. člena ZDavP-2 se določa obveznost vlaganja vlog za uveljavljanje olajšave za vzdrževane družinske člane (Ie) v elektronski obliki prek sistema eDavki, informacijskega sistema FURS. Obvezno elektronsko vlaganje vlog za uveljavljanje olajšave za vzdrževane družinske člane bo odpravilo oziroma zmanjšalo možnosti za napake pri vnosu podatkov ter s tem omogočilo pravilno in hitrejšo izvedbo davčnih postopkov, t. j. pripravo informativnega izračuna dohodnine, kar bo razbremenilo delo davčnega organa, pospešilo postopke odmere dohodnine ter s tem povečalo učinkovitost pobiranja davkov. Davčnim zavezancem iz tega razloga ne bo treba vlagati ugovorov zoper informativni izračun. Nadaljnja prednost za davčne zavezance, ki imajo preplačilo davkov zaradi preveč plačanega davka (akontacij dohodnine, plačane med letom), je ta, da bodo hitreje prišli do

⁴ Uradni list RS, št. 117/06. Ta ureditev velja od 1. 1. 2007, uporabljati pa se je začela 1. 4. 2007.

⁵ Prim. Zakon o davčnem postopku: s komentarjem / Tone Jerovšek in avtorji. – 1. izd. – Ljubljana. Davčno izobraževalni inštitut; Maribor: Davčno finančni raziskovalni inštitut, 2008, str. 133.

vračila. Vlaganje (izpolnjevanje in pošiljanje) vlog za uveljavitev olajšave po elektronski poti je enostavno in hitro.

Z zakonom predpisan omejen način vlaganja vlog ne omejuje uveljavljanja pravic zavezancev za davek, saj davčni zavezanci nimajo samo ene možnosti za uveljavljanje davčne olajšave za vzdrževane družinske člane, kot to praviloma velja za vse druge davčne olajšave, temveč imajo za uveljavljanje olajšave, kot je to v nadaljevanju prikazano, številne možnosti. Iz tega razloga predlagani ureditvi ni mogoče očitati, da lahko predstavlja kršitev načela enakosti iz 14. člena Ustave Republike Slovenije in kršitev enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave Republike Slovenije. Pri določitvi obveznega elektronskega načina vlaganja vlog za namen pravilne sestave informativnega izračuna dohodnine na letni ravni in drugih že predstavljenih prednosti je predlagatelj upošteval tudi, da to olajšavo uveljavljajo predvsem mlajše osebe, ki praviloma uporabljajo elektronske naprave. Glede na številne možnosti za uveljavljanje olajšave predlagatelj meni, da s tem načinom ni omejena dostopnost do storitev davčnega organa oziroma uveljavljanja pravic davčnih zavezancev in zato tudi ni potrebe po zagotovitvi še drugih možnosti vlaganja vlog (npr. oddaja vlog v fizični obliki ali ustno na zapisnik pri davčnem organu ali po pošti).

Uslužbenci FURS na finančnih uradih že nudijo podporo za prehod na elektronski način vsem davčnim zavezancem, ki nimajo opreme za elektronski dostop do sistema eDavki ali pa imajo težave pri izpolnjevanju in oddajanju obrazcev. Poleg tega je poenostavljena oddaja obrazcev prek sistema eDavki, saj je dostop možen tako z uporabo digitalnega potrdila kot tudi z uporabo uporabniškega imena in gesla. Dostop do sistema eDavki je mogoč tudi prek aplikacije za mobilne telefone. Davčni zavezanec pa lahko pooblasti drugo osebo za oddajo obrazca prek sistema eDavki, pri čemer pooblastilo lahko posreduje FURS tudi na papirnem obrazcu.

Vlogo, ki ne bo vložena po elektronski poti, bo davčni organ zavrgel le, če je ne bo mogoče vsebinsko obravnavati. Če pa jo bo mogoče vsebinsko obravnavati, pa je zaradi formalne kršitve ne bo zavrgel. Ker pa v tem primeru ne gre za vlaganje zahteve, temveč le za posredovanje podatkov v zvezi z uveljavljanjem olajšave v informativnem izračunu dohodnine, davčni organ tega podatka v primeru, če ne bo posredovan po elektronski poti, pri informativnem izračunu dohodnine ne bo upošteval. Če bo davčni zavezanec želel uveljavljati olajšavo, bo moral vložiti ugovor zoper informativni izračun dohodnine.

Olajšavo za vzdrževane družinske člane lahko zavezanci za dohodnino uveljavljajo ali spreminjajo:

- na mesečni ravni pri izračunu akontacije dohodnine, in sicer pri svojem delodajalcu z obrazcem, ki se imenuje »obvestilo o uveljavljanju olajšave za vzdrževane družinske člane pri izračunu akontacije dohodnine«,
- na letni ravni pri informativnem izračunu tako, da do 5. februarja tekočega leta za preteklo leto vložijo vlogo za uveljavljanje posebne olajšave,
- v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine,
- v napovedi za odmero dohodnine, če ne prejmejo informativnega izračuna dohodnine do 15. junija tekočega leta za preteklo leto,
- v roku za pritožbo na odločbo o odmeri dohodnine, če vložijo napoved za odmero dohodnine, ker ne prejmejo informativnega izračuna dohodnine do 15. junija tekočega leta za preteklo leto.

V zgoraj naštetih primerih lahko davčni zavezanci oddajo vloge po elektronski poti ali v fizični obliki (na obrazcu) po pošti ali ustno na zapisnik pri davčnem organu. Zaradi teh razlogov po mnenju predlagatelja tudi ni potencialne diskriminacije fizičnih oseb, ki nimajo tehničnih naprav ali teh zaradi določenih razlogov ne morejo uporabiti oziroma uporabljati.

Za prilagoditev davčnih zavezancev – fizičnih oseb na obvezno elektronsko poslovanje s finančno upravo, ki bodo uveljavljali posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane na podlagi 270. člena ZDavP-2, je predlagano prehodno obdobje, in sicer z začetkom uporabe 1. januarja 2027.

K 44. členu

Po veljavni ureditvi mora davčni zavezanec plačati razliko med akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti, izračunano v davčnem obračunu, in predhodno akontacijo dohodnine in davčnim odtegljajem, v 30 dneh od dneva predložitve davčnega obračuna.

Predlaga se sprememba roka za plačilo poročuna akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti tako, da se določi obveznost plačila v 30 dneh od roka za predložitev davčnega obračuna. Če je rok za predložitev davčnega obračuna 31. 3., je rok za plačilo 30. 4. Rok za plačilo ne bo

več vezan na dejansko predložitev davčnega obračuna, temveč na končni rok za predložitev davčnega obračuna. Npr. davčni zavezanec bo moral plačati obveznost iz davčnega obračuna 30. 4., čeprav je davčni obračun vložen že 15. februarja.

Po mnenju Gospodarske zbornice Slovenije – Zbornice računovodskih servisov bi predlagan način omogočil davčnim zavezancem uravnavati likvidnost, čeprav jo je mogoče doseči s poznejšo oddajo obračunov.

K 45. členu

Glej obrazložitev k 301. členu.

K 46. členu

Veljavni 323. člen ZDavP-2 določa, da mora davčni zavezanec napoved za odmero akontacije dohodnine od drugega dohodka vložiti v 15 dneh od dneva prejema dohodka pri davčnem organu.

Davčni zavezanci, ki dosegajo dohodke na podlagi poslovanja z virtualnimi valutami, prejemajo dohodke, ki se po ZDoh-2 obdavčijo kot drugi dohodek, pri čemer je teh izplačil veliko že na mesečnem nivoju. To pomeni, da mora davčni zavezanec v skladu z veljavno določbo vlagati napoved za odmero dohodnine od drugih dohodkov vsakih 15 dni. S predlagano spremembo se navedena administrativna ovira odpravlja tako, da bo lahko davčni zavezanec vložil le eno napoved za dohodke, dosežene v preteklem mesecu.

K 47. členu

Tako kot velja obvezna oddaja prek sistema eDavki za napovedi za odmero dohodnine od dobička od odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov (sedmi odstavek 326. člena ZDavP-2), se predlaga obvezno oddajo napovedi prek sistema eDavki tudi za odmero dohodnine od drugih obresti in dividend in ti. bančnih obresti, v kolikor davčni zavezanec v posameznem davčnem letu doseže več kot 5 izplačil obresti oz. dividend.

Delež zavezancev, ki napovedi oddajo prek sistema eDavki, ni velik. Uradne osebe davčnega organa morajo tako vse napovedi vnašati v računalnik, pri tem pa jim napovedi, kjer je število tovrstnih izplačil večje, vzame veliko časa. Z uvedbo obvezne oddaje prek sistema eDavki (če je več kot 5 izplačil) bi prihranili čas, ki bi ga lahko usmerili v kontrolo. Poudariti je treba, da je z razvojem trgovalnih platform kot tudi z ustanavljanjem neo bank število izplačil bistveno narastlo, pri tem pa gre za izplačila, ki niso visoka, ne glede na to pa je treba vsa izplačila napovedati po datumu prejema.

K 48. členu

Pri predlagani spremembi drugega in četrtega odstavka gre za redakcijski popravek v veljavnem drugem in tretjem odstavku, ki vsebujeta sklic na napačno določbo.

Šesti in sedmi odstavek 331. člena ZDavP-2 glede obveščanja družbenikov prenosnih družb, ki so fizične osebe, o uveljavljanju oziroma zavrnitvi ugodnosti, se črtata, saj je obveščanje teh družbenikov o opravi priglasitve ter uveljavljanju odloga ugotavljanja davčne obveznosti, določenega v zakonu, ki ureja dohodnino, urejeno v novem petem odstavku 380. in 381. členu ZDavP-2, ki določa, da je družba, ki pri davčnem organu opravi priglasitev, dolžna najpozneje v 15 dneh po priglasitvi transakcije, vse subjekte, udeležene v transakciji (vključno z družbeniki prenosne družbe, ki so fizične osebe), obvesti o opravljeni priglasitvi in o uveljavljanju davčnih upravičenj in obveznosti, določenih z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb oziroma o uveljavljanju odloga ugotavljanja davčne obveznosti, določenega z zakonom, ki ureja dohodnino. Obveščanje o zavrnitvi ugodnosti je določeno v predlogu petega odstavka 380. oziroma 381. člena ZDavP-2. in sicer ima dolžnost obveščanja družba, ki je opravila priglasitev. Družbeniki bodo tako seznanjeni o zavrnitvi ugodnosti, kar pomeni, da bodo lahko ustrezno in pravočasno postopali naprej (vložili napoved za odmero davka, popravili obračun itd.).

Ostali odstavki se preštevilčijo.

K 49. členu

Veljavni 360. člen ureja sestavo in predložitev davčnega obračuna pri postopkih prenehanja davčnega zavezanca (npr. pri prenehanju zaradi izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije). S predlogom se določi, da je (končni) davčni obračun za davčnega zavezanca po tem členu dolžan sestaviti in davčnemu organu predložiti posameznik, ki je bil ob prenehanju davčnega zavezanca njegov zakoniti zastopnik (poslovodja, člani uprave itd.) Ta je namreč tisti, ki je do prenehanja davčnega zavezanca vodil njegove posle, ga

zastopal in predstavljal, bil odgovoren za zakonitost njegovega poslovanja itd. Končni rok za predložitev davčnega obračuna je 30 dni od prenehanja davčnega zavezanca, razen če je z zakonom določeno drugače.

Z določitvijo osebe, ki je dolžna sestaviti in predložiti obračun, se omogoči sankcioniranje za kršitev te obveznosti (glej predlog za dopolnitev 395. člena).

K 50. členu

Veljavni 369. člen ureja sestavo in predložitev davčnega obračuna pri postopku prenehanja davčnega zavezanca po skrajšanem postopku. S predlogom se določi, da je (končni) davčni obračun za davčnega zavezanca po tem členu dolžan sestaviti in davčnemu organu predložiti posameznik, ki je bil ob prenehanju davčnega zavezanca njegov zakoniti zastopnik (poslovodja, člani uprave itd.). Ta je namreč tisti, ki je do prenehanja davčnega zavezanca vodil njegove posle, ga zastopal in predstavljal, bil odgovoren za zakonitost njegovega poslovanja itd. Končni rok za predložitev davčnega obračuna je 30 dni od dneva izbrisa iz registra.

Z določitvijo osebe, ki je dolžna sestaviti in predložiti obračun, se omogoči sankcioniranje za kršitev te obveznosti (glej predlog za dopolnitev 395. člena).

K 51. členu

Glej obrazložitev k 301. členu.

K 52. členu

V skladu z veljavno ureditvijo postopka priglasitve pri prenosu premoženja se priglasitev opravi pred predvidenim datumom transakcije, davčni organ pa lahko v 90 dneh za velike družbe oziroma v 45 dneh za mikro, male in srednje družbe izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2. Če davčni organ ne izda odločbe o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, je možna obnova postopka.

Tako določen rok za opravo priglasitve (pred predvidenim datumom transakcije) v praksi povzroča težave, saj ni dovolj natančen in jasen, poleg tega pa tudi ni prekluziven, kar je odločilo že Upravno sodišče RS (sodba št. 2042/2008-10 z dne 24. 8. 2010). Sodišče je v zvezi z rokom za opravo priglasitve, ki je sedaj določen v drugem odstavku 381. člena ZDavP-2 (ta pa je enak tudi v 379. in 380. členu ZDavP-2), med drugim navedlo, da Direktiva Sveta 2009/133/ES z dne 19. oktobra 2009 o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU ter za prenos statutarnega sedeža SE ali SCE med državami članicam - kodificirana različica (Direktiva 2009/133/ES) procesnih pravil ne vsebuje in da so postopkovna pravila zato skladno z načelom postopkovne avtonomije držav članic prepuščena nacionalnim procesnim rešitvam.⁶ Zahteva zakonodajalca, da se upravičenja uveljavlja s priglasitvijo transakcije, sama po sebi, po presoji sodišča, učinkovitega uveljavljanja pravic ne onemogoča in tudi ne otežuje.⁷

Ob upoštevanju teh navedb sodišča se predlaga sprememba predmetne določbe glede postopka priglasitve. Rok za opravo priglasitve se določa na način, da je ta jasen, natančen in predvidljiv, jasno se določajo tudi posledice zamude roka.⁸

Po predlogu (drugi odstavek) se priglasitev opravi v obdobju od datuma izvedbe transakcije do poteka roka za predložitev davčnega obračuna prenosne družbe. Priglasitev bo torej možno opraviti v časovnem okviru oz. obdobju od datuma izvedbe transakcije, pri čemer se za ta datum šteje datum, ko nastanejo pravne (obligacijsko-pravne, premoženjsko-pravne oz. korporacijsko-pravne) posledice oz. ko začne transakcija pravno učinkovati oziroma od datuma vpisa transakcije izčlenitve v sodni register (glede na

⁶ Te pa po ustaljeni praksi SEU ne smejo onemogočati ali čezmerno oteževati izvajanja pravic, ki jih nudi pravni red EU.

⁷ Poleg tega je sodišče še navedlo, da je rok, določen v drugem odstavku 381. člena ZDavP-2, procesne narave in da ta določba ne daje podlage, da je ta rok prekluziven. V tem pogledu se je sodišče strinjalo s tožnikom, da bi bilo določbo dopustno razlagati na ta način le, kolikor bi zakon določal zavrženje vloge kot procesno sankcijo zamude in s tem pravno posledico prekoračitve prekluzivnega procesnega roka, ki pomeni, da stranka zamujenega procesnega dejanja (priglasitve) ni več upravičena opraviti. V zvezi s tem je po mnenju sodišča utemeljeno tudi opozorilo tožnika, da razlaga roka kot prekluzivnega, ker zakon procesne posledice ne določa, nasprotuje tudi načelu sorazmernosti in pravne varnosti.

⁸ Dodatno v zvezi z zadostitvijo načelu sorazmernosti in pravne varnosti opozarjamo še na sodbo Vrhovnega sodišča X Ips 18/2013, v kateri je pojasnjeno, da morajo biti izvedbene določbe predvsem glede začetka roka dovolj natančne, jasne in predvidljive (tč. 12 obr.), čemur je glede na sedanji predlog («od datuma izvedbe transakcije») zadoščeno. Tudi v tč. 23 obr. te sodbe je pojasnjeno, da je primerno vezati začetek roka na trenutke izvedbe transakcije, ki so v sferi zavezanca oz. vezati začetek teka roka na vpis v sodni register, ko nastopijo tudi pravne posledice transakcije.

to, da se izčlenitev, kot pojavna oblika delitve, zaradi prednosti vsebine pred obliko, po ZDDPO-2 v praksi davčno obravnava kot prenos premoženja (t. j. skladno z določbami 39. – 43. člena ZDDPO-2), do poteka roka za predložitev davčnega obračuna prenosne družbe, določenega v ZDavP-2, v katerem se izkažejo učinki na davčno osnovo, ki so posledica upoštevanja priglašene davčne obravnave, pri čemer bi se kot pravočasno vloženi (in s tem tudi pravočasno opravljena priglasitev) šteli tudi tisti davčni obračuni prenosne družbe, ki bi bili predloženi skladno z 52. členom ZDavP-2 (t. j. iz opravičljivih razlogov predloženi po izteku predpisanega roka). Priglasitev bo morala biti opravljena prek sistema eDavki, preden bo v ta sistem dan sam davčni obračun (lahko na isti dan, vendar tehnično bo morala biti priglasitev dana prej). Na podlagi priglasitve bo davčni organ lahko avtomatično predizpolnil davčni obračun zavezanca – prenosne družbe, v katerem se bodo lahko izkazali učinki na davčno osnovo, ki so posledica upoštevanja priglašene transakcije. Davčni organ bo v sistem vgradil tudi dodatne kontrole, ki bodo zavezancu, za katerega se ne bodo uveljavljala davčna upravičenja in obveznosti po ZDDPO-2, preprečevale izpolnjevanje določenih polj.

Priglasitve, opravljene po zakonsko določenem roku, davčni organ s sklepom zavrže kot prepozne, zoper tak sklep pa je dovoljena pritožba.

Kljub temu, da je rok za opravo priglasitve določen kot prekluziven, to zavezancem ne onemogoča oz. ne preprečuje uveljavljanja davčnih upravičenj iz materialne zakonodaje (ZDDPO-2), saj se jim ta priznajo, če izpolnjujejo vse zakonske pogoje ter če je priglasitev pravočasno opravljena. Oprava priglasitve pred dejanskim uveljavljanjem davčnih upravičenj v davčnem obračunu je nujna, saj se s tem davčnemu organu, ki že ima zgrajen sistem obdavčitve, zagotovi verodostojna informacija, da ta lahko učinkovito vodi predpisane davčne postopke (opravi davčni nadzor, odmeri davek itd.).

Priglasitev ni eden od vsebinskih pogojev za uveljavljanje davčnih ugodnosti, niti dodaten vsebinski pogoj (kar je skladno z Direktivo Sveta 2009/133/ES z dne 19. oktobra 2009 o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic ter za prenos statutarnega sedeža SE ali SCE med državami članicam - kodificirana različica), predstavlja pa način za uveljavljanje davčnih upravičenj in obveznosti oz. naznanitev davčnemu organu o izvedeni transakciji in nameri koriščenja davčnih ugodnosti. Po načelu samoobdavčitve namreč zavezanec sam izračuna davek, ki ga mora plačati na podlagi ugotovljene davčne osnove, davčnih olajšav in davčnih stopenj. Zavezanec po ZDDPO-2 davek izračuna sam v davčnem obračunu in v njem ugotovi davčno osnovo ob upoštevanju vseh določb ZDDPO-2 v zvezi z davčno osnovo, vključno z določbami 39. do 43. člena ZDDPO-2, v katerih so urejena tudi davčna upravičenja in obveznosti pri prenosu premoženja oziroma izčlenitvi. Zato zavezanec dejansko uveljavlja davčne ugodnosti (če se za to odloči in za to izpolnjuje tudi vse zakonske pogoje) šele v davčnem obračunu, ki ga je dolžan sestaviti in predložiti davčnemu organu po pravilih, določenih v ZDavP-2.

V skladu s četrtem odstavkom se priglasitev opravi na predpisanem obrazcu, ki bo objavljen na spletni strani FURS. Podatke, ki jih ob priglasitvi davčnemu organu sporoči oseba (družba) iz drugega odstavka tega člena, predpiše minister za finance v Pravilniku o izvajanju Zakona o davčnem postopku. Priglasitev bo vsebovala podatke o vlagatelju, datumu vpisa transakcije v sodni register (če je bila transakcija vpisana v sodni register), udeleženih družbah v transakciji. Poleg tega bo priglasitev vsebovala podatke o upravičenjih, ki se bodo dejansko uveljavljala (praviloma v davčnem obračunu). Priglasitev bo tako vsebovala specifikacijo upravičenj po vrsti, nosilcu in zneskih. Sestavni del priglasitve bo tudi izjava priglasitelja, ki je ena od družb, udeleženih v transakciji prenosa premoženja, določena za opravo priglasitve v drugem odstavku 379. člena ZDavP-2, o izpolnjevanju pogojev po 39. do 43. členu ZDDPO-2 ter prevzemu upravičenj in obveznosti iz 40. člena ZDDPO-2 ter izjava o resničnosti, pravilnosti in popolnosti podatkov v priglasitvi. Priglasitev se bo opravila v informatiziranem obrazcu prek sistema eDavki, nato pa bo davčni organ zavezancu (prenosni družbi) predizpolnil davčni obračun, v katerem se bodo lahko izkazali učinki na davčno osnovo, ki bodo posledica upoštevanja priglašene transakcije zaradi uveljavljanja davčno nevtralne obravnave.

S petim odstavkom se določa, da je družba, ki opravi priglasitev posamezne transakcije, dolžna vse družbe, ki so poleg nje udeležene v transakciji prenosa premoženja in za katere se uveljavljajo davčna upravičenja in obveznosti po ZDDPO-2, pisno obvestiti, da je bila priglasitev pri davčnem organu opravljena in da se zanje uveljavljajo omenjena davčna upravičenja in obveznosti. To je dolžna storiti v roku 15 dni po priglasitvi transakcije.

Šesti odstavek (prej tretji odstavek) določa vsebino dokumentacije, ki jo mora zagotavljati družba, ki opravi priglasitev. Zaradi predlaganih sprememb postopka priglasitve se iz seznama dokumentacije črta izjava glede strinjanja družbe s priglasitvijo, saj ta ni več potreba. Izrecno se dodaja tudi predložitev bilance stanja prenosne družbe na obračunski dan izčlenitve. Glede na veljavno besedilo, določba, predlog spremembe, vsebuje tudi nekaj redakcijskih popravkov.

Nov sistem je zastavljen tako, da zavezanec (t. j. družba, ki je v drugem odstavku tega člena navedena kot družba, ki opravi priglasitev) najprej opravi priglasitev, ki pomeni zgolj naznanitev davčnemu organu, da je bila izvedena transakcija prenosa premoženja in da nameravajo udeležene družbe v transakciji v davčnih obračunih koristiti ugodnosti davčno nevtralne obravnave, ker menijo, da so izpolnjeni vsi zakonski pogoji za to. Šele naknadno davčni organ, v okviru davčnega nadzora, ugotavlja, ali so dejansko vsi ti zakonski pogoji res izpolnjeni in so zavezanci v davčnih obračunih bili upravičeni uveljavljati davčne ugodnosti zaradi davčno nevtralne obravnave transakcije. Zavezanec (t. j. družba, ki je v drugem odstavku tega člena navedena kot družba, ki opravi priglasitev) torej vse podatke in dokumentacijo iz šestega in sedmega odstavka tega člena davčnemu organu predloži na njegovo zahtevo šele v času davčnega nadzora.

Prej četrty, peti, šesti in sedmi odstavek se črtajo.

Sedmi, osmi in deveti odstavek (prej osmi, deveti in deseti odstavek) 379. člena ne vsebujejo vsebinskih sprememb.

K 53. členu

V skladu z veljavnim 380. členom priglasitev transakcije pri zamenjavi kapitalskih deležev za družbenike prevzete družbe opravi prevzeta družba pred predvidenim datumom transakcije iz 44. člena ZDDPO-2. Podobno kot v 379. členu ZDavP-2, tudi pri zamenjavi kapitalskih deležev rok za opravo priglasitve, (tj. pred predvidenim datumom transakcije), zaradi nedoločnosti v praksi povzroča težave.⁹

V skladu s predlogom spremembe se priglasitev, ki jo v tem primeru vedno opravi prevzeta družba, opravi v časovnem intervalu, in sicer različno glede na to, ali je družbenik prevzete družbe pravna oseba ali fizična oseba. V primeru, da je družbenik prevzete družbe pravna oseba, se priglasitev opravi v obdobju od datuma vpisa transakcije v sodni register (takrat nastanejo tudi pravne posledice transakcije oz. začne transakcija pravno učinkovati oz. nastanejo obligacijsko-pravne, premoženjsko-pravne in korporacijsko-pravne posledice) do poteka roka za predložitev davčnega obračuna družbenika prevzete družbe, ki je rezident Slovenije, v katerem se izkažejo učinki na davčno osnovo, ki so posledica upoštevanja priglašene davčne obravnave, vendar pred predložitvijo tega davčnega obračuna. Priglasitev mora biti opravljena prek sistema eDavki, preden je v ta sistem dan sam davčni obračun (lahko na isti dan, vendar tehnično mora biti priglasitev dana prej). Na podlagi priglasitve bo davčni organ lahko avtomatično predizpolnil davčni obračun zavezanca (družbenika prevzete družbe, ki je pravna oseba), v katerem se bodo lahko izkazali učinki na davčno osnovo, ki so posledica upoštevanja priglašene transakcije. Davčni organ bo v sistem vgradil tudi dodatne kontrole, ki bodo zavezancu, za katerega se ne bodo uveljavljala davčna upravičenja in obveznosti po ZDDPO-2, preprečevale izpolnjevanje določenih polj.

V primeru, da je družbenik prevzete družbe fizična oseba, se priglasitev opravi do 15. januarja tekočega leta, za transakcije, ki so v sodni register vpisane do vključno 31. decembra preteklega leta. V primeru, da za družbenike prevzete družbe veljajo različni roki priglasitve (družbeniki prevzete družbe so pravne in fizične osebe), mora prevzeta družba priglasitev opraviti do roka, ki nastopi najprej.

V primeru družbenika prevzete družbe, ki je pravna oseba in je rok za opravo priglasitve vezan tudi na predložitev njegovega davčnega obračuna, v katerem se izkažejo učinki na davčno osnovo, ki so posledica upoštevanja priglašene davčne obravnave (praviloma je to redni obračun za leto, v katerem je prišlo do zamenjave kapitalskih deležev), bi se kot pravočasno vloženi (in s tem tudi pravočasno opravljena priglasitev) šteli tudi tisti davčni obračuni družbenika prevzete družbe, ki bi bili predloženi skladno z 52. členom ZDavP-2 (t. j. iz opravičljivih razlogov predloženi po izteku predpisanega roka).

⁹ Po mnenju Upravnega sodišča RS v že omenjeni sodbi, opr. št. U 2042/2008 z dne 24. 8. 2010 (glej obrazložitev k spremembi 379. člena ZDavP-2) ta rok ni prekluziven. Ob upoštevanju navedb sodišča se predlaga spremembo predmetne določbe v zvezi z rokom za opravo priglasitve na način da je ta jasno časovno opredeljen, določene pa so tudi posledice zamude (tretji odstavek). Priglasitve, ki bi bile opravljene po zakonsko določenem roku, bo davčni organ s sklepom zavrgel kot prepozne, zoper tak sklep pa je dovoljena pritožba.

V primeru družbenika prevzete družbe, ki je fizična oseba, je priglasitev treba opraviti do 15. januarja tekočega leta, za transakcije, ki so v sodni register vpisane do vključno 31. decembra preteklega leta, če pa so družbeniki prevzete družbe pravne in fizične osebe in se zanje uveljavljala posebna (nevtralna) davčna obravnava, se mora priglasitev opraviti do roka, ki nastopil najprej (torej, ali po pravilu za družbenike prevzete družbe, ki so pravne osebe, ali po pravilu za družbenike prevzete družbe, ki so fizične osebe).

Zavezanci davčna upravičenja iz naslova davčno nevtralne obravnave transakcije uveljavljajo po opravljeni priglasitvi, v različnih rokih in na različne načine, odvisno od tega, ali gre za zavezance, ki so pravne osebe ali fizične osebe. Če so zavezanci pravne osebe, davčna upravičenja uveljavljajo v davčnih obračunih, če so fizične osebe, pa ob napovedi za odmero dohodnine od dobička od odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov. Ker so, kot omenjeno, roki za uveljavljanje teh davčnih upravičenj različni, pa se določa enoten oz. en rok za opravo priglasitve posamezne transakcije.

Priglasitve, opravljene po zakonsko določenem roku, davčni organ s sklepom zavrže kot prepozne, zoper tak sklep pa je dovoljena pritožba.

Obliko in vsebino priglasitve določa četrti odstavek. V skladu s tem odstavkom se priglasitev opravi na predpisanem obrazcu, ki bo objavljen na spletni strani FURS. Podatke, ki jih ob priglasitvi davčnemu organu sporoči oseba (družba) iz drugega odstavka tega člena, predpiše minister za finance v Pravilniku o izvajanju Zakona o davčnem postopku. Priglasitev bo vsebovala podatke o vlagatelju, datumu vpisa transakcije v sodni register, udeleženih družbah v transakciji, družbenikih prevzete družbe, ki zamenjajo vrednostne papirje/deleže v prevzeti družbi za vrednostne papirje/deleže v prevzemni družbi ter o tem, ali se za družbenike prevzete družbe, ki so fizične osebe, uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti po ZDoh-2. Poleg tega bo priglasitev vsebovala podatke o upravičenjih, ki se bodo dejansko uveljavljala (praviloma v davčnem obračunu, če je družbenik prevzete družbe pravna oseba). Priglasitev bo tako vsebovala specifikacijo upravičenj po vrsti, nosilcu in zneskih. Sestavni del priglasitve bo tudi izjava priglasitelja - prevzete družbe, o izpolnjevanju pogojev po 44. do 47. členu ZDDPO-2 ter prevzemu upravičenj in obveznosti iz 46. člena ZDDPO-2 in o odlogu ugotavljanja davčne obveznosti iz 100. člena ZDoh-2 ter izjava o resničnosti, pravilnosti in popolnosti podatkov v priglasitvi.

Priglasitev se opravi v informatiziranem obrazcu prek sistema eDavki, davčni organ pa lahko na tej podlagi zavezancu – družbeniku prevzete družbe, rezidentu Slovenije, ki je pravna oseba, predizpolni davčni obračun, v katerem se bodo izkazali učinki na davčno osnovo, ki bodo posledica upoštevanja priglašene davčne obravnave.

V skladu s petim odstavkom je prevzeta družba, ki opravi priglasitev transakcije zamenjave kapitalskih deležev, dolžna vse subjekte, udeležene v transakciji (t. j. prevzemno družbo in družbenike prevzete družbe), za katere se uveljavljajo davčna upravičenja in obveznosti po ZDDPO-2 in odlog ugotavljanja davčne obveznosti, določen z ZDoh-2 (če so družbeniki prevzete družbe (tudi) fizične osebe), pisno obvestiti, da je bila priglasitev pri davčnem organu opravljena in da se zanje uveljavljajo omenjena davčna upravičenja in obveznosti. Tako bodo vsi subjekti, udeleženi v transakciji (prevzemna družba in družbeniki prevzete družbe), seznanjeni z opravljeno priglasitvijo ter s svojimi upravičenji in obveznostmi, ki jih imajo po ZDDPO-2, in odlogom po ZDoh-2.

Prevzeta družba, ki opravi priglasitev transakcije zamenjave kapitalskih deležev, je dolžna družbenike prevzete družbe, ki so lahko pravne ali fizične osebe, obvestiti tudi o zavrnitvi davčnih upravičenj in obveznosti, določenih z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb oziroma o zavrnitvi odloga ugotavljanja davčne obveznosti, določenega z zakonom, ki ureja dohodnino, in sicer v roku 15 dni od vročitve odločbe ali sklepa o ustavitvi postopka, izdanega v postopku davčnega nadzora ali od sprejema davčnega obračuna, predloženega na podlagi samoprijave, s strani davčnega organa. Družbeniki so tako seznanjeni o zavrnitvi ugodnosti, kar pomeni, da lahko ustrezno in pravočasno postopajo naprej (vložijo napoved za odmero davka, popravijo davčni obračun itd.). Če bodo o zavrnitvi upravičenj obveščeni pred 28. februarjem tekočega leta za transakcije, ki so bile izvedene v preteklem letu, bodo lahko oddali napoved v rednem roku, to je do 28. februarja, sicer pa bo zanje veljal petnajstdnevni rok.

Zaradi spremembe datuma za opravo priglasitve, ki je v primerjavi s sedaj veljavno ureditvijo premaknjen na kasnejši čas, se v sedmem odstavku ustrezno prilagodi tudi besedilo glede zahtevane dokumentacije

in podatkov. Ko bo transakcija vpisana v sodni register, bo namreč zavezancu poznan točen znesek plačila v denarju, ki ga bo treba opraviti posameznim družbenikom namesto izdaje ali prenosa vrednostnih papirjev. Poleg tega se v tem odstavku črta tudi izjava o predvideni udeležbi prevzemne družbe v prevzeti družbi po zamenjavi kapitalskih deležev, saj ta izjava ni relevantna pri transakciji zamenjave kapitalskih deležev, pač pa pri transakciji združitve ali delitve. Ta izjava se nadomesti z izjavo, da po zamenjavi kapitalskih deležev prevzemna družba pridobi, ali z nadaljnjo pridobitvijo kapitalskih deležev obdrži najmanj večino glasovalnih pravic v prevzeti družbi, kar je pogoj, ki izhaja iz določbe zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, ki ureja obdavčitev pri transakciji zamenjave kapitalskih deležev. Črta se tudi izjava prevzemne družbe ali prevzete družbe, da se strinja s priglasitvijo, ker ta ne bo več potrebna.

Nov sistem je zastavljen tako, da družba najprej opravi priglasitev, ki pomeni zgolj naznanitev davčnemu organu, da je bila izvedena transakcija zamenjave kapitalskih deležev in da nameravajo udeleženi subjekti v transakciji koristiti ugodnosti davčno nevtralne obravnave, ker menijo, da so izpolnjeni vsi zakonski pogoji za to. Naknadno davčni organ, v okviru davčnega nadzora, lahko ugotavlja, ali so dejansko vsi zakonski pogoji res izpolnjeni in so zavezanci v davčnih obračunih (če gre za družbenike prevzete družbe, ki so pravne osebe) bili upravičeni uveljavljati davčne ugodnosti zaradi davčno nevtralne obravnave transakcije oziroma ali je imel zavezanec - družbenik prevzete družbe, ki je fizična oseba, pravico uveljavljati odlog ugotavljanja davčne obveznosti. Zavezanec (t. j. prevzeta družba - družba, ki je v drugem odstavku tega člena navedena kot družba, ki opravi priglasitev) torej vse podatke in dokumentacijo iz sedmega in osmega odstavka tega člena davčnemu organu predloži na njegovo zahtevo šele v času davčnega nadzora.

Osmi, deveti in deseti odstavek 380. člena glede na veljavno ureditev ne vsebujejo vsebinskih sprememb, razen da se v sedmem odstavku jasneje določa, kdo je davčni zavezanec, ki zagotavlja dokumentacijo.

K 54. členu

Po veljavni ureditvi priglasitev transakcije pri združitvah in delitvah opravi prenosna družba ali prevzemna družba pred predvidenim datumom transakcije, davčni organ pa lahko v 90 dneh za velike družbe oziroma 45 dneh za mikro, male in srednje družbe izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2.

Tako določen rok za priglasitev v praksi povzroča težave, saj ni dovolj natančen in jasen, poleg tega pa tudi ni prekluziven, kar je odločilo že Upravno sodišče RS (sodba št. 2042/2008-10 z dne 24. 8. 2010.)

Glede na navedeno se rok za opravo priglasitve posamezne transakcije zaradi uveljavljanja davčno nevtralne obravnave določa jasno, natančno in predvidljivo. Po novem se priglasitev opravi v obdobju od datuma vpisa združitve ali delitve, ki je izvedena v skladu z Zakonom o gospodarskih družbah – ZGD-1, v sodni register (takrat nastanejo tudi pravne posledice združitve/delitve, določene v ZGD-1 oz. začne združitve/delitve pravno učinkovati oz. nastanejo obligacijsko-pravne, premoženjsko-pravne in korporacijsko-pravne posledice) do poteka roka za predložitev davčnega obračuna prenosne družbe, določenega v 361., 362., 363., 364., 365. oziroma 366. členu ZDavP-2, v katerem se lahko izkažejo učinki na davčno osnovo, ki so posledica upoštevanja priglašene davčne obravnave, vendar pred predložitvijo tega davčnega obračuna. Priglasitev je torej možno opraviti v obdobju od vpisa združitve/delitve v sodni register do poteka roka za predložitev davčnega obračuna prenosne družbe, določenega v omenjenih določbah ZDavP-2, v katerem se lahko izkažejo učinki na davčno osnovo, ki so posledica upoštevanja priglašene davčne obravnave, pri čemer bi se kot pravočasno vloženi (in s tem tudi pravočasno opravljena priglasitev) šteli tudi tisti davčni obračuni prenosne družbe, ki bi bili predloženi skladno z 52. členom ZDavP-2 (t. j. iz opravičljivih razlogov predloženi po izteku predpisanega roka v 361., 362., 363., 364., 365. oziroma 366. členu ZDavP-2).

V primeru predložitve predmetnega davčnega obračuna v predpisanem obdobju, vendar še pred iztekom skrajnega roka za predložitev, mora biti priglasitev opravljena (t. j. dana v sistem eDavki) preden je v ta sistem dan sam davčni obračun (lahko sta, tako priglasitev, kot davčni obračun, v sistem eDavki dana na isti dan, vendar tehnično mora biti priglasitev dana prej). Razlog za to je v tem, da bo davčni organ (oz. sistem) lahko avtomatično predizpolnil davčni obračun zavezanca (prenosne družbe, v katerem se bodo lahko izkazali učinki na davčno osnovo, ki so posledica upoštevanja priglašene davčne obravnave). Vgrajene bodo tudi dodatne kontrole, ki bodo zavezancu, za katerega se ne bodo uveljavljala davčna upravičenja in obveznosti po ZDDPO-2, preprečevale izpolnjevanje določenih polj (npr. v prilogah prenos neizkoriščenih davčnih olajšav ali nepokrite davčne izgube iz prenosne družbe na prevzemno družbo).

Priglasitve, opravljene po zakonsko določenem roku, davčni organ s sklepom zavrže kot prepozne, zoper sklep pa je dovoljena pritožba (tretji odstavek).

Kljub temu, da je rok za opravo priglasitve določen kot prekluziven, to zavezancem ne onemogoča oz. ne preprečuje uveljavljanja davčnih upravičenj iz materialne zakonodaje (ZDDPO-2, ZDoh-2), ki se jim priznajo, če izpolnjujejo vse zakonske pogoje ter če je priglasitev pravočasno opravljena.

Zavezanci davčna upravičenja iz naslova davčno nevtralne obravnave posamezne transakcije uveljavljajo po opravljeni priglasitvi, v različnih rokih in na različne načine, v odvisnosti od tega, ali gre za zavezance, ki so pravne osebe ali fizične osebe. Če so zavezanci pravne osebe, davčna upravičenja uveljavljajo v davčnih obračunih, če so fizične osebe, pa ob napovedi za odmero dohodnine od dobička od odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov. Ker so, kot omenjeno, roki za uveljavljanje teh davčnih upravičenj različni, pa je treba posledično določiti enoten oz. en rok za opravo priglasitve posamezne transakcije.

Glede na to, da je nov rok za opravo priglasitve (med drugim) vezan na vpis združitve ali delitve v sodni register, je treba ustrezno dopolniti tudi določbo drugega odstavka 381. člena ZDavP-2 v delu, kjer ta določa, katera družba je upravičena opraviti priglasitev. Če bo po novem morala biti priglasitev opravljena po vpisu združitve (pripojitve ali spojitve) ali razdelitve v sodni register, to pomeni, da takrat prenosna družba ne bo več obstajala oz. bo posledica vpisa združitve ali razdelitve v sodni register prenehanje prenosne družbe. Posledično bo lahko v primerih, ko zakon določa, da mora priglasitev opraviti prenosna družba (t. j. če sta prenosna in prevzemna družba rezidenta Republike Slovenije ali pa če je prenosna družba rezident Republike Slovenije, prevzemna družba pa ni rezident Republike Slovenije), to lahko opravila le prevzemna družba kot univerzalni pravni naslednik. Pri oddelitvi, kot pojavni obliki delitve, te težave ne bo, ker tudi po vpisu oddelitve v sodni register prenosna družba obstaja še naprej (ne preneha).

Priglasitev po predlogu predstavlja način za uveljavljanje davčnih upravičenj in obveznosti oz. naznanitev davčnemu organu o izvedeni transakciji in nameri koriščenja davčnih ugodnosti. Po načelu samoobdavčitve namreč zavezanec sam izračuna davek, ki ga mora plačati na podlagi ugotovljene davčne osnove, davčnih olajšav in davčnih stopenj. Zavezanec po ZDDPO-2 davek izračuna sam v davčnem obračunu in v njem ugotovi davčno osnovo ob upoštevanju vseh določb ZDDPO-2 v zvezi z davčno osnovo, vključno z določbami 48. do 53. člena ZDDPO-2, v katerih so urejena tudi davčna upravičenja in obveznosti pri združitvah in delitvah. Zato zavezanec dejansko uveljavlja davčne ugodnosti (če se za to odloči in za to izpolnjuje tudi vse zakonske pogoje) šele v davčnem obračunu, ki ga je dolžan sestaviti in predložiti davčnemu organu po pravilih, določenih v ZDavP-2.

V skladu s četrтым odstavkom se priglasitev opravi na predpisanem obrazcu, ki bo objavljen na spletni strani FURS, podatke, ki jih bo ob priglasitvi davčnemu organu sporočila oseba (družba) iz drugega odstavka tega člena, pa bo predpisal minister za finance v Pravilniku o izvajanju Zakona o davčnem postopku. Priglasitev bo vsebovala podatke o vlagatelju, vrsti materialnega statusnega preoblikovanja, obračunskem dnevu, datumu vpisa transakcije v sodni register, zavezancih, ki se združujejo/delijo ter družbenikih prenosne družbe, ki zamenjajo vrednostne papirje/deleže v prenosni družbi za vrednostne papirje/deleže v prevzemni družbi, ter o tem, ali se za družbenike prenosne družbe, ki so fizične osebe, uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti po ZDoh-2. Poleg tega bo priglasitev vsebovala podatke o upravičenjih, ki se bodo dejansko uveljavljala (praviloma v davčnem obračunu) oz. povedano drugače, priglasitev bo vsebovala specifikacijo upravičenj po vrsti, nosilcu in zneskih. Sestavni del priglasitve bo tudi izjava priglasitelja, ki je ena od družb, udeleženih v transakciji združitve/delitve, določena za opravo priglasitve v drugem odstavku 381. člena ZDavP-2, o izpolnjevanju pogojev po 48. do 53. členu ZDDPO-2 ter prevzemu upravičenj in obveznosti iz 49. člena ZDDPO-2 in o odlogu ugotavljanja davčne obveznosti iz 100. člena ZDoh-2, ter izjava o resničnosti, pravilnosti in popolnosti podatkov v priglasitvi.

V skladu s petim odstavkom je družba, ki opravi priglasitev posamezne transakcije, dolžna vse subjekte, ki so poleg nje udeleženi v transakciji združitve ali delitve in za katere se uveljavljajo davčna upravičenja in obveznosti po ZDDPO-2 in odlog ugotavljanja davčne obveznosti, določen z ZDoh-2 (če so družbeniki prenosne družbe (tudi) fizične osebe), pisno obvestiti, da je bila priglasitev pri davčnem organu opravljena in da se zanje uveljavljajo omenjena davčna upravičenja in obveznosti. To je dolžna storiti v roku 15 dni po opravljeni priglasitvi.

Družba, ki opravi priglasitev transakcije združitve ali delitve, je dolžna družbenike prenosne družbe, ki so lahko pravne ali fizične osebe, obvestiti tudi o zavrnitvi davčnih upravičenj in obveznosti, določenih z

zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb oziroma o zavrnitvi odloga ugotavljanja davčne obveznosti, določenega z zakonom, ki ureja dohodnino, in sicer v roku 15 dni od vročitve odločbe ali sklepa o ustavitvi postopka, izdanega v postopku davčnega nadzora ali od sprejema davčnega obračuna, predloženega na podlagi samoprijave, s strani davčnega organa.

Sedmi odstavek, ki ureja vsebino dokumentacije, se v primerjavi z veljavno ureditvijo dopolnjuje na način, da se doda bilanco stanja prevzemne družbe oziroma prevzemnih družb, če jih je več, na prvi dan po obračunskem dnevu združitve oziroma delitve, kadar je bilanca stanja sestavni del dokumentacije, ki je potrebna za vpis v sodni register. Razlog za to je, da se lahko izvede primerjava bilanc stanja pred in po obračunskem dnevu, kadar je to mogoče (t. j. kadar je bilanca stanja prevzemne družbe sestavni del dokumentacije, ki je potrebna za vpis v register). Poleg tega se v tej alineji za besedilom »opis premoženja (obrat), ki se prenaša« doda tudi besedilo »in ki pri oddelitvi ostaja na prenosni družbi« ter dodaja besedilo »in ki ostajajo na prenosni družbi«. Razlog za to je v pomanjkljivosti obstoječe določbe, saj je tako pri oddelitvah z ustanovitvijo, kot pri oddelitvah s prevzemom, kjer prenosna družba po izvedbi transakcije ostaja še naprej (ne preneha), po tretjem odstavku 48. člena ZDDPO-2 pogoj, da po oddelitvi na prenosni družbi ostane obrat.

Nov sistem je zastavljen tako, da zavezanec (t. j. družba, ki je v drugem odstavku tega člena navedena kot družba, ki opravi prigrasitev oz. njen univerzalni pravni naslednik, če bo ona (prenosna družba) zaradi vpisa transakcije združitve (pripojitve/spojitve) ali razdelitve v sodni register že prenehala oz. bila izbrisana iz sodnega registra) najprej opravi prigrasitev, ki pomeni zgolj naznanitev davčnemu organu, da je bila izvedena transakcija združitve ali delitve in da nameravajo oz. da bodo udeleženi subjekti v transakciji, ki so pravne osebe, v davčnih obračunih koristili ugodnosti davčno nevtralne obravnave in da bo družbenik prenosne družbe, ki je fizična oseba, uveljavljal odlog ugotavljanja davčne obveznosti, ker menijo, da so izpolnjeni vsi zakonski pogoji za to. Šele naknadno davčni organ, v okviru davčnega nadzora, ugotavlja, ali so dejansko vsi ti zakonski pogoji res izpolnjeni in so zavezanci v davčnih obračunih bili upravičeni uveljavljati davčne ugodnosti zaradi davčno nevtralne obravnave transakcije oz. ali je imel zavezanec - družbenik prenosne družbe, ki je fizična oseba, pravico uveljavljati odlog ugotavljanja davčne obveznosti. Zavezanec (t. j. družba, ki je v drugem odstavku tega člena navedena kot družba, ki opravi prigrasitev) torej vse podatke in dokumentacijo iz sedmega in osmega odstavka tega člena, ki je podlaga za ugotavljanje, ali so izpolnjeni vsi zakonski pogoji za priznanje davčno nevtralne obravnave transakcije, vključno z razlogi za izvedbo transakcije, davčnemu organu predloži na njegovo zahtevo šele v času davčnega nadzora.

Osmi, deveti in deseti odstavek 381. člena glede na veljavno ureditev ne vsebujejo vsebinskih sprememb.

K 55. členu

Posebna ureditev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov je 1. 1. 2025 prenehala veljati (6. člen in prvi odstavek 10. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, Uradni list RS, št. 100/24), zato se črta 382.a člen ZDavP-2, ki ureja postopek obračunavanja in plačevanje davka za zavezance, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov.

K 56. členu

S predlogom se dopolnjujejo hujši prekrški posameznikov, ki jih storijo, če prekršijo obveznosti v zvezi z davčnim obračunom pri stečajnem postopku (368. člen) in obveznosti v zvezi z davčnim obračunom pri postopku likvidacije (368.a člen). Te obveznosti mora izpolnjevati zakoniti zastopnik davčnega zavezanca.

S predlagano novo 8. točko se določa globa za prekršek, ki ga stori posameznik, ki se šteje za plačnika davka, če ne predloži obračuna davčnega odtegljaja na predpisan način (deveti odstavek 57. člena).

K 57. členu

Z dopolnitvijo 1. točke prvega odstavka 397. člena ZDavP-2 se določa globa za davčni prekršek, ki ga stori pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ne vlagajo vlog na predpisan način (t. j. na elektronski način prek sistema eDavki, če pa so obrazci v sistemu eDavki zagotovljeni v informatizirani obliki, pa jih morajo vlagati v tej obliki prek sistema eDavki). Predlagana sprememba je povezana s predlaganim novim 85.b členom ZDavP-2, ki za navedene subjekte določa obveznost elektronskega vlaganja vlog prek sistema eDavki.

Višina globe je določena v okvirih, ki jih določa sistemski predpis, Zakon o prekrških, in je odvisna od statusa poslovnega subjekta oziroma velikosti gospodarske družbe (z globo od 800 do 10.000 evrov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 evrov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 evrov).

Sprememba 2. točke je povezana s predlagano spremembo devetega odstavka 57. člena ZDavP-2.

Z novo 50. točko se določa prekršek za primer, če finančna institucija davčnemu organu ne pošlje podatkov v skladu s predlaganim novim 39.b členom ZDavP-2.

Z novo 51. točko se določa globa za davčni prekršek, ki ga stori krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt, če ne vloži popravljene informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka ali ga ne vloži v predpisanem roku, kot to določa drugi odstavek predlaganega novega 255.bn člena ZDavP-2.

Z novo 52. točko se določa prekršek za navajanje neresničnih, nepravilnih ali nepopolnih podatkov v priglasitvi, ki jo opravi družba, ki je zadolžena za opravo priglasitve transakcije pri davčnem organu ob združitvah, delitvah, zamenjavi kapitalskih deležev oziroma prenosu premoženja, skladno z 379., 380. oz. 381. členom ZDavP-2.

Določa se prekršek, če družba, ki je zadolžena za obveščanje o opravi priglasitve oziroma o tem, da odlog ugotavljanja davčne obveznosti ni bil ugoden, o tem pisno ne obvesti zavezanca. Iz tega razloga se tudi črta 29. točka in spreminja 30. točka, ki je določala vsebinsko enak prekršek v zvezi s 331. členom ZDavP-2.

K 58. členu

Predlaga se globa za davčni prekršek, ki ga stori pravna oseba ali posameznik v zvezi z izvajanjem III.D poglavja četrtega dela ZDavP-2 za posameznika in pravno osebo ter odgovorno osebo pravne osebe.

Višina globe je določena v okvirih, ki jih določa sistemski predpis, Zakon o prekrških, in je odvisna od statusa poslovnega subjekta oziroma velikosti gospodarske družbe (z globo od 800 do 10.000 evrov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 evrov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 evrov).

K 59. členu

S prehodno določbo se zagotavlja, da se obveznost sporočanja davčne številke pri poročanju informacij o davčnih stališčih, čezmejnih aranžmajih in poročil po državah začne 1. januarja 2028 ali pozneje, obveznost sporočanja davčne številke pri poročanju informacij skladno s prvim odstavkom 248. člena pa za davčna obdobja od 1. januarja 2030 dalje.

K 60. členu

S prehodno določbo se zagotavlja, da se v poročanje vključijo informacije o davčnem stališču, ki se nanaša na fizično osebo, in je bilo izdana pred 1. januarjem 2026, vendar se je zadevno davčno stališče spremenilo ali obnovilo po 1. januarju 2026.

K 61. členu

S prehodno določbo se zagotavlja, da se za vsak račun, o katerem se poroča, ki ga poročevalska finančna institucija vodi na dan 31. decembra 2025, in za poročevalna obdobja, ki se končajo konec drugega koledarskega leta po tem datumu, zahtevane informacije iz 255.č člena ZdavP-2 sporočajo le, če so na voljo med podatki, ki se lahko iščejo elektronsko in so shranjeni pri poročevalski finančni instituciji.

K 62. členu

S prehodno določbo se zagotavlja, da se informativni obrazec za obračun povrhnjega davka pošlje najpozneje šest mesecev po roku za vložitev informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, kot je to določeno v prvem odstavku 65. člena ZMD..

K 63. členu

S prehodno določbo se zagotavlja, da krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt za prvo poslovno leto poročanja vloži informativni obrazec za obračun povrhnjega davka najpozneje do 30. junija 2026. Za prvo poslovno leto, za katero je treba informativni obrazec za obračun povrhnjega davka vložiti najpozneje 18 mesecev po zadnjem dnevu poslovnega leta, mora krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt vložiti do 30. junija 2026.

K 64. členu

Za prilagoditev davčnih zavezancev – fizičnih oseb na obvezno elektronsko poslovanje s finančno upravo, ki bodo uveljavljali posebno olajšave za vzdrževane družinske člane na podlagi 270. člena ZDavP-2, se predlaga prehodno obdobje, in sicer z začetkom uporabe 1. januarja 2027.

K 65. členu

S prehodno določbo se določi, da minister, pristojen za finance, izda predpis za izvajanje III.D in III.E poglavja četrtega dela zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

K 66. členu

Predlaga se sprememba podatkov glede računov, ki jih vsebuje davčni register tako, da se namesto dosedanjih podatkov o številkah plačilnih računov v Republiki Sloveniji in zunaj nje doda še podatke o drugih računih, odprtih v Republiki Sloveniji in zunaj nje (7. točka prvega odstavka in 17. točka drugega odstavka 49. člena Zakona o finančni upravi; v nadaljnjem besedilu: ZFU). Gre za podatke, ki jih FURS prejema avtomatično z mednarodno izmenjavo. Podatke o računih je davčni zavezanec dolžan posredovati davčnemu organu. ZFU v prvem odstavku 55. člena določa, da mora oseba, ki je subjekt vpisa v davčni register, v osmih dneh po nastanku spremembe sporočiti finančnemu uradu vse spremembe podatkov, ki jih vsebuje davčni register in jih finančni urad ne pridobi po uradni dolžnosti.

FURS na podlagi drugega odstavka 55. člena ZFU vpisuje spremembe podatkov v davčni register po uradni dolžnosti na podlagi pridobljenih podatkov.

Za kršitev obveznosti prijave in spremembe podatkov o računih je predpisan prekršek za fizične osebe (96. člen ZFU) in osebe, ki opravljajo dejavnost (97. člen ZFU).

K 67. členu

Določi se običajna dolžina trajanja »vacatio legis« (obdobje med objavo in začetkom veljavnosti), to je 14 dni.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja:

- pravice in obveznosti zavezancev ali zavezank za davek (v nadaljnjem besedilu: zavezanci za davek) ter drugih oseb v postopku pobiranja davkov,
- pristojnosti državnih in drugih organov za pobiranje davkov,
- obračunavanje, odmero, plačevanje, vračilo, nadzor in izvršbo davkov (v nadaljnjem besedilu: pobiranje davkov),
- način plačila, dan plačila, vrstni red plačila davka in pripadajočih dajatev, obresti, zastaranje in druge materialnopravne določbe,
- varovanje podatkov, ki se štejejo za davčno tajnost, ter
- medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavo podatkov z drugimi državami članicami Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice EU), s tretjimi državami in ozemlji.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prevzema vsebina naslednjih predpisov Evropske unije:

- Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, UL L 84, 31. 3. 2010 – s I. poglavjem četrtega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L št. 64 z dne 11. 3. 2011, str. 1), spremenjena z Direktivo Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive Sveta 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L št. 359 z dne 16. 12. 2014, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/107/EU), Direktivo Sveta 2015/2376/EU z dne 8. decembra 2015 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave na področju obdavčenja (UL L št. 332/1 z dne 18. 12. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2376/EU), Direktivo Sveta 2016/881/EU z dne 25. maja 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L št. 146 z dne 3. 6. 2016, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2016/881/EU), Direktivo Sveta 2016/2258/EU z dne 6. decembra 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede dostopa davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja (UL L št. 342/1 z dne 16. 12. 2016, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2016/2258/EU), Direktivo Sveta 2018/822/EU z dne 25. maja 2018 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča (UL L št. 139 z dne 5. 6. 2018, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/822/EU) in Direktivo Sveta 2021/514/EU z dne 22. marca 2021 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (UL L št. 104 z dne 25. 3. 2021, str.1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2021/514/EU), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/16/EU) – z 39. členom ter II., III.B, III.C in III.Č poglavjem četrtega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2015/2060/EU z dne 10. novembra 2015 o razveljavitvi Direktive Sveta 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L št. 301 z dne 18. 11. 2015, str. 1) – z II. poglavjem četrtega dela in 10. podpoglavjem I. poglavja petega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2003/49 z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2004/76/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive 2003/49/ES glede možnosti določenih držav članic, da uporabijo prehodna obdobja za uvedbo skupnega sistema obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157, 30. 4. 2004 – s členi 379, 380 in 381 tega zakona;
- Direktiva Sveta 2017/1852/EU z dne 10. oktobra 2017 o mehanizmih za reševanje davčnih sporov v Evropski uniji (UL L št. 265 z dne 14. 10. 2017, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2017/1852/EU) – s IV. poglavjem tega zakona;
- del Direktive Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L št. 193 z dne 19. julija 2016, str. 1).

23. člen (razkritje podatkov državnim in drugim organom)

(1) Davčni organ sme upravnim in drugim državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilcem javnih pooblastil razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu za izvajanje njihovih z zakonom predpisanih pristojnosti.

(2) Podatki iz prvega odstavka tega člena se smejo razkriti tudi:

1. ministrstvu, pristojnemu za finance, za potrebe simulacij finančnih in drugih učinkov sistemskih sprememb na področju carinske, davčne in druge zakonodaje, za pripravo analiz carinskega in davčnega sistema, za oceno prihodkov v sistemu javnih financ v Sloveniji (državni proračun, proračuni samoupravnih lokalnih skupnosti, finančni načrt zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in finančni načrt zavoda za zdravstveno zavarovanje), za načrtovanje ukrepov, s katerimi se zagotavlja pobiranje davkov, in za izvajanje nadzora nad zakonitostjo ravnanja davčnih organov ter za potrebe izvrševanja državnega proračuna in vodenja evidenc v zvezi s tem;
2. Banki Slovenije za izvajanje njenih z zakonom določenih nalog;
3. organu, pristojnemu za zagotavljanje obveznih rezerv nafte in njenih derivatov za izvajanje njihovih z zakonom predpisanih pristojnosti;
4. organu, pristojnemu za državno statistiko, za izvajanje nacionalnega programa statističnih raziskovanj v skladu z zakonom.
5. ministrstvu, pristojnemu za evidentiranje nepremičnin, za vodenje in vzdrževanje evidence trga nepremičnin;
6. ministrstvu, pristojnemu za tehnologijo oziroma znanost, za ugotavljanje učinkovitosti davčnih ukrepov na področju raziskav in razvoja oziroma za analiziranje in spremljanje dodeljevanja spodbud na področju raziskav in razvoja (podatki o davčnih zavezancih, ki uveljavljajo davčne olajšave za vlaganja v raziskave in razvoj, ter podatki o višini olajšave);
7. ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, Agenciji Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja in drugim izvajalcem državnih pomoči v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, za izvajanje pristojnosti o finančnih pomočeh in izpolnitev davčnih obveznosti, in sicer podatek o davčnem statusu zavezanca, kot ga določa drugi odstavek 153. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08 in 57/12).

(3) Podatki, ki so davčna tajnost, se smejo osebam iz prvega in drugega odstavka tega člena razkriti samo na podlagi obrazloženega pisnega zahtevka predstojnika ali z njegove strani pooblaščen osebe. Iz obrazložitve zahtevka mora biti jasno razviden namen, zaradi katerega se zahtevajo podatki.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena se podatki iz prvega odstavka tega člena lahko dajo na razpolago avtomatsko Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje, centrom za socialno delo in ministrstvu, pristojnemu za evidentiranje nepremičnin, če je tako določeno s področnimi zakoni.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena se podatki iz prvega odstavka tega člena dajo na razpolago avtomatsko upravljavcu sklada obveznega dodatnega zavarovanja po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, za izvajanje obveznega dodatnega zavarovanja, če je pridobitev teh podatkov določena z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(6) (prenehal veljati)

35. člen **(uporaba davčne številke v drugih primerih)**

(1) Na knjigovodskih listinah, ki se izstavijo kupcem blaga oziroma naročnikom storitev in drugim osebam, mora izdajatelj navesti svojo davčno številko. Davčno številko kupca izdelkov oziroma naročnika storitev pa mora navesti, če je tako določeno z zakonom o obdavčenju ali drugim zakonom.

(2) Fizična oseba mora predložiti svojo davčno številko izplačevalcu dohodkov v vseh primerih, ko prejema dohodke, ne glede na to, v kakšni obliki jih pridobi. Če fizična oseba tega ne stori, se ta dohodek fizični osebi ne sme izplačati.

(3) Vsaka oseba mora ob odprtju računa pri banki ali hranilnici ali pri ponudniku plačilnih storitev po zakonu, ki ureja plačilne storitve, predložiti svojo davčno številko. Ob odprtju skupnega računa morajo davčno številko predložiti vsi imetniki skupnega računa. Davčne številke ni treba predložiti osebi, ki v skladu z zakonom, ki ureja davčni register, ni vpisana v davčni register.

(4) Fizični osebi ni treba predložiti davčne številke v skladu z drugim odstavkom tega člena, če prejme dohodke od druge fizične osebe.

(5) Davčne številke tudi ni treba predložiti izplačevalcu dohodkov pred izplačilom dohodka, če se dohodek izplača fizični osebi, ki se šteje za nerezidenta v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino in nima slovenske davčne številke ter dosega občasne dohodke.

(6) V primeru izplačila dohodka v skladu s prejšnjim odstavkom, mora izplačevalec dohodka ob izplačilu zagotoviti podatke o nerezidentu, najmanj pa osebno ime, naslov, njegovo identifikacijsko številko za davčne namene in državo rezidentstva.

48. člen

(odgovornost pravnih naslednikov in oseb, ki upravljajo premoženje zapustnika ali oseb, razglašanih za pogrešane oziroma pravilno nesposobne)

(1) Univerzalni pravni naslednik v celoti prevzame davčne obveznosti in terjatve iz naslova davkov pravnega prednika.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je dedič oziroma dedinja (v nadaljnjem besedilu: dedič) dolžan izpolniti davčne obveznosti zapustnika le do višine vrednosti podedovanega premoženja, v sorazmerju s prejeto dediščino. Odmerjeno oziroma obračunano davčno obveznost in davčne obveznosti zapustnika, ki jim je že potekel rok plačila, mora dedič izpolniti v 60 dneh po pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(3) Če ni dedičev ali če se dediči odpovedo dediščini v korist države ali samoupravne lokalne skupnosti, se davčna obveznost v celoti ali sorazmerno odpiše.

(4) Davčna obveznost se ne prenaša na dediče in se odpiše, če na dan smrti zapustnika ne presega 80 eurov. Odpiše se tudi davčna obveznost v znesku, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena presega davčno obveznost, ki jo morajo izpolniti dediči.

(5) Z dnem smrti zapustnika prenehajo teči zamudne obresti in se ne obračunavajo do dospelosti davčne obveznosti, ki jo prevzame dedič, za dediča.

(6) Davčne obveznosti fizičnih oseb, ki jih sodišče razglasi za pogrešane ali pravilno nesposobne, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo premoženje teh oseb. Oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, mora v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja, ki ga upravlja, izpolniti davčno obveznost. Ne glede na prejšnji stavek je oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, odgovorna za izpolnitev davčne obveznosti z vsem svojim premoženjem, če davčni organ ugotovi, da:

- davek ni bil plačan in
- premoženje oziroma prihodki iz premoženja, ki ga upravlja, ne zadostujejo za poplačilo davčne obveznosti, ker je pretil premoženje oziroma prihodke iz premoženja v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika.

Če je več oseb, ki upravljajo premoženje, so odgovorne za izpolnitev davčne obveznosti solidarno.

(7) Davčne obveznosti, nastale v zvezi z upravljanjem premoženja zapustnika v obdobju od trenutka uvedbe dedovanja do dejanskega prevzema premoženja s strani pravnih naslednikov, ali nastale v zvezi z upravljanjem premoženja po odločbi o denacionalizaciji, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo premoženje zapustnika. Oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, mora v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja, ki ga upravlja, izpolniti davčno obveznost. Ne glede na prejšnji stavek je oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, odgovorna za izpolnitev davčne obveznosti z vsem svojim premoženjem, če davčni organ ugotovi, da:

- davek ni bil plačan in
- premoženje oziroma prihodki iz premoženja, ki ga upravlja, ne zadostujejo za poplačilo davčne obveznosti, ker je pretil premoženje oziroma prihodke iz premoženja v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika.

Če je več oseb, ki upravljajo premoženje, so odgovorne za izpolnitev davčne obveznosti solidarno.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena univerzalni pravni naslednik ne prevzame obveznosti in terjatev iz naslova dohodnine in prispevkov za socialno varnost pravnega prednika, ki bremenijo pravnega prednika kot fizično osebo, v primerih prenehanja opravljanja dejavnosti fizične osebe, razen v primeru prenehanja zaradi smrti.

51. člen (davčni obračun)

(1) Če davčni zavezanec sam izračuna davek, ga izračuna v davčnem obračunu.

(2) Če oblika davčnega obračuna, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun in nadzor pravilnosti izračuna davka, ni predpisana z zakonom o obdavčenju, jo predpiše minister, pristojen za finance. Za podatke se štejejo tudi vsi podatki iz evidenc, ki jih davčni zavezanec vodi v skladu z drugimi predpisi in računovodskimi standardi, in iz poročil, ki jih davčni zavezanec sestavlja v skladu s posebnimi predpisi in računovodskimi standardi.

(3) Davčni zavezanec mora predložiti davčni obračun davčnemu organu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov, ali z zakonom o obdavčenju.

(4) Davčni obračun mora predložiti tudi davčni zavezanec, ki je v skladu z zakonom o obdavčenju oproščen plačila davka, in davčni zavezanec, ki ugotovi, da nista nastali niti davčna obveznost, niti terjatev iz naslova davka.

(5) Davčni zavezanec, ki opravlja dejavnost, mora davčni obračun predložiti v elektronski obliki.

57. člen (obračun davčnega odtegljaja)

(1) Če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju določeno, da davek za davčnega zavezanca izračuna, odtegne in plača plačnik davka (v nadaljnjem besedilu: davčni odtegljaj), plačnik davka izračuna davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka izračuna davek na podlagi ugotovljene davčne osnove, davčnih olajšav in davčne stopnje.

(2) Obliko obračuna davčnega odtegljaja, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun in nadzor pravilnosti izračuna davčnega odtegljaja, predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Plačnik davka izračuna, odtegne in plača davčni odtegljaj po davčnih stopnjah, ki veljajo na dan nastanka davčne obveznosti, kot je določen v zakonu o obdavčenju ali v tem zakonu.

(4) Plačnik davka mora predložiti obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(5) Plačnik davka mora predložiti podatke iz obračuna davčnega odtegljaja tudi davčnemu zavezancu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(6) 52., 53., 54. in 55. člen tega zakona se uporabljajo tudi za obračun davčnega odtegljaja.

(7) Ne glede na 53., 54. in 55. člen tega zakona lahko plačnik davka predloži popravek obračuna davčnega odtegljaja večkrat, če se popravki nanašajo na različne prejemnike dohodkov.

(8) Če plačnik davka predloži davčnemu organu popravljen obračun davčnega odtegljaja, mora tudi davčnemu zavezancu predložiti nove podatke iz obračuna davčnega odtegljaja o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja, če so ti podatki v popravljenem obračunu davčnega odtegljaja drugačni od podatkov v obračunu davčnega odtegljaja, ki se je popravljajal.

(9) Zavezanec za davek, ki opravlja dejavnost, mora obračun davčnega odtegljaja predložiti v elektronski obliki. Obračun davčnega odtegljaja v elektronski obliki mora predložiti tudi fizična oseba, ki se šteje za plačnika davka po dvanajstem odstavku 58. člena tega zakona.

75.a člen **(posebni primer prekinitve postopka)**

Davčni postopek se lahko prekine tudi v primeru, kadar je zaradi ugotovitve dejanskega stanja treba opraviti poizvedbo pri pristojnih organih drugih držav in pristojnih organih za izmenjavo podatkov v skladu s četrtem delom tega zakona. Davčni postopek se nadaljuje takoj po prejetju zaprosenih podatkov od organa zaprosene države.

85.a člen **(elektronsko vročanje prek sistema eDavki)**

(1) Davčni organ pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost, vroča dokumente prek sistema eDavki.

(2) Davčni organ vroča dokumente prek sistema eDavki tudi drugim davčnim zavezancem, če se prijavijo v ta sistem ali predložijo davčno napoved ali drugo vlogo v elektronski obliki prek sistema eDavki in se v postopku vložitev vloge prijavijo v sistem elektronskega vročanja prek omenjenega sistema. Davčni organ v primerih iz prejšnjega stavka vroča vse dokumente prek sistema eDavki do odjave iz sistema elektronskega vročanja, ki se opravi prek sistema eDavki, o čemer mora biti davčni zavezanec ob prijavi v ta sistem tudi seznanjen. Vročitev dokumenta velja za opravljeno, če je bila odjava dana, ko je bil dokument že odložen in je davčni zavezanec že prejel obvestilo iz tretjega odstavka tega člena o prejemu dokumenta.

(3) Davčni organ odloži dokument, ki ga je treba vročiti, v sistem eDavki in prek njega obvesti zavezanca za davek, da je prejel dokument, ki mu ga je treba vročiti. Informativno sporočilo o elektronsko odloženem dokumentu zavezanec za davek prejme tudi na elektronski naslov, če ga je sporočil organu.

(4) Zavezanec za davek dokument prevzame s sistema eDavki tako, da na elektronski način, kot na primer z uporabo uporabniškega imena in gesla, dokaže svojo istovetnost in prevzame dokument v elektronski obliki ter elektronsko podpiše vročilnico.

(5) Vročitev velja za opravljeno z dnem, ko zavezanec za davek z elektronskim podpisom vročilnice prevzame dokument. Če dokumenta ne prevzame v 15 dneh od dneva, ko mu je bilo obvestilo puščeno prek sistema eDavki, velja vročitev za opravljeno z dnem preteka tega roka. Sistem eDavki dokument po preteku šestih mesecev od dneva vročitve izbriše, zavezanec za davek pa ga lahko prevzame pri davčnem organu.

(6) Če ima zavezanec za davek pooblaščenca za vročanje, se dokument temu vroči tako, da se odloži na sistem eDavki, pooblaščenca za vročanje pa se pošlje informativno sporočilo iz tretjega odstavka tega člena. Glede vročitve dokumenta pooblaščenca za vročanje se uporabljata četrti in peti odstavek tega člena.

(7) Podrobnejši način elektronskega vročanja določi minister, pristojen za finance.

(8) Ta člen se ne uporablja, če zakon o obdavčenju določa drugače.

87. člen **(suspenzivni učinek pritožbe)**

(1) Pritožba ne zadrži izvršitve odmerne odločbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Davčni organ do vročitve odločitve o pritožbi odloži davčno izvršbo po uradni dolžnosti, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi, lahko pa tudi na zahtevo davčnega zavezanca, če ta hkrati s pritožbo predloži ustrezn instrument zavarovanja iz 117. člena tega zakona ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezn register.

(3) Če se pritožbi ne ugotovi, se za čas, ko je davčnemu zavezancu – fizični osebi odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno.

(4) Če se pritožbi ne ugotovi, se za čas, ko je davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno oziroma v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.

(5) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja za prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in prispevke za zdravstveno zavarovanje.

97. člen (vračilo davka)

(1) Če je z odločbo ali v zvezi s predloženim davčnim obračunom ugotovljeno preplačilo davka, se preveč plačani znesek, ki presega 10 eurov, vrne po uradni dolžnosti v 30 dneh od dneva vročitve odločbe oziroma od dneva predložitve davčnega obračuna.

(2) V primerih iz 53., 54., 54.a, 256.c in 258. člena tega zakona razliko med davčno obveznostjo, obračunano in plačano po prvotnem obračunu, in višino obračunane obveznosti po popravku obračuna davčni organ vrne v 30 dneh po prejemu popravljenega obračuna.

(3) Če je bila odmerna odločba odpravljena ter zadeva vrnjena v ponovni postopek in davek plačan, se preveč plačani davek vrne v 30 dneh po vročitvi odločbe, s katero je v ponovnem postopku ugotovljena drugačna davčna obveznost.

(4) Če preveč plačani znesek davka iz prvega odstavka tega člena ne presega 10 eurov, se vrne na zahtevo zavezanca za davek v roku 30 dni od vložitve zahteve, če z zakonom ni drugače določeno. Če zahteva ni podana, se preveč plačani davek šteje v naslednja plačila ali v plačila druge vrste davkov.

(5) Terjatev zavezanca za davek po tem členu ne more biti predmet razpolaganja v civilnih razmerjih niti predmet izvršbe.

101. člen (odpis, delni odpis in obročno plačevanje davka za fizične osebe)

(1) Davčni organ lahko dovoli odpis, delni odpis ali plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih v obdobju 24 mesecev, če bi se s plačilom davčne obveznosti lahko ogrozilo preživljanje davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov.

(2) Vlogo za odpis oziroma delni odpis ali obročno plačilo davka mora davčni zavezanec vložiti pri davčnem organu. Davčni organ odloči o zahtevku na podlagi podatkov iz svojih evidenc in podatkov iz evidenc drugih organov, ki jih lahko pridobi, ter predloženih dokazov davčnega zavezanca.

(3) Davčni organ odloči o odpisu, delnemu odpisu oziroma obročnem plačilu v roku 30 dni od dneva prejema popolne vloge.

(4) Podrobnejše kriterije za odpis, delni odpis in obročno plačilo po tem členu ter obliko in podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v vlogi, določi minister, pristojen za finance, upoštevaje raven zadovoljevanja minimalnih življenjskih potreb, ki omogočajo preživetje in so določene s predpisi na področju socialnega varstva.

(5) Davčni organ ne more odobriti odpisa, delnega odpisa in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka in davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Ta člen se ne uporablja za samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, in sicer za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti. Za davek, ki se nanaša na opravljanje dejavnosti, se ne šteje poračun dohodnine na letni ravni.

(7) Davčni organ ne more odobriti odpisa ali delnega odpisa v skladu s tem členom osebam iz prejšnjega odstavka, ki prenehajo opravljati dejavnost, za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti, in fizične osebe, ki odgovarjajo za obveznosti družb, za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti družbe. Za davek, ki se nanaša na opravljanje dejavnosti, se ne šteje poračun dohodnine na letni ravni.

(8) Če davčni zavezanec, ki mu je bilo dovoljeno obročno plačilo, zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. Davčni organ v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka, davčnega zavezanca opozori na posledice zamude.

(9) Z odpisom oziroma delnim odpisom po tem členu davčna obveznost v celoti oziroma delno preneha.

102. člen **(obročno plačevanje davka v primerih hujše gospodarske škode)**

(1) Davčni organ lahko dovoli plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih v obdobju 24 mesecev, če bi davčnemu zavezancu zaradi trajnejše nelikvidnosti ali izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere davčni zavezanec ni mogel vplivati, nastala hujša gospodarska škoda in bi davčnemu zavezancu obročno plačevanje davka omogočilo preprečitev hujše gospodarske škode.

(2) Davčni organ lahko v primerih preventivnega finančnega prestrukturiranja ali poenostavljene prisilne poravnave po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in postopke prisilnega prenehanja, dovoli obročno plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih, če zavezanec za davek predloži pravnomočni sklep, s katerim je potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju, ali sklep o potrjeni poenostavljeni prisilni poravnavi.

(3) Vlogo za obročno plačevanje davka mora davčni zavezanec vložiti pri davčnem organu. Davčni organ odloči na podlagi podatkov iz svojih evidenc in podatkov iz evidenc drugih organov, ki jih lahko pridobi, ter predloženih dokazov davčnega zavezanca, iz katerih so razvidne okoliščine za nastanek hujše gospodarske škode.

(4) Davčni organ odloči o obročnem plačilu v roku 30 dni od dneva prejema popolne vloge.

(5) Davčni organ ne more odobriti obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka ali davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Določbe tega člena se uporabljajo za davčne zavezance, ki so pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost. Za samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, se določbe tega člena uporabljajo za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti.

(7) Podrobnejše kriterije in način ugotavljanja hujše gospodarske škode določi minister, pristojen za finance.

(8) Če davčni zavezanec, ki mu je bilo dovoljeno obročno plačilo, zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. Davčni organ v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka, davčnega zavezanca opozori na posledice zamude.

(9) Ta člen se ne uporablja za skupino DDV.

103. člen **(posebni primeri odloga in obročnega plačevanje davka)**

(1) Če davčni zavezanec predloži kateri koli instrument zavarovanja iz 117. člena tega zakona ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezen register, se davčnemu zavezancu ne glede na

prvi odstavek 101. člena in prvi odstavek 102. člena tega zakona dovoli plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih ali dovoli odlog za največ 24 mesecev.

(2) Davčni organ fizični osebi dovoli obročno plačilo davka v največ treh mesečnih obrokih, če se davek ne nanaša na opravljanje dejavnosti.

(3) Davčni organ ne more odobriti odloga in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka in davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(4) Če davčni zavezanec, ki mu je bilo dovoljeno obročno plačilo, zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. Davčni organ v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka, davčnega zavezanca opozori na posledice zamude.

105. člen **(odpis davka po višini neplačanega davka)**

(1) V plačilo dospelih davek, po posamezni vrsti davka, ki na dan 31. decembra ne preseže 1 euro, se odpiše po uradni dolžnosti.

(2) Odpis se opravi 31. januarja za preteklo leto.

(3) Z odpisom po tem členu davčna obveznost preneha.

106. člen **(odpis davka pri postopkih zaradi insolventnosti in pri postopkih zaradi grozeče insolventnosti)**

(1) Davčni organ odpiše davek, ki ga v postopku stečaja ni bilo mogoče izterjati.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se davek ne odpiše kadar se je nad davčnim zavezancem končal postopek osebnega stečaja. Davek, ki v postopku osebnega stečaja ni bil plačan, se odpiše le na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o odpustu obveznosti.

(3) Davek iz prvega odstavka tega člena se odpiše z dnem pravnomočnosti sklepa o končanju stečajnega postopka, davek iz drugega odstavka tega člena pa z dnem pravnomočnosti sklepa o končanju postopka osebnega stečaja.

(4) Davčni organ odpiše davek, glede katerega v postopku prisilne poravnave ni bilo potrjeno nižano poplačilo, in sicer z dnem pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave.

(5) Davčni organ odpiše davek, glede katerega v postopku sodnega prestrukturiranja zaradi odprave grozeče insolventnosti ni bilo potrjeno nižano poplačilo, in sicer z dnem pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave v postopku sodnega prestrukturiranja zaradi odprave grozeče insolventnosti.

(6) Z odpisom po tem členu davčna obveznost preneha.

(7) Če se razveljavi potrjena prisilna poravnava, potrjena prisilna poravnava v postopku sodnega prestrukturiranja zaradi odprave grozeče insolventnosti ali odpust obveznosti oziroma najde premoženje zavezanca, ki je s stečajem prenehal, se znova vzpostavi tudi obveznost za plačilo odpisanega davka, ki je bil odpisan v skladu s tretjim, četrtim ali petim odstavkom tega člena.

110. člen **(omejitev uporabe določb tega poglavja)**

(1) 101., 102. in 103. člen tega zakona se ne uporablja za prispevke za zdravstveno zavarovanje, za obvezni zdravstveni prispevek, za prispevke za obvezno zavarovanje za dolgotrajno oskrbo, za prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in za obveznosti, za katere davčni organ opravlja samo izvršbo in ne vodi knjigovodskih davčnih evidenc o odmeri teh obveznosti.

(2) 101., 102. in 103. člen tega zakona se ne uporabljajo za globe, stroške postopka o prekršku ter druge denarne nedavčne obveznosti, razen če zakon določa drugače.

(3) Po začetku postopka zaradi insolventnosti ni mogoče voditi postopkov po 101., 102. in 103. členu tega zakona za obveznosti, na katere v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, učinkuje postopek zaradi insolventnosti.

140.a člen

(predložitev davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni zavezanec, ki se strinja z ugotovitvami iz zapisnika po prvem odstavku 140. člena tega zakona, lahko v 20. dneh po vročitvi zapisnika iz prvega odstavka 140. člena tega zakona predloži davčni obračun oziroma popravljen davčni obračun, ter hkrati plača davek, ugotovljen v predloženem davčnem obračunu oziroma popravljenem davčnem obračunu, skupaj z obrestmi od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna oziroma popravljenega davčnega obračuna. Obrestna mera znaša 5 % letno.

(2) Davčni zavezanec na posebni prilogi, ki je sestavni del tako predloženega obračuna, prikaže tudi premalo obračunane davke, skupaj z obrestmi iz prejšnjega odstavka.

(3) Davčni zavezanec lahko davčni obračun oziroma popravljen obračun iz prvega odstavka tega člena v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora predloži samo enkrat.

(4) Če je predložen davčni obračun v skladu z ugotovitvami davčnega inšpekcijskega nadzora in so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka tega člena, se davčni inšpekcijski postopek ustavi s sklepom. V tem primeru se davčni nadzor področja poslovanja ali davkov za davčno obdobje, ki je bil že predmet davčnega inšpekcijskega nadzora ne more ponoviti, razen, če davčni organ izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi mogli sami zase ali v zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odmere davka, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni in uporabljeni v davčnem inšpekcijskem nadzoru.

146. člen

(izvršilni naslov, ko je davčni organ pristojen za izterjavo drugih obveznosti)

(1) Če davčni organ na podlagi zakona izterjuje druge denarne nedavčne obveznosti, je izvršilni naslov odločba, sklep, plačilni nalog ali druga listina, opremljena s potrdilom o izvršljivosti, ki ga izda organ, pristojen za odmero te obveznosti (v nadaljnjem besedilu: predlagatelj izvršbe).

(2) Izvršilni naslov za obveznosti iz prejšnjega odstavka je tudi seznam izvršilnih naslovov, v katerem mora biti za posamezni izvršilni naslov naveden datum izvršljivosti ter znesek obveznosti in zamudnih obresti za vsako vrsto obveznosti posebej.

(3) Če je od terjatev, ki jih predlagatelj izvršbe pošlje davčnemu organu v izterjavo, treba obračunati tudi zamudne obresti, mora predlagatelj izvršbe obračunati zamudne obresti do dneva izdaje predloga. K predlogu mora priložiti obračun zamudnih obresti. Od dneva izdaje predloga davčni organ obračuna zamudne obresti po davčnih predpisih.

(4) Predlagatelj izvršbe pošlje davčnemu organu predlog za izvršbo v elektronski obliki. Podatke, ki morajo biti vsebovani v predlogu, ter podrobnejši način izmenjave podatkov predpiše minister, pristojen za finance.

(5) Če se podatki za izvršbo pošiljajo v elektronski obliki, je predlagatelj izvršbe odgovoren, da pošilja le podatke, ki se nanašajo na izvršljive izvršilne naslove. Predlagatelj izvršbe mora davčnemu organu na njegovo zahtevo takoj poslati kopijo izvršilnega naslova.

158. člen

(ugovor tretjega zoper sklep o izvršbi)

(1) Kdor izkaže za verjetno, da ima na predmetu davčne izvršbe pravico, ki preprečuje izvršbo, lahko vloži ugovor zoper sklep o izvršbi pri davčnem organu, ki je izdal sklep o izvršbi. Ugovor se lahko vloži do konca davčne izvršbe.

(2) Če davčni organ oceni, da pravica osebe iz prejšnjega odstavka, ki preprečuje izvršbo, ni verjetno izkazana, napoti to osebo, da v 8 dneh od vročitve sklepa iz četrtega odstavka tega člena pri sodišču vloži tožbo zoper davčni organ da je davčna izvršba na predmet izvršbe nedopustna. Če oseba ne predloži dokaza o vložitvi tožbe, se davčna izvršba nadaljuje.

(3) Z vložitvijo tožbe iz prejšnjega odstavka se zadrži prodaja spornih zarubljenih stvari, in sicer do zaključka postopka pred sodiščem. Sodišče o tožbi po tem členu odloča prednostno.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek davčni organ lahko proda sporne zarubljene stvari pred zaključkom postopka pred sodiščem, če:

- gre za hitro pokvarljivo blago;
- je hramba povezana z nesorazmernimi stroški ali
- se vrednost premičnine zmanjšuje.

(5) Davčni organ mora pred prodajo od osebe iz prvega odstavka tega člena pridobiti izjavo glede prodaje. Če se ta s prodajo ne strinja, ji lahko dovoli položitev varščine ter določi pogoje zanjo.

(6) Davčni organ odloči o ugovoru s sklepom.

(7) Davčni organ tretji osebi povrne prejeta kupnino z zamudnimi obrestmi po določbah zakona, ki ureja obligacijska razmerja, o neupravičeni pridobitvi, če je s pravnomočno sodno odločbo ugotovljena lastninska pravica tretje osebe na premičnini, prodani po četrtem odstavku tega člena.

159. člen

(denarni prejemki, ki so izvzeti iz davčne izvršbe)

Iz davčne izvršbe so izvzeti:

1. prejemki iz naslova zakonite preživnine in odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal;
2. invalidnina za telesno okvaro po predpisih o invalidskem zavarovanju;
3. prejemki iz naslova denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka po zakonu, ki ureja socialno varstvene prejemke;
4. prejemki iz naslova starševskega dodatka, pomoči ob rojstvu otroka, otroškega dodatka, dodatka za veliko družino in dodatka za nego otroka po zakonu, ki ureja družinske prejemke;
5. prejemki iz naslova štipendije in pomoči učencem in študentom ter plačilo za opravljeno obvezno praktično delo v vzgojno izobraževalnem procesu;
6. nadomestilo za invalidnost po zakonu, ki ureja socialno vključevanje invalidov;
7. sredstva za nego in pomoč, ki se v skladu z zakonom, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, ne upoštevajo kot dodatek pri prejemniku tega prejemka;
8. prejemki od občasnega dela invalidov, ki niso v delovnem razmerju in so vključeni v programe po predpisih, ki urejajo socialno varstvo, in po predpisih, ki urejajo zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;
9. denarna sredstva pomoči potrebnim, ki jih zagotavljajo humanitarne organizacije, ki imajo tak status po zakonu, ki ureja humanitarne organizacije;
10. oskrbnine in enkratni prejemki ob prvi namestitvi otroka v rejniško družino po zakonu, ki ureja izvajanje rejniške dejavnosti;
11. sredstva, pridobljena za odpravo posledic naravnih nesreč ali škode na podlagi predpisov, ki urejajo odpravo naravnih nesreč;
12. nepovratna denarna sredstva in denarna sredstva, pridobljena na podlagi ugodnih posojil ali poslov z jamstvi, ki se štejejo kot oblike državnih pomoči po zakonu, ki ureja pomoč družbam v težavah, razen kadar so sredstva pridobljena v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kakor je določena v 46. členu Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US in 50/14), ali v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kakor je določena v 69. členu Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US in 50/14);
13. denarna sredstva, prejeta iz naslova aktivne politike zaposlovanja, vključevanja v storitvi za trg dela in zaradi iskanja zaposlitve po zakonu, ki ureja trg dela;
14. denarna sredstva, ki jih izplača Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike Slovenije po zakonu, ki ureja Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike

- Slovenije, razen nagrade za preseganje kvote po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;
15. prejemki iz naslova veteranskega dodatka po zakonu, ki ureja varstvo vojnih veteranov;
 16. prejemki iz naslova invalidnine, dodatka za posebno invalidnost in invalidskega dodatka po zakonu, ki ureja vojne invalide;
 17. denarna sredstva, prejeta iz naslova vključenosti osebe v ukrepe na področju socialnega varstva, po zakonu, ki ureja socialno varstvo.

185. člen **(rubež vsebine sefa)**

(1) Davčni organ lahko od dolžnika zahteva, da mu omogoči vpogled tudi v sef in pri tem zarubi vsebino sefa.

(2) Če dolžnik ne ravna v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko davčni organ zahteva od upravljavca sefa, da mu omogoči vpogled v sef. Pri tem se glede prisotnosti prič primerno upošteva četrti oziroma peti odstavek 184. člena tega zakona.

197. člen **(potek javne dražbe)**

(1) Zarubljene premičnine se dajo na javno dražbo z začetno izklicno ceno, ki je enaka ocenjeni vrednosti po rubežnem zapisniku.

(2) Prva javna dražba se sme opraviti tudi, če se je udeleži en ponudnik.

(3) Šteje se, da je javna dražba uspela, če vsaj en ponudnik ponudi ceno, ki je enaka izklicni ceni.

(4) Zarubljene premičnine se prodajo udeležencu javne dražbe, ki je na javni dražbi ponudil najvišjo ceno. Če ta v roku iz 199. člena tega zakona ne plača kupnine, se premičnina lahko proda naslednjemu najboljšemu ponudniku, če se ta s tem strinja.

(5) Če prva javna dražba ne uspe, se napove druga. Oklic druge javne dražbe mora vsebovati iste podatke kot prvi, v oklicu pa mora biti dodatno navedeno, da gre za drugo javno dražbo. Izklicna cena zarubljenih predmetov s prve javne dražbe se lahko ob objavi druge javne dražbe zniža za ustrezen odstotek, vendar največ do polovice ocenjene vrednosti po rubežnem zapisniku.

(6) Pri drugi javni dražbi se smiselno uporabljajo drugi, tretji in četrti odstavek tega člena.

(7) Če je tudi druga javna dražba neuspešna, se zarubljeni predmeti prodajo na enega od drugih načinov prodaje iz prvega odstavka 193. člena tega zakona.

243.a člen **(opredelitev pojmov)**

Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, pomenijo:

1. država prosilka je država članica EU, ki vloži zaprosilo za pomoč;
2. upravno sodelovanje pri obdavčevanju je skupni pojem, ki se nanaša na izmenjavo podatkov, prisotnost v davčnih uradih, sočasni davčni nadzor, zaprosilo za vročitev, vse to zaradi pravilne odmere davka;
3. zaprosilo za sodelovanje je skupni pojem, ki se nanaša na vse oblike upravnega sodelovanja iz prejšnje točke;
4. centralni urad za zvezo je organ, ki je po tem zakonu pristojen za stike z drugimi državami članicami EU na področju upravnega sodelovanja in stike z Evropsko komisijo v zvezi z izvajanjem Direktive Sveta 2011/16/EU;
5. omrežje CCN je skupna platforma, ki temelji na skupnem komunikacijskem omrežju (CCN), ki ga je razvila Evropska unija za zagotavljanje vseh prenosov z elektronskimi sredstvi med pristojnimi organi na področju carin in obdavčevanja;
6. avtomatična izmenjava podatkov je sistematično pošiljanje vnaprej opredeljenih podatkov o rezidentih drugih držav članic brez njenega predhodnega zaprosila v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih

in sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih podatkov rezidentov in drugih podatkov drugi državi članici brez predhodnega zaprosila v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih;

7. vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom pomeni vsako pisno informacijo, ki jo davčni organ izda ali spremeni za določeno osebo ali skupino oseb, ki ima pravico, da se nanj sklicuje, ne glede na to, ali se dejansko uporabi. Pisna informacija vsebuje razlago davčne zakonodaje v zvezi s čezmejno transakcijo ali vprašanjem, ali gre pri dejavnostih, ki jih oseba opravlja v drugi jurisdikciji, za stalno poslovno enoto, ter se izda pred izvedbo transakcij ali dejavnosti v drugi jurisdikciji, pri katerih bi lahko šlo za stalno poslovno enoto, ali pred vložitvijo davčne napovedi za obdobje, v katerem je bila izvedena transakcija ali niz transakcij ali so bile izvedene dejavnosti;
8. vnaprejšnji cenovni sporazum pomeni vsak dogovor, kot je opredeljen v 14.a členu tega zakona, ki ga izda ali spremeni davčni organ za določeno osebo ali skupino oseb, ki ima pravico, da se nanj sklicuje, ne glede na to, ali se dejansko uporabi;
9. osrednja podatkovna zbirka je zbirka držav članic EU za upravno sodelovanje na področju obdavčevanja, kjer se za izpolnitev obveznosti glede avtomatične izmenjave podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in o vnaprejšnjih cenovnih sporazumih ter o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, beležijo podatki;
10. čezmejni aranžma pomeni aranžma, ki zadeva več kot eno državo članico EU ali državo članico EU in tretjo državo, pri čemer je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:
 - vsi udeleženci v aranžmaju niso rezidenti za davčne namene v isti jurisdikciji,
 - vsaj eden od udeležencev v aranžmaju je hkrati rezident za davčne namene v več kot eni jurisdikciji,
 - eden ali več udeležencev v aranžmaju izvaja dejavnosti v drugi jurisdikciji prek stalne poslovne enote, ki se nahaja v navedeni jurisdikciji, in aranžma predstavlja celotno poslovanje stalne poslovne enote ali njegov del,
 - eden ali več udeležencev v aranžmaju izvaja dejavnost v drugi jurisdikciji, v kateri ni rezident za davčne namene in nima stalne poslovne enote,
 - tak aranžma bi lahko vplival na avtomatično izmenjavo informacij ali identifikacijo upravičenega lastništva;pri tem pa aranžma vključuje tudi niz aranžmajev, in lahko obsega več delov;
11. čezmejni aranžma, o katerem se poroča, pomeni vsak čezmejni aranžma, ki ima vsaj eno od prepoznavnih značilnosti iz Priloge IV Direktive 2011/16/EU (v nadaljnjem besedilu: Priloga IV);
12. prepoznavna značilnost pomeni lastnost ali značilnost čezmejnega aranžmaja, ki nakazuje morebitno tveganje za izogibanje davkom, kot so našteje v Prilogi IV;
13. zadevni davčni zavezanec pomeni udeleženca v aranžmaju, ki se mu čezmejni aranžma, o katerem se poroča, da na voljo za izvajanje ali ki je tak aranžma pripravljen izvajati oziroma je že izvedel njegov prvi del;
14. tržni aranžma pomeni čezmejni aranžma, ki je zasnovan, dan na tržišče, pripravljen za izvajanje ali dan na voljo za izvajanje, ne da bi ga bilo treba bistveno prilagoditi za uporabo;
15. posebej prilagojeni aranžma pomeni vsak čezmejni aranžma, ki ni tržni aranžma;
16. kršitev varstva podatkov pomeni kršitev varstva, ki povzroči uničenje, izgubo, spremembo ali kakršen koli neprimeren ali nepooblaščen dostop, razkritje ali uporabo informacij, med drugim osebnih podatkov, ki so poslani, shranjeni ali kako drugače obdelani, kot posledico namernih nezakonitih dejanj, malomarnosti ali nesreč. Kršitev varstva podatkov lahko zadeva zaupnost, razpoložljivost in celovitost podatkov.

248. člen **(avtomatična izmenjava podatkov)**

(1) Pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov sporoči organu druge države članice EU podatke o dohodkih in premoženju rezidentov te druge države članice EU, s katerimi razpolaga, in sicer o:

- dohodkih iz zaposlitve;
- produktih življenjskih zavarovanj, ki niso zajeti v drugih pravnih instrumentih EU o izmenjavi podatkov ali v drugih podobnih ukrepih;
- lastništvu nepremičnin in iz njih izhajajočem dohodku;
- dohodkih iz prenosa premoženjskih pravic.

(2) Pristojni organ v sporočanje podatkov iz prejšnjega odstavka vključi davčno številko, ki jo je izdala država rezidentstva, če je na voljo.

(3) Pristojni organ pristojnemu organu druge države članice EU, v zvezi z davčnimi obdobji, ki se nanašajo na račun, o katerem se poroča, sporoči naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca (v nadaljnjem besedilu: davčna številka) ter datum in kraj rojstva osebe, o kateri se poroča in ki je imetnik računa, v primeru subjekta, ki je imetnik računa in za katerega se po uporabi pravil o dolžni skrbnosti iz Priloge I in Priloge II Direktive 2014/107/EU ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, pa ime, naslov in davčno številko subjekta ter ime, naslov, davčno številko ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča;
2. številko računa;
3. davčno številko, naziv in naslov poročevalske finančne institucije;
4. stanje na računu ali vrednost računa, vključno z odkupno vrednostjo ali vrednostjo ob odstopu v primeru zavarovalne pogodbe z odkupno vrednostjo ali pogodbe rentnega zavarovanja, ob koncu koledarskega leta oziroma, če je bil račun zaprt med letom, o zaprtju računa;
5. v primeru skrbniškega računa:
 - skupni bruto znesek obresti, skupni bruto znesek dividend in skupni bruto znesek drugih dohodkov, ustvarjenih v zvezi s sredstvi na računu, ki se vsakokrat vplačajo ali pripišejo na račun ali v zvezi z računom med koledarskim letom, in
 - skupni bruto iztržek od prodaje ali odkupa finančnih sredstev, ki se vplača ali pripiše na račun med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija delovala kot skrbnik, borzni posrednik, pooblaščenec ali zastopnik imetnika računa;
6. v primeru depozitnega računa skupni bruto znesek obresti, vplačanih ali pripisanih na račun med koledarskim letom, in
7. v primeru računov, ki niso opisani v 5. ali 6. točki tega odstavka, skupni bruto znesek, plačan ali pripisan imetniku računa v zvezi z računom med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija dolžnik, vključno s skupnim zneskom vseh plačil v zvezi z odkupom, opravljenih imetniku računa med koledarskim letom.

(4) Pošiljanje podatkov iz prejšnjega odstavka ima prednost pred pošiljanjem podatkov po drugi alineji prvega odstavka tega člena.

(5) Podatki iz prvega odstavka tega člena se sporočajo najmanj enkrat letno, in sicer v šestih mesecih po koncu davčnega leta.

(6) Pristojni organ se lahko dogovori s pristojnim organom druge države članice EU o avtomatični izmenjavi podatkov za dodatne kategorije dohodkov in premoženja.

(7) Pristojni organ vsako leto obvesti Evropsko komisijo o vseh kategorijah dohodkov in premoženja iz prvega odstavka tega člena, v zvezi s katerimi sporoča podatke o rezidentih druge države članice.

(8) Podatki iz tretjega odstavka tega člena se sporočajo letno, in sicer v devetih mesecih po koncu koledarskega leta, na katero se nanašajo.

248.a člen

(avtomatična izmenjava podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih)

(1) Pristojni organ pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji sporoči naslednje podatke o vnaprejšnjem davčnem stališču s čezmejnimi učinkom ali o vnaprejšnjem cenovnem sporazumu:

1. identifikacijo osebe, ki ni fizična oseba, in skupine oseb, ki ji ta oseba pripada;
2. povzetek vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, vključno z opisom zadevnih poslovnih dejavnosti ali transakcij ali niza transakcij, in vse druge informacije, ki bi pristojnemu organu lahko pomagale pri oceni morebitnega davčnega tveganja, ne da bi to povzročilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa ali informacij, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom;
3. datum izdaje, spremembe ali obnove vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
4. datum začetka veljavnosti vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta datum določen;

5. datum konca veljavnosti vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta datum določen;
 6. vrsto vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
 7. znesek transakcije ali niza transakcij iz vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali iz vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta znesek tam naveden;
 8. opis meril, ki se uporabljajo za določanje transfernih cen, ali samo transferno ceno v primeru vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
 9. opredelitev metode, ki se uporablja za določanje transfernih cen, ali samo transferno ceno v primeru vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
 10. imena morebitnih drugih držav članic, ki bi jih verjetno zadevalo vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazum;
 11. imena vseh oseb, ki niso fizične osebe, v morebitnih drugih državah članicah, na katere bi verjetno vplivalo vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazum (ob navedbi, s katerimi državami članicami so te osebe povezane), in
 12. navedbo, ali sporočeni podatki temeljijo na samem vnaprejšnjem davčnem stališču s čezmejnimi učinkom ali na vnaprejšnjem cenovnem sporazumu ali zahtevi za izdajo vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.
- Podatki iz 1., 2., 8. in 11. točke tega odstavka se ne sporočijo Evropski komisiji.

(2) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja, če vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom zadeva in vključuje izključno davčne zadeve ene ali več fizičnih oseb.

(3) Pristojni organ pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji ne sporoči podatkov o dvostranskem ali večstranskem vnaprejšnjem cenovnem sporazumu, ki je sklenjen z državo, ki ni država članica EU, in mednarodna pogodba o izogibanju dvojnega obdavčevanja, na podlagi katere je bil sklenjen ta vnaprejšnji cenovni sporazum, ne dopušča razkritja podatkov tretjim osebam, temveč samo podatke, navedene v zahtevi, na podlagi katere se izda takšen dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazum.

(4) Podatki iz prvega odstavka tega člena se sporočajo nemudoma po izdaji, spremembi ali obnovitvi vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjih cenovnih sporazumov, najpozneje pa v treh mesecih po preteku polovice koledarskega leta, v katerem so bila vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazumi izdani, spremenjeni ali obnovljeni.

(5) Pristojni organ pristojnemu organu države članice in Evropski komisiji pošlje podatke iz prvega odstavka tega člena v osrednjo podatkovno zbirko.

(6) Pristojni organ lahko na podlagi 247. člena tega zakona od pristojnega organa druge države članice zahteva dodatne podatke, vključno s celotnim besedilom vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.

248.c člen

(avtomatična izmenjava čezmejnih aranžmajev, o katerih se poroča)

(1) Pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov sporoči pristojnim organom vseh drugih držav članic EU in Evropski komisiji podatke o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, ki glede na značilnosti posameznega aranžmaja zajemajo naslednje podatke:

1. identifikacijo posrednikov in zadevnih davčnih zavezancev, vključno z njihovim imenom, datumom in krajem rojstva (če gre za posameznika), rezidentstvom za davčne namene, davčno številko ter, če je primerno, osebami, ki so povezana podjetja zadevnega davčnega zavezanca;
2. podrobnosti o prepoznavnih značilnostih iz Priloge IV, zaradi katerih se o čezmejnem aranžmaju poroča;
3. povzetek vsebine čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča, vključno z navedbo imena, pod katerim je znan, če takšno ime obstaja, ter abstraktnim opisom zadevnih poslovnih dejavnosti ali aranžmajev, ne da bi to privedlo do razkritja poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa niti razkritja podatkov, ki bi bilo v nasprotju z javnim redom;
4. datum, ko je ali bo storjen prvi korak pri izvajanju čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča;
5. podrobnosti o določbah nacionalnega prava, ki so podlaga za čezmejni aranžma, o katerem se poroča;
6. vrednost čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča;
7. identifikacijo države članice EU zadevnega davčnega zavezanca in morebitnih drugih držav članic EU, ki bi jih verjetno zadeval čezmejni aranžma, o katerem se poroča;

8. identifikacijo morebitne druge osebe v državi ali jurisdikciji, na katero bi verjetno vplival čezmejni aranžma, o katerem se poroča, ob navedbi, s katerimi državami ali jurisdikcijami je ta oseba povezana.

(2) Avtomatična izmenjava podatkov iz prejšnjega odstavka se izvede v enem mesecu po koncu četrtega, v katerem so bili podatki predloženi.

(3) Pristojni organ pošlje pristojnemu organu države članice EU in Evropski komisiji podatke iz prvega odstavka tega člena v osrednjo podatkovno zbirko.

248.č člen

(avtomatična izmenjava podatkov, ki jih sporočajo operaterji platform)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem členu, imajo enak pomen, kot ga določa oddelek I Priloge V Direktive 2011/16/EU.

(2) Pristojni organ z avtomatično izmenjavo pristojnemu organu države članice, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident, kot je določeno na podlagi odstavka D oddelka II Priloge V Direktive 2011/16/EU, in – kadar prodajalec, o katerem se poroča, opravlja storitve najema nepremičnin – tudi pristojnemu organu države članice, v kateri se nahaja nepremičnina, sporoči naslednje podatke o vsakem prodajalcu, o katerem se poroča:

1. ime, naslov registriranega sedeža, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca poročevalskega operaterja platforme in po potrebi individualno identifikacijsko številko, dodeljeno na podlagi drugega odstavka 255.aj člena tega zakona, ter poslovno ime platforme, v zvezi s katero poročevalski operater platforme poroča;
2. ime in priimek prodajalca, o katerem se poroča, ki je posameznik, in naziv prodajalca, o katerem se poroča, ki je subjekt;
3. naslov;
4. davčno številko prodajalca, vključno z državo članico izdajateljico, če ta ne obstaja, pa kraj rojstva prodajalca, o katerem se poroča, ki je posameznik;
5. matično številko podjetja prodajalca, o katerem se poroča, ki je subjekt;
6. identifikacijsko številko za DDV prodajalca, o katerem se poroča, če je na voljo;
7. datum rojstva prodajalca, o katerem se poroča, ki je posameznik;
8. identifikator finančnega računa, na katerega se nadomestilo plača ali pripiše, če je na voljo poročevalskemu operaterju platforme in pristojni organ države članice, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident v smislu odstavka D oddelka II Priloge V Direktive 2022/16/EU, ni uradno obvestil pristojnih organov vseh drugih držav članic, da ne namerava v ta namen uporabiti identifikatorja finančnega računa;
9. če se razlikuje od imena prodajalca, o katerem se poroča, poleg identifikatorja finančnega računa še ime imetnika finančnega računa, na katerega se nadomestilo plača ali pripiše, če je na voljo poročevalskemu operaterju platforme, in vse druge informacije za identifikacijo, ki so poročevalskemu operaterju platforme na voljo v zvezi z imetnikom tega računa;
10. vsako državo članico, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident, kot je določeno na podlagi odstavka D oddelka II Priloge V Direktive 2011/16/EU;
11. skupno nadomestilo, plačano ali pripisano v vsakem četrtem letju poročevalnega obdobja, in število zadevnih dejavnosti, za katere je bilo plačano ali pripisano;
12. vse pristojbine, provizije ali davke, ki jih poročevalski operater platforme zadrži ali zaračuna v vsakem četrtem letju poročevalnega obdobja.

(3) Če prodajalec, o katerem se poroča, opravlja storitve dajanja v najem nepremičnin, se sporočijo naslednje dodatne informacije:

1. naslov vsake oglaševane nepremičnine, ki je določen na podlagi postopkov iz odstavka E oddelka II Priloge V Direktive 2011/16/EU, in identifikacijski znak nepremičnine v katastru, če je na voljo;
2. skupni znesek nadomestila, plačanega ali pripisanega v vsakem četrtem letju poročevalnega obdobja, in število zadevnih dejavnosti, posredovano v zvezi z vsako oglaševano nepremičnino;
3. če je na voljo, število dni, ko je bila vsaka oglaševana nepremičnina v poročevalnem obdobju dana v najem, in vrsto vsake oglaševane nepremičnine.

(4) Sporočanje na podlagi drugega in tretjega odstavka tega člena se izvede v dveh mesecih po koncu poročevalnega obdobja, na katerega se nanaša obveznost poročanja poročevalskega operaterja platforme.

252. člen **(varovanje in razkritje podatkov)**

(1) Vsi podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem, se obravnavajo kot davčna tajnost.

(2) Podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem, se lahko uporabijo:

- v postopku pobiranja davkov iz 244. člena tega zakona, DDV in drugih posrednih davkov, vključno z upravno ali sodno presojo, in
- v kazenskem postopku, začetem zaradi kršitev davčnega prava.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko pridobljeni podatki uporabijo tudi za odmero in izterjavo drugih davščin iz 215. člena tega zakona ter za odmero in izterjavo obveznih prispevkov za socialno varnost.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko pristojni organ dogovori s pristojnim organom druge države članice EU, da se podatki, ki jih je pridobil, uporabijo tudi za druge namene, vendar le, če bi v skladu z veljavnimi predpisi v Republiki Sloveniji takšne podatke v podobnih okoliščinah lahko uporabili tudi za te druge namene.

(5) Pristojni organ lahko pristojnim organom vseh drugih držav članic posreduje seznam namenov, za katere se lahko v skladu z zakonom uporabijo informacije in dokumenti, poleg namenov iz drugega in tretjega odstavka tega člena. Pristojni organ, ki prejme informacije in dokumente, lahko prejete informacije in dokumente na podlagi seznama druge države članice uporabi brez dogovora iz prejšnjega odstavka za katerega koli od namenov, ki jih navede država članica, ki sporoča informacije.

(6) Pristojni organ lahko na podlagi vnaprejšnjega obvestila državi članici EU, od koder podatki izvirajo, te podatke posreduje na način, določen v tem poglavju, za namene uporabe iz drugega in tretjega odstavka tega člena, tretji državi članici EU, če meni, da bi bili lahko zanjo koristni, razen če država članica EU, od koder podatki izvirajo, temu v 10 delovnih dneh od prejema obvestila nasprotuje.

(7) Podatki, poročila, izjave in vsi drugi dokumenti, ki jih pristojni organ v zvezi z izvajanjem tega poglavja pridobi od organa zaprosene države, imajo za namene dokazovanja enako dokazno moč, kot če bi bili pridobljeni od upravnega organa v Republiki Sloveniji.

252.a člen **(obveščanje o obdelavi podatkov)**

Vsaka poročevalska finančna institucija, posrednik oziroma poročevalski operater platforme pred zbiranjem in pošiljanjem informacij iz 255.č, 255.p oziroma 255.aa člena tega zakona obvesti vsakega zadevnega posameznika, o katerem se poroča, da se bodo z njim povezane informacije zbirale in pošiljale v skladu s tem delom zakona ter mu zagotovi vse informacije o tem, na kakšen način lahko uveljavlja svoje pravice glede varovanja svojih podatkov.

255.č člen **(informacije, ki se poročajo)**

(1) Poročevalska finančna institucija Slovenije pristojnemu organu v zvezi z vsakim računom, o katerem se poroča, sporoči naslednje informacije:

1. ime, naslov, državo, katere rezident je (v nadaljnjem besedilu: država) davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca (v nadaljnjem besedilu: davčna številka) ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča in ki je imetnik računa, v primeru subjekta, ki je imetnik računa in za katerega se po uporabi postopkov o dolžni skrbnosti ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, pa ime, naslov, državo ali države, katerih rezident je, ter davčno številko subjekta in ime, naslov, državo ali države, katerih rezident je, davčno številko ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča;
2. številko računa;
3. davčno številko, naziv in naslov poročevalske finančne institucije;
4. stanje na računu ali vrednost računa, vključno z odkupno vrednostjo ali vrednostjo ob odstopu v primeru zavarovalne pogodbe z odkupno vrednostjo, ali pogodbe rentnega zavarovanja, ob koncu koledarskega leta oziroma, če je bil račun zaprt med letom, o zaprtju računa;

5. v primeru skrbniškega računa:
 - skupni bruto znesek obresti, skupni bruto znesek dividend in skupni bruto znesek drugih dohodkov, ustvarjenih v zvezi s sredstvi na računu, ki se v vsakem od primerov vplačajo ali pripišejo na račun med koledarskim letom, in
 - skupni bruto iztržek od prodaje ali odkupa finančnih sredstev, ki se vplača ali pripiše na račun med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija delovala kot skrbnik, borzni posrednik, pooblaščenec ali zastopnik imetnika računa;
6. v primeru depozitnega računa skupni bruto znesek obresti, vplačanih ali pripisanih na račun med koledarskim letom, in
7. v primeru računov, ki niso opisani v 5. ali 6. točki tega odstavka, skupni bruto znesek, plačan ali pripisan imetniku računa v zvezi z računom med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija dolžnik, vključno s skupnim zneskom vseh plačil v zvezi z odkupom, opravljenih imetniku računa med koledarskim letom.

(2) Poročevalska finančna institucija Slovenije v sporočenih informacijah navede valuto, v kateri je izražen vsak ustrezen znesek.

(3) Če poročevalska finančna institucija Slovenije v koledarskem letu, za katero se poroča, ni identificirala računov, o katerih se poroča, to sporoči pristojnemu organu.

255.g člen

(oblikovanje enotnega seznama neporočevalskih finančnih institucij in izključenih računov)

(1) Poročevalska finančna institucija Slovenije za namene oblikovanja in posodabljanja enotnega seznama neporočevalskih finančnih institucij in izključenih računov, pristojnemu organu predloži seznam subjektov oziroma računov, ki izpolnjujejo zahteve, opredeljene v pododstavkih B.1(c) in C.17(g) Oddelka VIII Priloge I Direktive 2014/107/EU, in bi jih bilo treba obravnavati kot neporočevalske finančne institucije Slovenije oziroma kot izključene račune. Poročevalska finančna institucija Slovenije predloži seznam v roku iz drugega odstavka 255.f člena tega zakona.

(2) Enotni seznam neporočevalskih finančnih institucij Slovenije in izključenih računov se objavi na spletni strani Ministrstva za finance.

255.s člen

(poklicna skrivnost)

(1) Posrednik je oproščen predložitve podatkov o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, če bi s poročanjem kršil varovanje poklicne skrivnosti, kot jo določa zakon, ki ureja poklicno skrivnost.

(2) Če se posrednik sklicuje na poklicno skrivnost, mora o tem nemudoma pisno obvestiti katerega koli drugega posrednika ali, če tega ni, zadevnega davčnega zavezanca, ter ga obvestiti tudi o njegovi obveznosti poročanja iz 255.š člena tega zakona.

(3) Posrednik je oproščen poročanja v skladu s tem členom le v obsegu, ki ga za njegov poklic določa zakon, ki ureja poklicno skrivnost.

255.š člen

(poročanje drugega posrednika ali zadevnega davčnega zavezanca)

(1) Če ni posrednika ali če posrednik pisno obvesti zadevnega davčnega zavezanca ali drugega posrednika o uporabi privilegija poklicne skrivnosti iz 255.s člena tega zakona, podatke o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, predloži drug posrednik ali, če tega ni, zadevni davčni zavezanec.

(2) Zadevni davčni zavezanec ali drug posrednik iz prejšnjega odstavka predloži podatke v 30 dneh od dneva, na katerega je čezmejni aranžma, o katerem se poroča, na voljo zadevnemu davčnemu zavezancu za izvajanje ali je pripravljen za izvajanje s strani zadevnega davčnega zavezanca ali je storjen prvi del pri njegovem izvajanju v zvezi z zadevnim davčnim zavezancem, odvisno od tega, kaj nastopi prej.

(3) Kadar mora zadevni davčni zavezanec predložiti podatke pristojnim organom več kot ene države članice EU, predloži podatke o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, le v Sloveniji, če:

1. je v Sloveniji rezident za davčne namene;
2. ima v Sloveniji stalno poslovno enoto, ki ima koristi od aranžmaja, pa ni rezident druge države članice EU;
3. v Sloveniji prejema dohodek ali ustvarja dobiček, pri tem pa ni podana nobena od naveznih okoliščin iz 1. in 2. točke tega odstavka v drugi državi članici EU;
4. v Sloveniji opravlja dejavnost, pri tem pa ni podana nobena od naveznih okoliščin iz 1., 2. ali 3. točke tega odstavka v drugi državi članici EU.

(4) Zadevni davčni zavezanec je oproščen poročanja v Sloveniji, če lahko dokaže, da so bili, ob upoštevanju okoliščin iz prejšnjega odstavka, isti podatki že predloženi v drugi državi članici EU.

255.aa člen (informacije, ki se poročajo)

Vsak poročevalski operater platforme mora pristojnemu organu sporočiti naslednje informacije:

1. ime, naslov registriranega sedeža, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca (v nadaljnjem besedilu: številka za davčne namene) poročevalskega operaterja platforme, individualno identifikacijsko številko iz drugega odstavka 255.aj člena tega zakona ter poslovno ime platform, za katere poroča poročevalski operater platforme;
2. za vsakega prodajalca, o katerem se poroča, ki je izvajal zadevno dejavnost, razen najema nepremičnine:
 - a) v primeru prodajalca, ki je posameznik: ime in priimek, naslov; številko za davčne namene, izdano temu prodajalcu, vključno z jurisdikcijo, ki je izdala številko za davčne namene, če številka za davčne namene ne obstaja, pa kraj rojstva tega prodajalca, identifikacijsko številko za DDV tega prodajalca, če je na voljo, in datum rojstva;
 - b) v primeru prodajalca, ki je subjekt: naziv, sedež, številko za davčne namene, izdano temu prodajalcu, vključno z jurisdikcijo, ki je izdala številko za davčne namene, identifikacijsko številko za DDV tega prodajalca, če je na voljo, matično številko subjekta, obstoj stalne poslovne enote, prek katere se izvajajo zadevne dejavnosti, če je na voljo, z navedbo jurisdikcije, v kateri je taka stalna poslovna enota;
 - c) identifikator finančnega računa, če je na voljo poročevalskemu operaterju platforme in pristojni organ jurisdikcije, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident, ni sporočil, da identifikatorja finančnega računa ne namerava uporabiti v ta namen;
 - č) če se razlikuje od imena prodajalca, o katerem se poroča, poleg identifikatorja finančnega računa še ime imetnika finančnega računa, na katerega se nadomestilo plača ali pripíše, v obsegu, ki je na voljo poročevalskemu operaterju platforme, ter vse druge informacije za identifikacijo, ki so poročevalskemu operaterju platforme na voljo v zvezi z zadevnim imetnikom računa;
 - d) jurisdikcijo, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident, kot je določeno na podlagi odstavka D oddelka II Priloge V Direktive 2011/16/EU;
 - e) skupni znesek nadomestila, plačanega ali pripisanega v vsakem četrtletju poročevalnega obdobja, in število zadevnih dejavnosti, za katere je bilo plačano ali pripisano;
 - f) vse pristojbine, provizije ali davke, ki jih poročevalski operater platforme zadrži ali zaračuna v vsakem četrtletju poročevalnega obdobja.
3. Za vsakega prodajalca, o katerem se poroča, ki je izvajal zadevno dejavnost najema nepremičnin:
 - a) v primeru prodajalca, ki je posameznik: ime in priimek, naslov; davčno številko izdano temu prodajalcu, vključno z jurisdikcijo, ki je izdala davčno številko, če davčna številka ne obstaja, pa kraj rojstva tega prodajalca; identifikacijsko številko za DDV tega prodajalca, če je na voljo, in datum rojstva;
 - b) v primeru prodajalca, ki je subjekt: naziv, sedež, davčno številko, izdano temu prodajalcu, vključno z jurisdikcijo, ki je izdala davčno številko, identifikacijsko številko za DDV tega prodajalca, če je na voljo, matično številko subjekta, obstoj stalne poslovne enote, prek katere se izvajajo zadevne dejavnosti, če je na voljo, z navedbo jurisdikcije, v kateri je taka stalna poslovna enota;
 - c) identifikator finančnega računa, če je na voljo poročevalskemu operaterju platforme in pristojni organ jurisdikcije, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident, ni sporočil, da identifikatorja finančnega računa ne namerava uporabiti v ta namen;
 - č) če se razlikuje od imena prodajalca, o katerem se poroča, poleg identifikatorja finančnega računa še ime imetnika finančnega računa, na katerega se nadomestilo plača ali pripíše, v obsegu, ki je na voljo

- poročevalskemu operaterju platforme, ter vse druge informacije za identifikacijo, ki so poročevalskemu operaterju platforme na voljo v zvezi z zadevnim imetnikom računa;
- d) vsako jurisdikcijo, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident na podlagi postopkov iz odstavka D oddelka II Priloge V Direktive 2022/16/EU;
 - e) naslov vsake oglaševane nepremičnine, ki je določen na podlagi postopkov iz odstavka E oddelka II Priloge V Direktive 2022/16/EU, in identifikacijsko številko nepremičnine v katastru, če je na voljo;
 - f) skupni znesek nadomestila, plačanega ali pripisanega v vsakem četrletju poročevalnega obdobja, in število zadevnih dejavnosti, posredovano v zvezi z vsako oglaševano nepremičnino;
 - g) vse pristojbine, provizije ali davke, ki jih poročevalski operater platforme zadrži ali zaračuna v vsakem četrletju poročevalnega obdobja;
 - h) če je na voljo, število dni, ko je bila vsaka oglaševana nepremičnina v poročevalnem obdobju dana v najem, in vrsto vsake oglaševane nepremičnine.

255. člen (izbris tujega operaterja platforme)

Če je Republika Slovenija država članica enkratne registracije, pristojni organ zaprosi Evropsko komisijo za izbris poročevalskega operaterja platforme iz prvega odstavka prejšnjega člena iz centralnega registra v naslednjih primerih:

1. če operater platforme obvesti pristojni organ, da ne izvaja več dejavnosti kot operater platforme;
2. kadar je kljub odsotnosti obvestila iz prejšnje točke mogoče domnevati, da je dejavnost operaterja platforme prenehala;
3. če operater platforme ne izpolnjuje več pogojev iz točke (b) pododstavka A(4) oddelka I Priloge V Direktive 2011/16/EU;
4. če je pristojni organ preklical registracijo na podlagi 255.čl. člena tega zakona.

262. člen (vračilo davčnega odtegljaja)

(1) Če plačnik davka ni postopal v skladu z 260. členom tega zakona in je, ne glede na ugodnosti, ki jih določa mednarodna pogodba, obračunal davek po stopnjah, ki so določene z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, ali je od tega dohodka izračunal in odtegnil davek, in je zaradi tega bil plačan višji znesek davka, kot če bi bil davek plačan v skladu z mednarodno pogodbo, lahko prejemnik dohodka zahteva vračilo davka, ki predstavlja razliko med zneskom davka, ki je bil izračunan ob uporabi stopnje, določene z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, in zneskom davka, ki bi bil izračunan ob uporabi davčne stopnje, določene z mednarodno pogodbo.

(2) Če je bil davek obračunan od dohodka, ki je v skladu z mednarodno pogodbo oproščen davka, se prejemniku dohodka vrne celoten znesek plačanega davka.

(3) Prejemniku dohodka se davek v skladu s prvim ali drugim odstavkom tega člena vrne na podlagi njegovega pisnega zahtevka, ki ga vložijo pri davčnem organu.

(4) Prejemnik dohodka mora davčnemu organu za vsako izplačilo dohodka predložiti nov zahtevk.

270. člen (način in roki vložitve napovedi ter podatki v napovedi in informativnem izračunu)

(1) Informativni izračun in napoved vsebujeta podatke, potrebne za določanje davčne osnove oziroma izračun dohodnine, in podatke, potrebne za nadzor, uveljavljanje davčnih olajšav in osebne in druge podatke, ki omogočajo identifikacijo davčnega zavezanca in drugih oseb, v zvezi s katerimi davčni zavezanec uveljavlja davčne olajšave. Obrazec informativnega izračuna in obrazec napovedi za odmero dohodnine predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec rezident lahko podatke, ki jih davčni organ potrebuje za pravilno upoštevanje davčnih olajšav že pri sestavi informativnega izračuna dohodnine v skladu s tretjim odstavkom 267. člena tega zakona, pošlje davčnemu organu najpozneje do 5. februarja tekočega leta za preteklo leto. Minister, pristojen za finance, podrobneje določi vrsto in način dajanja teh podatkov.

(3) Davčni zavezanec iz prvega odstavka 269. člena tega zakona mora napoved iz šestega odstavka 267. člena tega zakona za posamezno leto vložiti najpozneje do 31. julija tekočega leta za predpreteklo leto.

(4) Davčni zavezanec mora napoved iz 267. in 269. člena tega zakona vložiti pri davčnem organu.

301. člen

(plačilo poročuna akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti)

Davčni zavezanec mora razliko med akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti, izračunano v davčnem obračunu, in predhodno akontacijo dohodnine in davčnim odtegljajem, plačati v 30 dneh od dneva predložitve davčnega obračuna.

307.c člen

(plačilo poročuna dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti)

Davčni zavezanec mora razliko med dohodnino od dohodka iz dejavnosti, izračunano v davčnem obračunu, ter akontacijo dohodnine in davčnim odtegljajem plačati v 30 dneh od dneva predložitve davčnega obračuna.

323. člen

(način in rok vložitve napovedi)

Napoved za odmero akontacije dohodnine od drugega dohodka mora davčni zavezanec vložiti v 15 dneh od dneva prejema dohodka pri davčnem organu.

326. člen

(način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero dohodnine iz 325. člena tega zakona davčni zavezanec vloži pri davčnem organu do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto.

(2) Napovedi za odmero dohodnine iz sedmega odstavka 325. člena tega zakona ni dolžan vložiti davčni zavezanec rezident, katerega skupni znesek obresti:

1. na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, ter pri bankah drugih držav članic EU, in
2. od vrednostnih papirjev, katerih izdajateljica je Republika Slovenija in so izdani v letih 2024, 2025 ali 2026 na podlagi zakona, ki ureja javne finance, ter v okviru ponudbe vrednostnega papirja javnosti ponujeni izključno fizičnim osebam,
dosežen v davčnem letu, ne presega zneska obresti, ki jih doseže rezident na denarne depozite pri bankah in hranilnicah ter obresti od vrednostnih papirjev, oproščenega dohodnine z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od dobička iz kapitala iz odsvojitve nepremičnine vloži v 15 dneh od dneva odsvojitve kapitala.

(4) Davčni zavezanec, ki je nerezident, napoved za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vloži v 15 dneh od dneva odsvojitve kapitala. Nerezident lahko vloži napoved do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, če napove vse odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev v preteklem letu.

(5) V napovedi za odmero dohodnine od dobička iz kapitala, ki jo vloži davčni zavezanec v roku iz prvega odstavka tega člena in iz zadnjega stavka četrtega odstavka tega člena, lahko davčni zavezanec uveljavlja tudi zmanjšanje pozitivne davčne osnove od dobička iz kapitala iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali iz odsvojitve nepremičnin, za izgubo, doseženo z odsvojitvijo vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali doseženo z odsvojitvijo nepremičnine.

(6) Davčnemu zavezancu, ki je rezident, ni treba vložiti napovedi za odmero dohodnine od dobička iz unovčitve investicijskih kuponov podsklada krovnega sklada (pri katerem lahko zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v primeru prehajanja med podskladi uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti od dobička iz kapitala), če so bile take unovčitve investicijskih kuponov namenjene izključno poravnavi stroškov, povezanih s prehajanjem zavezanca med podskladi krovnega sklada.

(7) Davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vložiti v elektronski obliki, če je v zvezi s tem kapitalom opravil več kot deset transakcij – pridobitev v preteklih letih in obdavčljivih odsvojitve v preteklem letu.

331. člen **(odlog ugotavljanja davčne obveznosti)**

(1) Podaritev kapitala zavezančevemu zakoncu ali otroku, za katero davčni zavezanec želi v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljaviti odlog ugotavljanja davčne obveznosti, mora priglasiti pri davčnem organu, pri katerem bi moral vložiti napoved.

(2) Priglasitev iz prvega odstavka tega člena opravi davčni zavezanec najpozneje do roka za vložitev napovedi iz tretjega ali petega odstavka 326. člena tega zakona na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, s priloženimi dokazili o izpolnjevanju pogojev za odlog.

(3) O odobritvi odloga iz prvega odstavka tega člena odloči davčni organ z odločbo v 15 dneh od vložitve priglasitve.

(4) Če odlog iz prvega odstavka tega člena ni odobren, mora davčni zavezanec vložiti napoved v desetih dneh od vročitve odločbe iz prejšnjega odstavka oziroma do roka iz tretjega odstavka 326. člena tega zakona.

(5) V primeru zamenjave deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitve in delitev, za katero lahko davčni zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti, priglasitev za vse zavezance hkrati opravi družba obenem s predložitvijo vloge po 380. oziroma 381. členu tega zakona.

(6) Družba, ki opravi priglasitev transakcije iz 380. oziroma 381. člena tega zakona, je dolžna zavezance najpozneje v roku 15 dni po priglasitvi transakcije pri davčnem organu, pisno obvestiti o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti.

(7) Družba, ki opravi priglasitev transakcije iz 380. oziroma 381. člena tega zakona, je dolžna zavezance najpozneje v roku 15 dni po prejemu odločbe davčnega organa o zavrnitvi ugodnosti pisno obvestiti o tem, da odlog ugotavljanja davčne obveznosti po zakonu, ki ureja dohodnino, ni odobren. V tem primeru morajo zavezanci vložiti napoved do roka iz petega odstavka 326. člena tega zakona.

(8) V primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov pri istem krovnem vzajemnem skladu, za katero lahko davčni zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti, priglasitev za vse zavezance hkrati opravi družba za upravljanje, ki upravlja krovni sklad, obenem z dajanjem podatkov po 339. členu tega zakona.

(9) Družba, ki upravlja krovni sklad, je dolžna zavezance najpozneje v roku 15 dni po zamenjavi pisno obvestiti o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti.

(10) Pri zamenjavi investicijskih kuponov vzajemnega sklada z investicijskimi kuponi drugih vzajemnih skladov, za katero lahko davčni zavezanec uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti in pri kateri priglasitev opravi za vse zavezance hkrati družba za upravljanje, ki upravlja prevzemni oziroma krovni sklad, v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše določbe glede vrste, oblike in načina dajanja podatkov v okviru priglasitve.

360. člen **(davčni obračun pri postopkih prenehanja davčnega zavezanca)**

(1) Davčni zavezanec, nad katerim se začne postopek prenehanja, sestavi davčni obračun na dan pred prenehanjem, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

(2) Davčni obračun iz prvega odstavka tega člena predloži davčni zavezanec davčnemu organu v 30 dneh od prenehanja, razen če je z zakonom določeno drugače.

(3) Plačilo davka v postopku likvidacije oziroma stečaja in pri prenehanju davčnega zavezanca po skrajšanem postopku, se opravi hkrati s predložitvijo davčnega obračuna, razen če je z zakonom določeno drugače.

369. člen

(davčni obračun pri postopku prenehanja davčnega zavezanca po skrajšanem postopku)

(1) Davčni zavezanec sestavi davčni obračun na dan pred izbrisom zavezanca iz ustreznega registra.

(2) Davčni zavezanec predloži davčni obračun iz prvega odstavka tega člena davčnemu organu v 30 dneh od dneva izbrisa iz ustreznega registra. Sestavni del davčnega obračuna so v tem primeru tudi notarsko overjene izjave družbenikov oziroma delničarjev o prevzemu obveznosti plačila morebitnih preostalih obveznosti družbe.

(3) Plačilo davka se opravi hkrati s predložitvijo davčnega obračuna. Zahtevek za vračilo davka se predloži skupaj z davčnim obračunom. V zahtevku mora davčni zavezanec navesti razmerje oziroma deleže, na podlagi katerih davčni organ opravi vračilo davka delničarjem oziroma družbenikom, v primeru, ko na dan vračila davka predlagatelj davčnega obračuna nima več statusa davčnega zavezanca. Če razmerje oziroma deleži niso navedeni, davčni organ razdeli znesek vračila davka med vse delničarje oziroma družbenike v enakih delih.

(4) V rokih iz prvega odstavka tega člena davčni zavezanec sestavi in predloži tudi obračun davčnega odtegljaja, v katerega vključi skrite rezerve po ZDDPO-2, ki so predmet za obračun davčnega odtegljaja v skladu s 70. členom in 74. členom ZDDPO-2.

(5) Davčni zavezanec mora za zavarovanje plačila davka po obračunu iz prvega in četrtega odstavka tega člena predložiti ustrezno bančno garancijo pri davčnem organu na dan pred sprejetjem sklepa o prenehanju. Za ustrezno bančno garancijo se šteje bančna garancija v višini, ki bo zagotovila plačilo davka po obračunu iz prvega in četrtega odstavka tega člena. Način predložitve bančne garancije iz tega člena, kriterije za določitev njene višine in način sprostitev oziroma unovčitve določi minister, pristojen za finance.

370. člen

(plačevanje davka)

(1) Davek se plača na podlagi davčnega obračuna od davčne osnove, ki se ugotavlja za davčno obdobje, ki je enako koledarskemu oziroma poslovnemu letu, ki se razlikuje od koledarskega leta.

(2) Davčni zavezanec mora razliko med plačano akontacijo in izračunanim davkom plačati v roku 30 dni od predložitve davčnega obračuna, razen če ta zakon določa drugače. Davčni organ vrne preveč plačan znesek najpozneje v 30 dneh od predložitve davčnega obračuna.

379. člen

(postopek pri obdavčitvi pri prenosu premoženja)

(1) Priglasitev iz 43. člena ZDDPO-2 davčni zavezanec opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka opravi prenosna družba ali prevzemna družba, ki je rezident Republike Slovenije, če sta obe rezidenta Republike Slovenije, pa prenosna družba, če nobena ni rezident Republike Slovenije, pa družba prejemnica, pred predvidenim datumom transakcije iz 39. člena ZDDPO-2.

- (3) Davčni zavezanec mora ob priglasitvi predložiti davčnemu organu naslednje:
- dokazila, da se prenosna družba oziroma družba prejemnica štejeta za rezidenta države članice EU, ki ni Republika Slovenija, po drugem odstavku 41. člena ZDDPO-2, če katera od njiju ali obe nista rezidenta Republike Slovenije;
 - opis premoženja (obrat), ki se prenaša, zadnjo bilanco stanja prenosne družbe z navedbo sredstev in obveznosti, ki pripadajo prenesenemu obratu oziroma obratom, ter navedbo dejstev, ki dokazujejo, da s poslovno organizacijskega vidika obrat oziroma obrati, ki se prenašajo, predstavljajo neodvisno poslovanje;
 - zneske rezerv in rezervacij, ki jih je oblikovala prenosna družba v zadnji bilanci stanja in se pripišejo prenesenemu oziroma prenesenim obratom;
 - zneske davčnih izgub prenosne družbe, ki se pripišejo prenesenemu obratu oziroma obratom, in davčne oprostitve in pogoje v zvezi z njimi, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen;
 - navedbo družbe prejemnice, ki je rezident Republike Slovenije, če je tudi prenosna družba rezident Republike Slovenije, ali gre za prenos obrata v Republiki Sloveniji ali v državi članici EU, ki ni Republika Slovenija, z navedbo te države;
 - izjavo družbe prejemnice, da bodo po prenosu prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadale poslovni enoti družbe prejemnice v Republiki Sloveniji ali družbi prejemnici, ki je rezident Republike Slovenije, vendar ne njeni poslovni enoti izven Republike Slovenije;
 - tržno ceno vrednostnih papirjev družbe prejemnice na dan pred priglasitvijo iz drugega odstavka tega člena;
 - podroben opis in navedba davčnih, poslovnih in finančnih razlogov za izvedbo transakcije;
 - izračun ocenjenih zneskov davčnih, poslovnih in finančnih posledic transakcije;
 - izjavo prenosne družbe ali družbe prejemnice, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki opravi priglasitev za izdajo dovoljenja, da se strinja s priglasitvijo;
 - druge dokumente in podatke, ki so pomembni za odločitev o stvari.

(4) Če vlagatelj še ne razpolaga z dokumentacijo, ki jo mora vsebovati priglasitev, v trenutku vložitve priglasitve, jo predloži naknadno ter o tem ob priglasitvi v priglasitev poda izjavo. Dokumentacijo mora predložiti nemudoma, ko z njo razpolaga.

(5) Davčni organ lahko v 90 dneh za velike družbe oziroma v 45 dneh za mikro, male in srednje družbe izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2. Odločba glasi in se vroči prenosni družbi in družbi prejemnici.

(6) Če davčni organ ne izda odločbe o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, je možna obnova postopka.

(7) Davčni organ izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, če niso izpolnjeni pogoji iz ZDDPO-2, ali če ugotovi, da je bil glavni namen ali eden glavnih namenov transakcije manjše plačilo davka oziroma izogibanje davčnim obveznostim, zlasti kadar za transakcijo ni utemeljenih poslovnih razlogov, kot so reorganizacija ali racionalizacija dejavnosti prenosne oziroma prevzemne družbe, ali drugi utemeljeni poslovni ali finančni razlogi.

(8) Prenosna družba oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, in ki vloži vlogo, mora davčnemu organu predložiti dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev, vrednotenje in prevzem pravic in obveznosti po 39. do 43. členu ZDDPO-2, s katero razpolaga prenosna družba oziroma prevzemna družba, ki ni rezident ali nerezident po ZDDPO-2 in ni ustanovljena v Republiki Sloveniji.

(9) Prenosna družba oziroma prevzemna družba morata hraniti dokumentacijo, ki je povezana s transakcijo, še deset let od konca koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(10) Če po izvedbi transakcije nastopijo kakršne koli spremembe v zvezi s transakcijo, morata prenosna družba oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.

380. člen **(postopek pri obdavčitvi pri zamenjavi kapitalskih deležev)**

(1) Priglasitev iz 47. člena ZDDPO-2 se opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka za družbenike prevzete družbe opravi prevzeta družba pred predvidenim datumom transakcije iz 44. člena ZDDPO-2.

- (3) Davčni zavezanec mora ob priglasitvi predložiti davčnemu organu naslednje:
- navedbo prevzemne družbe in vseh družbenikov prevzete družbe in družbe prevzemnice;
 - dokazila o rezidentstvu prevzemne družbe in prevzete družbe, dokazila o rezidentstvu družbenikov prevzete družbe in prevzemne družbe, ki zamenjajo kapitalske deleže in dokazilo o lastništvu vrednostnih papirjev družbenika, ki ni rezident Republike Slovenije, v skladu s 46. členom ZDDPO-2;
 - tržno in knjigovodsko vrednost vrednostnih papirjev prevzete družbe in prevzemne družbe na dan pred oddajo priglasitve;
 - ocenjene zneske plačila v denarju, ki bo opravljeno posameznim družbenikom namesto izdaje ali prenosa vrednostnih papirjev;
 - dokumentacijo, ki jo je potrebno predložiti skupaj s predlogom za vpis transakcije v sodni register po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, oziroma primerljiv register države članice EU;
 - izjavo o predvideni udeležbi prevzemne družbe v prevzeti družbi po zamenjavi kapitalskih deležev;
 - izjavo prevzemne družbe ali prevzete družbe, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki opravi priglasitev, da se strinja s priglasitvijo;
 - druge dokumente in podatke, ki so pomembni za odločitev o stvari.

(4) Če vlagatelj še ne razpolaga z dokumentacijo, ki jo mora vsebovati vloga, v trenutku vložitve priglasitve, jo predloži naknadno ter o tem ob predložitvi priglasitve v priglasitvi poda izjavo. Dokumentacijo mora predložiti nemudoma, ko z njo razpolaga.

(5) Davčni organ lahko v 90 dneh za velike družbe oziroma 45 dneh za mikro, male in srednje družbe izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2. Odločba glasi na in se vroči prevzeti družbi, v njem pa so navedeni družbeniki prevzete družbe. Prevzeta družba mora o odločbi o zavrnitvi ugodnosti nemudoma obvestiti družbenike prevzete družbe.

(6) Če davčni organ ne izda odločbe o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, je možna obnova postopka.

(7) Davčni organ izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, če niso izpolnjeni pogoji iz ZDDPO-2, ali če ugotovi, da je bil glavni namen ali eden glavnih namenov transakcije manjše plačilo davka oziroma izogibanje davčnim obveznostim, zlasti kadar za transakcijo ni utemeljenih poslovnih razlogov, kot so reorganizacija ali racionalizacija dejavnosti prenosne oziroma prevzemne družbe, ali drugi utemeljeni poslovni ali finančni razlogi.

(8) Prevzeta družba in prevzemna družba morata davčnemu organu predlagati dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev. Dokumentacijo, ki je povezana z transakcijo, morata hraniti še deset let od konca koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(9) Če po priglasitvi transakcije nastopijo kakršnekoli spremembe v zvezi s transakcijo, morata prevzeta družba oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.

(10) Prevzeta družba in prevzemna družba morata davčnemu organu v vsakem primeru poročati o trajanju prevzema in datumu izvršitve prevzema ter borzi, preko katere je bil prevzem opravljen.

381. člen **(postopek pri obdavčitvi pri združitvah in delitvah)**

(1) Priglasitev iz 53. člena ZDDPO-2 davčni zavezanec opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka opravi prenosna družba ali prevzemna družba, ki je rezident Republike Slovenije, če sta obe rezidenta Republike Slovenije, pa prenosna družba, če nobena ni rezident Republike Slovenije, pa prevzemna družba, pred predvidenim datumom transakcije iz 48. člena ZDDPO-2.

(3) Davčni zavezanec mora ob priglasitvi predložiti davčnemu organu naslednje:

- navedbo družb, ki se združujejo oziroma delijo;
- dokazila, da se prenosna družba oziroma prevzemna družba štejeta za rezidenta države članice EU, ki ni Republika Slovenija, po 50. členu ZDDPO-2, če katera od njiju ali obe nista rezidenta Republike Slovenije;
- dokazila o rezidentstvu družbenikov prenosne družbe, ki bodo pri združitvi ali delitvi zamenjali vrednostne papirje v prenosni družbi za vrednostne papirje v družbi prejemnici, in dokazilo o lastništvu vrednostnih papirjev v skladu s tretjim odstavkom 49. člena ZDDPO-2;
- bilanco stanja prenosne družbe oziroma prenosnih družb, če jih je več, na obračunski dan združitve oziroma delitve, opis premoženja (obrat), ki se prenaša ter navedbo dejstev, ki dokazujejo, da s poslovno organizacijskega vidika obrat oziroma obrati, ki se prenašajo, predstavljajo neodvisno poslovanje;
- zneske rezerv in rezervacij, v bilanci stanja na obračunski dan združitve ali delitve, zneske davčnih izgub prenosne družbe, davčne oprostitve in pogoje v zvezi z njimi, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen, navedba udeležbe, če jo ima, prevzemna družba v prenosni družbi;
- navedbo, če sta prenosna družba in prevzemna družba rezidenta Republike Slovenije, ali se obrat oziroma obrati prenosne družbe nahaja v Republiki Sloveniji ali v državi članici EU, ki ni Republika Slovenija, z navedbo te države;
- izjavo prevzemne družbe, da po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in davčne izgube ne bodo pripadale poslovni enoti prevzemne družbe izven Republike Slovenije, oziroma, da bodo po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadale poslovni enoti prevzemne družbe v Republiki Sloveniji;
- ocenjene zneske plačila v denarju, ki bo opravljen posameznim družbenikom ob odsvojitvi vrednostnih papirjev;
- tržno in knjigovodsko vrednost vrednostnih papirjev prevzemne družbe na dan pred priglasitvijo iz drugega odstavka tega člena;
- podroben opis in navedba davčnih, poslovnih in finančnih razlogov za izvedbo transakcije;
- izračun ocenjenih zneskov davčnih, poslovnih in finančnih posledic transakcije;
- izjavo prenosne družbe ali prevzemne družbe, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki opravi priglasitev, da se strinja s priglasitvijo in
- druge dokumente in podatke, ki so pomembni za odločitev o stvari.

(4) Če vlagatelj še ne razpolaga z dokumentacijo, ki jo mora vsebovati priglasitev, v trenutku vložitve priglasitve, jo predloži naknadno ter o tem ob predložitvi priglasitve v priglasitvi poda izjavo. Dokumentacijo mora predložiti nemudoma, ko z njo razpolaga.

(5) Davčni organ lahko v 90 dneh za velike družbe oziroma 45 dneh za mikro, male in srednje družbe izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2. Odločba glasi in se vroči prenosni družbi in prevzemni družbi. Odločba vsebuje navedbo vseh družbenikov iz tretjega odstavka 49. člena ZDDPO-2.

(6) Če davčni organ ne izda odločbe o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, je možna obnova postopka.

(7) Davčni organ izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, če niso izpolnjeni pogoji iz ZDDPO-2, ali če ugotovi, da je bil glavni namen ali eden glavnih namenov transakcije manjše plačilo davka oziroma izogibanje davčnim obveznostim, zlasti kadar za transakcijo ni utemeljenih poslovnih razlogov, kot so reorganizacija ali racionalizacija dejavnosti prenosne oziroma prevzemne družbe, ali drugi utemeljeni poslovni ali finančni razlogi.

(8) Prenosna družba oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora davčnemu organu predložiti dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev, vrednotenje in prevzem pravic in obveznosti, s katero razpolaga prenosna družba oziroma družba prejemnica, ki ni rezident po ZDDPO-2.

(9) Prenosna družba, prevzemna družba in družbenik morajo hraniti dokumentacijo, ki je povezana s transakcijo, še deset let od konca koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(10) Če po izvedbi transakcije nastopijo kakršne koli spremembe v zvezi s transakcijo, morata prenosna družba oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.

382.a člen

(obračunavanje in plačevanje davka za zavezance, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Ta člen določa postopek za obračunavanje in plačevanje davka za zavezance, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov.

(2) Za vsa vprašanja postopka, ki niso urejena v tem členu, se smiselno uporabljajo druge določbe tega zakona.

(3) Zavezanec iz 67.b člena ZDDPO-2 priglasijo ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov najpozneje do 31. marca davčnega obdobja, za katero priglašajo ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, oziroma do poteka roka za predložitev davčnega obračuna za predhodno obdobje davčnemu organu v davčnem obračunu za predhodno obdobje. Sestavni del priglasitve je izjava zavezanca, da za davčno obdobje uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, ter izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja obdavčitev dohodkov pravnih oseb.

(4) Zavezanec iz 67.č člena ZDDPO-2 opravi priglasitev za prvo davčno obdobje hkrati ob predložitvi prijave za vpis v davčni register v osmih dneh od vpisa v primarni register oziroma od vpisa v uradno evidenco organa. Sestavni del priglasitve je izjava zavezanca, da za to davčno obdobje uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, ter izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja obdavčitev dohodkov pravnih oseb.

(5) Priglasitev, opravljeno po roku, določenem v tretjem in četrtem odstavku tega člena, davčni organ s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve.

(6) Šteje se, da je zavezanec priglasil ugotavljanje davčne osnove za davčno obdobje z upoštevanjem normiranih odhodkov, če do 31. marca tega obdobja oziroma do roka za predložitev davčnega obračuna za predhodno obdobje v davčnem obračunu za predhodno obdobje ne obvesti davčnega organa o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Priglasitev prenehanja ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, predloženo po roku, določenem v prvem stavku tega odstavka, davčni organ s sklepom zavrže.

395. člen

(hujši davčni prekrški posameznikov)

Z globo od 400 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. v davčni napovedi ali obračunu davka navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena in prvi odstavek 61. člena);
2. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen);
3. na zahtevo davčnega organa ne da podatkov ali dokumentacije, s katero razpolaga, oziroma je ne hrani v skladu s tem zakonom (41. člen);
- 3.a na poziv davčnega organa ne predloži prijave premoženja ali je ne predloži na predpisan način ali v prijavi navaja neresnične podatke (69. člen);
- 3.b (črtana);
4. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost oziroma ga ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih oziroma v obračunu prispevkov za socialno varnost navede neresnične, nepopolne ali nepravilne podatke (prvi odstavek 10. člena, 352., 353. člen);
5. ne predloži davčnega obračuna oziroma ga ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih oziroma v davčnem obračunu navede neresnične, nepopolne ali nepravilne podatke (prvi odstavek 10. člena, tretji odstavek 297. člena, drugi odstavek 369. člena);
6. kot plačnik davka ne vodi evidenc o dohodkih in odtegnjenih davkih po posameznem davčnem zavezancu (31. in 32. člen);

7. kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca v skladu z zakonom (59. člen).

397. člen **(davčni prekrški v zvezi z opravljanjem dejavnosti)**

(1) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. ne predloži davčnega obračuna ali ne predloži davčnega obračuna na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (tretji do peti odstavek 51. člena, 297., 297.a, 297.b, 307. člen in 356. do 369. člen);
 - 1.a ne vloži davčne napovedi na predpisan način ali v predpisanem roku (četrti odstavek 61. člena);
2. ne predloži obračuna davčnega odtegljaja ali ne predloži obračuna davčnega odtegljaja na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (četrti, peti in deveti odstavek 57. člena, 284., 307.g, 336. člen, drugi in tretji odstavek 352. člena, drugi odstavek 353. člena, 374. člen);
3. ne predloži izjave oziroma ne navede ali ne navede pravilno količine finančnih instrumentov (peti odstavek 58. člena);
4. izjave ne hrani do poteka predpisanega roka (šesti odstavek 58. člena in četrti odstavek 383.c člena);
5. prejemnik izjave ne dostavi davčnemu organu podatkov o prenosu obveznosti plačnika davka ali podatkov ne dostavi v zakonsko določenem roku (sedmi odstavek 58. člena);
6. kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca v skladu z zakonom (59., 260. člen, prvi odstavek 283. člena, 285. člen, prvi odstavek 305. člena, četrti odstavek 313. člena, prvi odstavek 317. člena, prvi odstavek 321. člena, prvi, tretji in četrti odstavek 325. člena, drugi in tretji odstavek 352. člena, 353., 374. člen, drugi odstavek 383.c člena in drugi odstavek 383.e člena);
- 7. (črtana)**
8. v davčni napovedi ali obračunu davka navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena);
9. ne vodi ali ne hrani poslovnih knjig in evidenc v skladu s tem zakonom ali jih ne vodi dobro in pravilno oziroma na način, ki zagotavlja podatke za ugotovitev davčnih obveznosti (31. in 32. člen ter peti odstavek 308. člena);
10. kot plačnik davka ne vodi evidenc o dohodkih in o odtegnjenih davkih po posameznem davčnem zavezancu (tretji odstavek 31. člena);
 - 10.a ne vzpostavi, vodi ali hrani seznama izdanih računov pri prodaji lastnih izdelkov iz predelave lastnih pridelkov ali ga ne vodi dobro in pravilno oziroma na način, ki zagotavlja nadzor izpolnjevanja pogojev za obravnavo dohodkov kot dohodkov v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo ali ne predloži ustreznih zbirnih podatkov iz seznama izdanih računov ali jih ne predloži davčnemu organu v predpisanem roku in na predpisan način (drugi, tretji in četrti odstavek 316.a člena);
 - 10.b ne izdaja ustreznih računov (prvi odstavek 316.a člena);
11. ne obvesti davčnega organa, kje se po prenehanju davčnega zavezanca hrani dokumentacija oziroma kdo hrani dokumentacijo (šesti odstavek 32. člena);
12. ne navede davčne številke na davčni napovedi ali obračunu davka (34. člen);
13. v nasprotju s tem zakonom izplača dohodek fizični osebi, ki ni predložila svoje davčne številke, oziroma ne zagotovi potrebnih podatkov o nerezidentu (drugi in šesti odstavek 35. člena);
14. v nasprotju z zakonom ne nakazuje plačila za dobavljeno blago ali opravljene storitve ter druga plačila na transakcijske račune prejemnikov (prvi odstavek 36. člena);
 - 14.a v nasprotju z zakonom oseba iz 31. člena tega zakona pri ponudniku plačilnih storitev nima odprtega transakcijskega računa (tretji odstavek 37. člena);
15. ne zagotovi na predpisan način izpisov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig ali evidenc oziroma ne omogoči dostopa ali vpogleda v svoje elektronsko vodene knjige ali evidence ali v programsko ter strojno opremo ali v baze podatkov ali ne zagotovi pristnosti izdanih dokumentov izdajatelja ter celovitosti vsebine izdanih dokumentov (prvi do tretji odstavek in peti odstavek 38. člena zakona);
16. davčnemu organu na njegovo zahtevo ne da na razpolago dokumentacije o elektronskem sistemu za vodenje poslovnih knjig in evidenc ali ne dokumentira vsake spremembe elektronske rešitve v časovnem zaporedju na predpisan način (šesti in sedmi odstavek 38. člena);
17. davčnemu organu v nasprotju z zakonom ne da na razpolago podatkov iz evidenc, zbirk podatkov, registrov ali drugih evidenc, ki jih vodi, ali ne omogoči davčnemu organu vpogleda v svojo dokumentacijo ali dokumentacijo, s katero razpolaga povezana oseba (prvi in drugi odstavek 39. člena in 40. člen);

18. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen);
19. **(črtana)**;
20. na poziv davčnega organa ne predloži ali ne predloži v predpisanem roku in na predpisan način seznama premoženja ali na seznamu navede nepopolne in neresnične podatke (147. člen);
21. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (185. člen);
22. uporablja zarubljeno premičnino v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 186. člena);
23. odtuji, poškoduje, uniči ali kako drugače onemogoči unovčitev zarubljene premičnine (prvi odstavek 187. člena);
24. ne izračuna ali ne predloži izračuna akontacije davka davčnemu organu v skladu z zakonom (drugi odstavek 298., 307.a člen in sedmi odstavek 371. člena);
25. ne priglasi sprememb članov kmečkega gospodinjstva, uporabnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ali panjev ali jih ne priglasi v predpisanem roku (peti odstavek 304. člena);
26. **(črtana)**;
27. **(črtana)**;
28. uveljavlja oprostitev od katastrskega dohodka v nasprotju z odločbo davčnega organa ali ne sporoči razlogov za prenehanje oprostitve od katastrskega dohodka (šesti odstavek 314. člena);
- 28.a v nasprotju z zakonom ne prijavi kmetijskih in gozdnih zemljišč ter pridelka vina izven Republike Slovenije, jih ne prijavi v predpisanem roku ali prijavi neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (316.b člen);
29. zavezanca ne obvesti pisno o tem, da odlog ugotavljanja davčne obveznosti po zakonu, ki ureja dohodnino, ni odobren (sedmi odstavek 331. člena);
30. zavezanca ne obvesti pisno o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti (deveti odstavek 331. člena);
31. lastnikom ne pošlje vseh podatkov, ki so potrebni za ugotavljanje njihovih morebitnih davčnih obveznosti iz preoblikovanja (332. člen);
32. davčnemu zavezancu ob unovčitvi investicijskega kupona podsklada pri krovnem skladu oziroma ob prejemu izplačila sorazmernega dela likvidacijske mase ob likvidaciji podsklada ne dostavi izpisa iz evidence spremljanja prehodov med podskladi istega krovnega sklada s potrebnimi podatki (332.a člen);
33. davčnemu organu ali davčnemu zavezancu v nasprotju z zakonom ne dostavi podatkov, potrebnih za pobiranje dohodnine, ali ne dostavi teh podatkov v predpisanih rokih ali na predpisan način ali v dostavljenih podatkih navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena, osmi odstavek 331. člena, prvi, drugi, četrti in sedmi odstavek 337. člena, 338. člen, prvi in tretji odstavek 339. člena ter 340.b člen);
34. **(črtana)**;
35. **(črtana)**;
36. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost ali ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi in tretji odstavek 353. člena);
37. davčnega organa ne obvesti o nameravani spremembi davčnega obdobja (prvi in drugi odstavek 372. člena);
38. davčnemu organu ne predloži dokazil in dokumentov ali jih ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi odstavek 375. člena);
39. zavezanec ne zagotovi in na zahtevo davčnega organa ne predloži zahtevanih dokazil (376.a člen);
40. ne predloži dokumentacije o povezanih osebah, obsegu in vrsti poslovanja z njimi ter o določitvi primerljivih tržnih cen oziroma tega ne predloži na predpisan način oziroma v določenih rokih (382. člen);
41. družba za upravljanje skrbniku ne zagotovi podatkov, ki jih skrbnik potrebuje za izpolnjevanje obveznosti plačnika davka in z njimi ne razpolaga (enajsti odstavek 58. člena);
42. družba za upravljanje in skrbnik ne določi, kdo od njiju se šteje za plačnika davka, oziroma ne določi tudi načina zagotavljanja podatkov v pogodbi (enajsti odstavek 58. člena);
43. pred izdajo vezanih knjig računov od davčnega organa ne pridobi identifikacijske oznake za namene izdaje vezanih knjig računov ali pred izdajo vezanih knjig računov davčnemu organu ne posreduje podatkov o serijskih številkah vezanih knjig računov (drugi odstavek 31.a člena);
44. davčnemu organu ne poroča o veljavnosti in spremembah kritičnih predpostavk in prilagoditvah, opravljenih skladno z merili, določenimi z APA sporazumom ali v poročilu ali obvestilu ne navede resničnih, pravih in popolnih podatkov (14.c člen);
45. poročevalec ne predloži poročila po državah ali ga ne predloži na predpisani način oziroma v predpisanih rokih (drugi odstavek 255.i člena);
46. ne predloži ali ne predloži v predpisanem roku podatkov o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, oziroma ne predloži rednega poročila ali ga ne predloži v roku (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 255.p člena);

47. ne obvesti drugega posrednika ali zadevnega davčnega zavezanca o uporabi privilegija zaupnosti in o obveznosti poročanja (drugi odstavek 255.s člena);
48. ne predloži podatkov o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, ali jih ne predloži v predpisanem roku oziroma jih ne predloži za vsako leto, ko aranžma uporablja (prvi in drugi odstavek 255.š člena ter četrti odstavek 255.č člena);
49. davčnemu organu ali delavcu v nasprotju z zakonom ne posreduje podatkov v zvezi s posebno davčno obravnavo za delavce inovativnih zagonskih podjetij ali ne dostavi teh podatkov v predpisanem roku ali na predpisani način ali posreduje neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi, drugi in tretji odstavek 337.a člena).

(2) Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 600 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 800 do 4.000 eurov.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

Obravnavo po nujnem ali skrajšanem postopku se ne predlaga.

VI. PRILOGE:

- MSP-test